

Liahóna

**A család és az
otthon megerősítése,
4, 16, 20, 22**

**Fiatal felnőttek az
erkölcsösségért, 42**

**Négy szentírás,
mely segített nekünk, 54**

Tovább lépés az Elemiből, 58

**Krisztus Amerikában.
Készítette: Jeffrey Hein**

Amikor a feltámadt Krisztus meglátogatta a nefitákat az amerikai kontinensen, „vette a kisgyermeküket, egyenként, és megáldotta őket, és imádkozott értük az Atyához.

És miután ezt megtette, ismét könnyekre fakadt;

És a sokasághoz szólt, és azt mondta nekik: Nézzétek a kicsinyeiteket” (3 Nefi 17:21–23).

Liahóna, 2012. október

ÜZENETEK

4 Első elnökségi üzenet:
Kulcs egy boldog családhoz
Írta: Dieter F. Uchtdorf elnök

8 Látogatótanítói üzenet:
Szövetségeink tiszteletben tartása

KIEMELT CIKKEK

22 Segíteni a fiataloknak,
hogy lelki élményekben
legyen részük
Írta: Melissa Merrill
*Öt módszer, mely segít olyan
élményekre szert tenni, melyek
megtéréshez vezetnek.*

28 Alma könyve:
napjainkra szóló leckék
Írta: Paul B. Pieper elder
*Három történet a nefiták
életéből segíthet nekünk sikeresen
legyőzni napjaink kihívásait.*

34 **Hogyan maradjunk életben
ellenséges területen**
Írta: Boyd K. Packer elnök
*Fedezd fel magadban, hogy a
Szentlélek miként tud útmutató és
védelmező hatás lenni számodra.*

ROVATOK

9 **A fiatalság erősségeért:
Öltözködés és megjelenés**

10 **Októberi konferenciai
jegyzetfüzet: Írjuk be a
naptárunkba az általános
konferenciát!**
Írta: Cheryl Burr

11 **Szolgálat az egyházban:
Vasárnapi iskolai válaszok**
Írta: Emma Addams

12 **Amiben hiszünk: Az
előrelátó életmód felkészít
bennünket a jövőre**

14 **Kis és egyszerű dolgok**

16 **A mi otthonunk – a mi
családunk: Taníts erkölcsös-
ségre és erényre!**
Írta: Matthew O. Richardson

20 **Evangéliumi klasszikusok:
Tanítsunk igazlelkűségre
az otthonainkban!**
Írta: Delbert L. Stapley elder

38 **Utolsó napi szentek
történetei**

74 **Az egyház hírei**

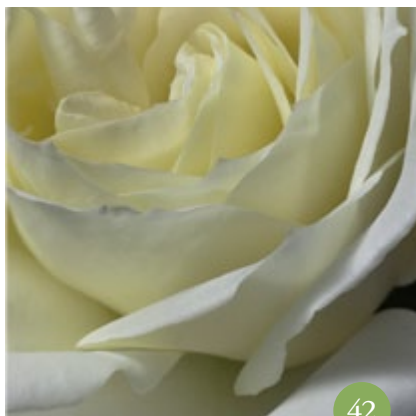
79 **Ötletek a családi esthez**

80 **Míg újra találkozunk: Mindig
lesz részünk jó dolgokban**
Írta: Caitlin A. Rush

BORÍTÓ

Fényképes illusztrációk: Cody Bell

42 **Erkölcösség egy erkölcstelen világban**

Nyolc fiatal felnőtt beszélgetése arról, hogy miként maradhatunk erkölcsösek egy olyan világban, mely nem értékeli az erkölcsi tisztaságot.

Lássuk, megtalálod-e az ebben a számban elrejtett liahónát! Tipp: Noah használta a liahónát?

46 **Kérdések és válaszok**
Mit jelent tisztelni Isten papságát?

48 **Légy bölcs és légy jó barát!**
Írta: Robert D. Hales elder
A jó barátok megkönnyítik a parancsolatok szerinti életet.

51 **Mit vegyek fel a táncestre?**
Írta: Crystal Martin
Nagy volt a kísértés, hogy olyan ruhát vegyek fel, mely nem takarja a vállamat, de eszembe jutottak a pátriárkai áldásom szavai.

52 **A fiatalság erősségeért: Öltözködés és megjelenés – „A Szentlélek vezessen”**
Írta: Mary N. Cook

54 **Megerősítve az Ige által**
Négy tinédzser mesél olyan alkalmakról, amikor egy eszükbe jutott szentírás a segítségükre volt.

57 **Poszter: Egyenes és keskeny az út**

51

58 **Tovább lépés az Elemiből**
Néhány élmény, melyre a Fiatal Férfiaknál vagy a Fiatal Nőknél számíthatsz.

60 **Kedves barátnőm!**
Írta: Maribel
Levél egy barátnak, aki izgul elhagyni az Elemit.

61 **Üdvözölni az élet egy új korszakát**
Írta: Marissa Widdison
Noah, Dylan, Patrick és Ben a papság elnyerésére készül.

62 **Zene: Jöjj el, Jézus**

63 **Különleges tanú: Miért fontos, hogy hithűen kövessem Jézus Krisztust, akárhol is vagyok?**
Írta: Dallin H. Oaks elder

64 **Hazahozni az Elemit: A papság áldásai mindenki számára elérhetőek**

66 **Dupla adag áldás**
Írta: Richard M. Romney
Találkozz Sophie-val és Elodie-val, a 10 éves madagaszkári ikrekkel!

68 **Én nem keresztelkedhetek meg?**
Írta: Hilary Watkins Lemon
A hatéves Paulo izgatottan várja, hogy egyháztag lehessen.

70 **Kisgyermeknek**

81 **Mormon könyvebeli szentírás-figurák**

Az Első Elnökség: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

A Tizenkét Apostol Kvóruma: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Szerkesztő: Craig A. Cardon

Tanácsadók: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, ifj. Christoffel Golden, Anthony D. Perkins

Ügyvezető igazgató: David T. Warner

Család- és egyháztag-támogatási igazgató: Vincent A. Vaughn

Egyházi Folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Üzleti igazgató: Garff Cannon

Ügyvezető szerkesztő: R. Val Johnson

Ügyvezető szerkesztő asszisztensei: LaRene Porter Gaunt

Kiadási asszisztens: Melissa Zenteno

Alkotói és szerkesztői csoport: Susan Barrett, Ryan Carr, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Hikari Loftus, Lia McClanahan, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Dizájn csoport: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Scott M. Mooy, Brad Teare

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási igazgató: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Nyomdai előkészítő: Jeff L. Martin

Nyomatási igazgató: Craig K. Sedgwick

Terjesztési igazgató: Evan Larsen

Fordítás: Böröcz Attila

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési információ:

Előfizetéshez vagy címváltozás bejelentéséhez vegye fel a kapcsolatot az Ügyfélszolgálattal.

Díjmentes telefonszám: 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online store internetes áruház: store.lds.org

Az előfizetés éves díja: 1.90 euró

A kéziratokat és kérdéseket adják le online a liahona.lds.org-on, vagy a következő címre küldjék el: Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy e-mailben: liahona@ldschurch.org.

A *Liahona* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és „iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken jelenik meg: albán, angol, biszlama, bolgár, cseh, dán, észt, fidzsi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz, örmény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano, szlovén, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)

© Intellectual Reserve, Inc., 2012. Minden jog fenntartva. Printed in the United States of America.

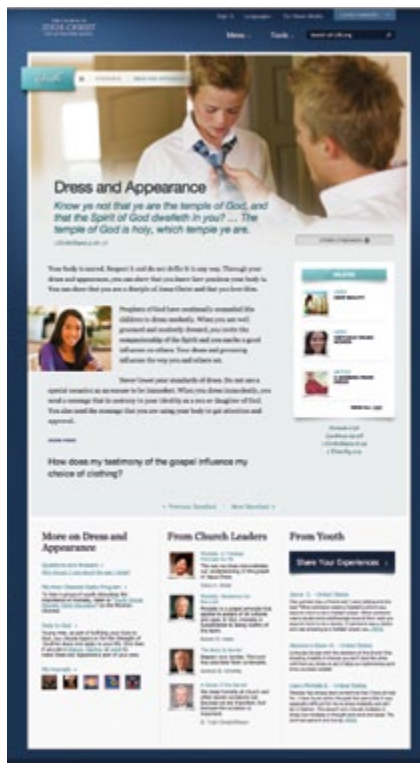
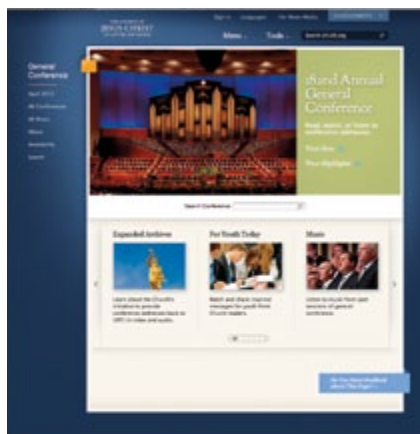
A *Liahonában* megjelent szövegekről és képekről készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi, egyházi vagy otthoni használatra. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! A szerzői joggal kapcsolatos kérdéseiket a következő címre küldhetik: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; vagy e-mailben: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2012 Vol. 20 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$5.00 per year; Canada, \$6.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

További információk az interneten Liahona.lds.org

FELNŐTTEKNEK

Miután elolvastad a megbocsátásról szóló Első elnökségi üzenetet (4. oldal), esetleg elolvashatod James E. Faust elnök legutolsó általános konferenciái beszédét, melynek címe: A megbocsátás gyógyító ereje (2007. április). A beszéd a conference.lds.org címen is megtalálható.

FIATALOKNAK

Az 52. oldalon Mary N. Cook nőtestvér elmagyarázza, hogy a templomok iránt érzett áhítatunk miként befolyásolhatja az öltözködésünket. A youth.lds.org címen a *Fiatalok erősségéért* cím alatt még többet megtudhatsz az öltözködéssel és megjelenéssel, valamint bármely más normával kapcsolatban.

GYERMEKEKNEK

Elodie-ről és Sophie-ről, a madagaszkári ikrekről a „Dupla adag áldás” című cikkben olvashatsz (66. oldal), további képeket pedig a liahona.lds.org honlapon találhatsz róluk.

A SAJÁT NYELVEDEN

A *Liahona* és más egyházi anyagok számos nyelven elérhetők a languages.lds.org honlapon.

TÉMAKÖRÖK EBBEN A SZÁMBAN

A számok a cikk első oldalára utalnak.

általános konferencia 10
barátok 48
bölcsesség 48
család 4, 16, 20, 22, 38, 66
egyház történet 14
engedelmesség 40, 57
erkölcsi tisztaság 16, 42
felkészülés 12
Fiatal Férfiak 58, 61
Fiatal Nők 58, 60
hit 39, 80
ima 38

Jézus Krisztus 62, 63
kedvesség 28
keresztelés 68
megbocsátás 4
megpróbáltatás 28
megtéres 39
Mormon könyve 28, 81
munka 12
öltözködés 9, 51, 52
önellátás 12
papság 46, 64
példa 40

próféták 28
sabbat 40
szentírás-tanulmányozás 11, 54
szolgálat 20, 39
szövetségek 8
szülői mivolt 16, 20, 22
tanítás 16, 20
templomok 8, 52
vezetés 20

Írta: Dieter F. Uchtdorf elnök

második tanácsos az Első Elnökségben

KULCS EGY boldog családhoz

A nagyszerű orosz író, Lev Tolsztoj a következő szavakkal kezdte *Anna Karenina* című regényét: „A boldog családok mind hasonlóak egymáshoz, minden boldogtalan család a maga módján az.”¹ Habár én nem vagyok annyira biztos abban, hogy minden boldog család ugyanolyan, egy közös dolgot azonban felfedeztem bennük: valahogy sikerül nekik megbocsátani és elfelejteni mások tökéletlenségeit, és a jót keresni bennük.

A boldogtalan családok tagjai ezzel ellentétben gyakran találnak hibát másokban, haragtartók, és úgy tűnik, nem tudják elengedni a múltbéli sérelmeket.

„Igen, de...” – kezdik mondatukat a boldogtalanok. „Igen, de te nem tudod, hogy milyen mélyen megbántottak” – mondja az egyik. „Igen, de te nem tudod, hogy ez az ember milyen szörnyű alak” – mondja a másik.

Lehet, hogy mindkettőnek igaza van, de az is lehet, hogy egyiküknek sincs.

A sértettségnek számos fokozata létezik. Ugyanígy a fájdalom is nagyon sokrétű lehet. Én azonban azt vettem észre, hogy gyakran haragunkat azzal igazoljuk, lelki ismeretünket pedig azzal nyugtatjuk, hogy bebeszéljük magunknak, hogy ugyanabban a helyzetben mások helytelen cselekedetei milyen megbocsáthatatlanok és önzőek, míg sajátjaink ártatlanok és őszinték.

A herceg kutyája

Egy 13. századbéli walesi történet szerint élt egyszer egy herceg, aki hazatérve arra lett figyelmes, hogy a

kutyája szája merő vér volt. A férfi berohant a házba, és rémülten tapasztalta, hogy újszülött kisfia eltűnt, a bölcsője pedig felborulva hever a földön. Haragjában előrántotta a kardját, és megölte a kutyáját. Nem sokkal ezután a kisfia sírására lett figyelmes – a kisedet életben volt! A gyermek mellett egy döglött farkas feküdt. A kutya pedig valójában csak megvédte a herceg kisfiát a veszedelmes farkastól.

Ez a történet, bár igen drámai, jól rávilágít lényegre. Felkínálja annak lehetőségét, hogy a magunknak gyakran bebeszélte történet arról, hogy mások miért viselkednek úgy, ahogy, gyakran nincs összhangban a tényekkel. Sőt, gyakran nem is ismerjük a tényeket. A keserűségünkhöz és sértettségünkhöz való ragaszkodásunk által a haragunkban inkább öngazolásunkat érezzük. Ezek a neheztelések néha hónapokig vagy évekig, sőt akár egy élethosszig is eltarthatnak.

Egy megosztott család

Egy apa nem tudott megbocsátani a fiának, amiért letért a neki tanított útról. A fiúnak olyan barátai voltak, akikre az apja nem nézett jó szemmel, és sok olyan dolgot is tett, ami ellenkezett az apja tanításaival. Emiatt az apa és fia egyre eltávolodtak egymástól, a fiú pedig, amint lehetősége volt rá, elhagyta a szülői házat, és soha többé nem tért haza. Csak nagy ritkán beszéltek egymással.

Vajon az apa igazolva érezte-e magát? Talán.

TANÍTÁS EBBŐL AZ ÜZENETBŐL

„Miközben az egyes leckékre készülsz, kérdezd meg magadtól, hogy a tantétel... miben hasonlít ahhoz, amit a... családtagok megtapasztaltak saját életükben.” (*Tanítás, nincs nagyobb elhívás*, [2000]. 165.). Esetleg kérd meg a családtagokat, hogy osszanak meg pozitív példákat vagy élményeket a megbocsátással kapcsolatban. Beszéljétek meg ezeket a példákat, és hangsúlyozzátok ki a megbocsátás áldásait. Zárásként tégy bizonyosságot arról, hogy milyen fontos egymásnak megbocsátani.

Vajon a fiú igazolva érezte-e magát? Talán. Az azonban bizonyosnak tűnik, hogy a család azért hullott széjjel és azért volt boldogtalan, mert sem az apa, sem pedig a fiú nem volt képes megbocsátani a másikkal. Nem tudták túltenni magukat az egymással kapcsolatos keserű emlékeiken. Szívüket harag töltötte be, nem pedig szeretet és megbocsátás. Mindegyikük megfosztotta magát attól a lehetőségtől, hogy a másik életére jó hatással lehessen. A köztük lévő szakadék oly mélynek és szélesnek tűnt, hogy mindegyikük a saját érzelmi szigetének lelki rabjává vált.

Szerető és bölcs Mennyei Atyánk azonban biztosított számunkra egy módot, amely által legyőzhetjük a büszkeség e szakadékát. A hatalmas és végtelen engesztelés a megbocsátás és helyrehozatal nagyszerű cselekedete. Bár nagysága felülmúlja az értelmemet, mégis teljes szívemből és lelkemből tanúsíthatom annak valóságát és végtelen hatalmát. A Szabadító saját magát adta váltásdíjjul a mi bűneinkért. Általa nyerhetünk bűnbocsánatot.

Egy család sem tökéletes

Senki sem bűntelen. Mindannyian követünk el hibákat, beleértve ebbe téged és engem is. Mindannyiunkat ért már sérelem, és mi is bántottunk már meg másokat.

A felmagasztosulásunkat és az örök életet a Szabadító áldozatán keresztül nyerhetjük el. Miközben elfogadjuk az Ő útjait, és legyőzzük saját büszkeségünket azáltal, hogy meglágyítjuk szívünket, családunk és saját magunk életébe is megbékélést és megbocsátást hozhatunk. Isten segíteni fog bennünket abban, hogy sokkal megbocsátóbbak legyünk, hogy sokkal inkább hajlandók legyünk megtenni a második mérföldet is, hogy elsőként kérjünk bocsánatot, még akkor is, ha valami nem a mi hibánk volt, és hogy félretegyük a régi nehezteket, és soha többé ne tápláljuk azokat. Legyünk hálásak Istennek, aki az Ő Egyszülött

Fiát adta, és a Fiúnak is, aki pedig az életét adta mi értünk.

Isten irántunk érzett szeretetét mindennap érezhetjük. Nem tudnánk hát egy kicsit többet adni magunkból a felebarátainknak, ahogyan arról a „Mert sokat kaptam”² című szeretett himnuszunk is tanít? Az Úr megnyitotta előttünk a megbocsátás kapuit. Nem lenne hát helyénvaló, ha saját önteltségünket és kevélységünket félretéve elkezdenénk kinyitni a megbocsátás áldott kapuját azok felé, akikre neheztelünk – különösen saját családunk valamennyi tagja számára?

A boldogság végső soron nem a tökéletességből, hanem a mennyei tantételek alkalmazásából fakad, még akkor is ha az csak kis lépésekben válik valóra. Az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma kijelentette: „Boldogság leginkább akkor érhető el a családi életben, ha az az Úr Jézus Krisztus tanításaira épül. A sikeres házasságok és családok a hit, az ima, a bűnbánat, a *megbocsátás*, a tisztelet, a szeretet, az együttérzés, a munka és a tartalmas szabadidős tevékenységek tantételeire épülnek, és azok által tartatnak fenn.”³

A megbocsátás Mennyei Atyánk boldogságtervének alapjain nyugodva ezen egyszerű igazságok közepén kapott helyet. Mivel a megbocsátás tantételeket köt össze, az embereket is egymáshoz köti. Ez egy kulcs, mely bezárt ajtókat nyit ki, egy őszinte ösvény kezdete, és az egyik legnagyobb reményünk egy boldog család megteremtéséhez.

Isten segítsen hát bennünket abban, hogy még inkább megbocsátók legyünk a családjainkban, egymással, és talán még magunkkal szemben is. Azért imádkozom, hogy mindannyian úgy tapasztaljuk meg a megbocsátást, mint a legcsodálatosabb dolgot, mely minden boldog családban közös. ■

JEGYZETEK

1. Lev Tolsztoj: *Anna Karenina*. Német László fordítása.
2. Mert sokat kaptam. *Himnuszok*, 139. sz.
3. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.; kiemelés hozzáadva.

Ima és béke

Írta: Lauren W.

Az egyik este veszekedtem az anyukámmal, ami miatt eléggé rosszul éreztem magam. Úgy döntöttem, imádkozni fogok. Annak ellenére, hogy rossz kedvem volt, és nem akartam nagyon „lelki” lenni, tudtam, hogy az ima segíteni fog, hogy boldogabb legyek, és ne vitatkozzak. Miután anyukám kiment a szobából, elkezdtem az imámat. „Kedves Mennyei Atyám, azért járulok eléd ma este...” Nem. Kinyitottam a szemem és leengedtem a karjaimat; ez elég furán hangzott. Újra megpróbáltam. „Mennyei Atyám, arra lenne szükségem...” Hát, így is elég furcsa. Éreztem, ahogy a Sátán megpróbál rávenni, hogy hagyjam abba az imámat, melyben segítséget kérek Mennyei Atyámtól.

Aztán hirtelen arra éreztem sugalmazást, hogy köszönetet mondjak. Így is tettem, majd a gondolatok kezdtek áramlani az elméből mindazért a rengeteg dologért, amit megköszönhetnék Mennyei Atyámnak. Miután mindent megköszöntem Neki, megbeszéltem Vele az aktuális problémát.

Mindezek után csodálatos békességet éreztem. Azt a meleg, lelkiileg felemelő érzést, hogy tudom, Mennyei Atyám és a szüleim szeretnek engem, és hogy Isten gyermeke vagyok. Bocsánatot tudtam kérni az édesanyámtól, és el tudtam fogadni az ő bocsánatkérését is.

A megbocsátás boldogságot eredményez

Uchtdorf elnök arra tanít bennünket, hogy meg kell bocsátanunk a családtagjainknak. Nézd meg, hogy Barnabás és Anna döntései milyen hatással vannak a családjukra.

Barnabás és kishúga, Anna együtt játszanak. Anna elveszi Barnabás játékát. Mit tegyen Barnabás?

Barnabás megharagszik Annára.

Anna sír. Édesanyja megdorgálja Barnabást, amiért veszekedett a kishúgával. Barnabás sajnálja, hogy rossz döntést hozott.

Barnabás megbocsát Annának, és keres egy másik játékot, amivel játszhat.

Boldogan játszanak tovább együtt. Édesanyjuk örül, hogy Barnabás kedves volt a húgával, és megőrizte a békességet a családban. Barnabás boldog, amiért a megbocsátás mellett döntött.

Később édesanyjuk megkéri Barnabást és Annát, hogy segítsenek a vacsora elkészítésénél. Barnabás nem segít. Mit tegyen Anna?

Anna panaszkozik az édesanyjának. Anna vitatkozik, amiért egyedül kell dolgoznia. Vacsora közben a veszekedés miatt senki sem boldog.

Anna megbocsát Barnabásnak, és segít a vacsora elkészítésénél.

Édesanyjuk hálás Anna segítségéért. A család vacsora közben élvezi egymás társaságát. Anna jól érzi magát, amiért azt választotta, hogy megbocsát.

A te azon döntéseid, hogy megbocsátasz, milyen hatással vannak a családod boldogságára?

Hit, család, segítség

Tanulmányozd ezt az anyagot, és ha helyénvalónak érzed, beszélj meg az általad látogatott nőtestvérekkel. A kérdések használata segíthet a nőtestvérek megerősítésében, valamint abban, hogy a Segítőegylet a saját életednek is szerves részévé váljon.

Szövetségeink tiszteletben tartása

A látogatótanítás a tanítványságunk kifejezése, valamint mód arra, hogy tiszteljük szövetségeinket, miközben egymást szolgáljuk és erősítjük. A szövetség egy szent és tartós ígélet Isten és az Ő gyermekei között. Russell M. Nelson elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, ezt mondta: „Ha felismerjük, hogy a szövetség gyermekei vagyunk, akkor tudjuk, kik vagyunk és mit vár tőlünk Isten. Törvénye a szívünkbe íródik. Ő a mi Istenünk, és mi vagyunk az Ő népe.”¹

Látogatótanítókként megerősíthetjük azokat, akiket meglátogatunk, azon erőfeszítésükben, hogy megtartsák szent szövetségeiket. Ezáltal segítünk nekik felkészülni az örök élet áldásaira.

M. Russell Ballard elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, ezt mondta: „Ebben az egyházban minden olyan nőtestvérnek, aki szövetségeket kötött az Úrral, Istentől kapott megbízatása, hogy segítsen a lelkek megmentésében, vezesse a világon lévő nőket, erősítse Sion otthonait, és építse Isten királyságát.”²

Miközben szent szövetségeket kötünk, és megtartjuk azokat, eszközökké válunk Isten kezében. Képesek leszünk kifejezni hitünket, és megerősíteni egymást a Mennyei Atyánkba és Jézus Krisztusba vetett hitünkben.

A szentírásokból

1 Nefi 14:14; Móziás 5:5–7; 18:8–13; Tan és a szövetségek 42:78; 84:106

JEGYZETEK

1. Russell M. Nelson: Szövetségek. *Liahóna*, 2011. nov. 88.
2. Lásd M. Russell Ballard: A becsületesség asszonyai. *Liahóna*, 2002. dec. 39.
3. *Leányaim a királyságomban: A Segítőegylet története és munkássága* (2011). 146.

Mit tehetek?

1. Hogyan erősítenek meg engem a szövetségeim?
2. Hogyan segítek a gondjaimra bízott nőtestvéreknek megtartani a szövetségeiket?

Történelmünkől

Az Úr azt nyilatkoztatta ki Joseph Smith prófétának 1833-ban, hogy a templom a „hálaadás helyeként [szolgál] a szentek számára mind, és az oktatás helyeként mindazok számára, akik elhívást kaptak az elrendelt szolgálat munkájára, különböző elhívásaikban és hivatalaikban; hogy tökéletessé válhassanak elrendelt szolgálatuk megértésében, elmélet, tantétel és tan terén, minden olyan dologban, amely a földön Isten királyságához tartozik” (T&Sz 97:13–14).

Az Illinois állambeli Nauvooban élő nőtestvérek az 1840-es évek elején segítettek egymásnak felkészülni a templomi szertartásokra. A magasabb papság szertartásaiban, melyekben az utolsó napi szentek a Nauvoo templomban részesültek „megnyilvánul[t] az istenienség hatalma” (T&Sz 84:20). „Amikor a szentek megtartották szövetségeiket, e hatalom megerősítette őket és támaszt nyújtott nekik az előttük álló napok és évek kihívásai közepette.”³

Ma az egyházban hithű nők és férfiak szolgálnak továbbra is világszerte a templomban, és lelnek erőre azokban az áldásokban, melyeket kizárólag a templomi szövetségeken keresztül lehet elnyerni.

További információkért látogass el a reliefsociety.lds.org honlapra!

ÖLTÖZKÖDÉS ÉS MEGJELENÉS

A mai világban, ahol sokan nem értik vagy tisztelik testünk szent voltát, az utolsó napi szentek azáltal tűnnek ki, hogy öltözködésük által kimutatják, mi tudjuk, milyen becses a testünk (lásd *A fiatal-ság erősségéért* [füzet, 2011]. 6–8.). A Liahóna ezen számának 52. oldalán Mary N. Cook nőtestvér, aki első tanácsosként szolgál a Fiatal Nők általános elnökségében, erről a normáról beszél:

„Amikor egy templomot építenek, nagy gondot fordítanak arra, hogy mind kívül, mind pedig belül védve legyen és csodálatos díszbe öltöztessék. A templomok tervezésének egyik kulcsa annak megértése, hogy a templom az Urat *képviseli* – ez az Ő háza. A templomokat szent építményekként *tiszteljük*, ahová csak az arra érdemesek léphetnek be. A templomokról azért beszélünk *áhítattal*, mert a szent szertartások és szövetségek, melyekben ott részesülünk, lehetővé teszik számunkra, hogy visszatérjünk Mennyei Atyánkhoz.

„A tested becsesebb még a földön található legpompásabb templomnál is. Te Isten szeretett fia vagy lánya vagy! Ugyanezen alapelvek – az Úr képviselete, tisztelet, áhítat – még inkább vonatkoznak arra a védelemre és gondoskodásra, melyet a saját tested iránt tanúsítasz.”

Az alábbi javaslatok segíthetnek, amikor a gyermekeidnek a helyes alapelvekről tanítasz az öltözködéssel és megjelenéssel kapcsolatban. Ne feledd, hogy a saját öltözködésed terén tanúsított visszafogottságod fogja megtanítani a gyermekeid számára azt, hogy milyen fontos a helyénvaló megjelenés.

Javaslatok a fiatalok tanításához

- Tizenéves gyermekeddel olvassátok el a *Fiatal-ság erősségéért* című füzetből az öltözködésre és megjelenésre vonatkozó részt. Ez lehetőséget biztosít majd számodra, hogy megbeszélhessétek az erre a normára vonatkozó tanokat, áldásokat és figyelmeztetéseket, és hogy megválaszold a fiad vagy lányod esetleges kérdéseit.
- Vedd fontolóra, hogy tartasz egy olyan családi estét, mely az öltözködés és megjelenés fontosságáról szól. Megkérdezheted a családodtól: Ha az Úr ott lenne veled az istentiszteleten, milyen ruhában szeretnél lenni? Hogyan szeretnél előtte megjelenni? Hogyan érzed magad, amikor visszafogottan vagy felöltözve? Megbeszélhetitek, hogy más alkalmakkor – például iskolában, munkahelyen vagy társasági eseményeken – milyen a helyénvaló öltözet.

Javaslatok a gyermekek tanításához

- Öltözködésünk kifejezi, hogy mi a fontos számunkra. Ezen alapelv szemléltetéséhez esetleg tarthatsz egy olyan családi estét, mely során mindenki misszionáriusnak vagy a vasárnapi ruhájába öltözik fel.
- A gyermekek már egészen fiatalon is elkezdhetnek visszafogottan öltözködni. A gyermekeiddel nézzétek át a *Fiatal-ság erősségéért* füzet 7. oldalán található irányvonalakat, és biztosíts számukra olyan ruhákat, melyek megfelelnek az említett irányvonalaknak. ■

SZENTÍRÁSOK AZ ÖLTÖZKÖDÉssel ÉS MEGJELENÉSSEL KAPCSOLATBAN

1 Mózes 1:27;

1 Korinthusbeliek

6:19; Alma 1:27

Októberi konferenciái jegyzetfüzet

„Amit én, az Úr mondtam, azt megmondtam, ... akár saját hangom, akár szolgálaim hangja által, az ugyanaz” (TEsz 1:38).

Írjuk be a naptárunkba az általános konferenciát!

Írta: Cheryl Burr

Mivel az időnket nem kötötte le semmilyen más tevékenység, az általános konferencia üzeneteinek hallgatása közben még jobban éreztük a Lelket.

Évekkor ezelőtt, amikor a hat gyermekünk még fiatalabb volt, úgy döntöttünk, hogy az általános konferenciát még jelentőségesebbé tesszük a számunkra. Megbeszéltük, milyen fontos, hogy az általános konferenciát tiszta elmével és kipihenten nézzük. A konferencia olyan jelentőségteljes időszak, amikor jelenlegi prófétáinktól útmutatásban részesülhetünk. Így mi is célul tűztük ki, hogy a konferencia előtti néhány napra vagy a konferenciái hétvégére nem tervezünk semmilyen rendkívüli tevékenységet. A naptárunkban kisatíroztuk ezeket a napokat, majd mindannyian elköteleztük magunkat, hogy nem tervezünk semmi mást erre az időszakra.

Ha úgy döntötök, hogy ti is így tesztek, akkor mindezt a ti saját családokra és helyzetetekre kell szabni. A mi családjunkban ugyanis a „rendkívüli tevékenységek” alá tartoztak például az iskolai tevékenységek; vagy az, amikor a szomszéd gyerekek átjöttek; a barátainkkal a házunkon kívül töltött programok; családi vagy baráti összejövetelek vagy vacsorák; különféle házimunkák végzése a konferenciái ülészek között vagy alatt; az iskolai beadandó feladatok utolsó pillanatra hagyása; és a munkahelyről hazavitt munka elvégzése is.

Amikor elérkezett az általános konferencia előtti hét, néha nehéz volt nemet mondani ezekre a tevékenységekre, családjunk tagjai azonban többnyire jókedvvel hozták meg a helyes döntéseket, hogy elérhessük a kitűzött célt. Felfedeztük, hogy a fiatalabb gyermekeink is részesei akartak lenni az általános konferenciának. Szerintem ez azért volt

így, mert az azt megelőző hét során olyan sokat beszélgettünk a konferencia fontosságáról.

Boldogan jelenthetem, hogy az, hogy az általános konferencia alatt és az azt megelőző napokban leegyszerűsítettük az időbeosztásunkat, teljesen megváltoztatta családjunk konferenciával kapcsolatos élményét. A szívünk és az elménk is felkészült az eseményre. Az időnket nem töltötték ki mindenféle egyéb tevékenységek, így érezhettük a Lelket, miközben ott ültünk és hallgattuk a vezetőink tanácsait.

Ehhez a célunkhoz most már minden konferencia alkalmával ragaszkodunk, mivel ezáltal az otthonunkat békességgel tölti el. Noha már nem mindegyik gyermekünk lakik velünk, továbbra is arra buzdítjuk őket, hogy hozzánk hasonlóan a konferencia alatti és az azt megelőző napokra ne tervezzenek semmi mást. Megpróbálunk továbbá alkalmat teremteni arra is, hogy az egész család együtt nézhesse az általános konferenciái ülészeket. Remélem, hogy amikor a gyermekeink házasságot kötnek és saját gyermekeik lesznek, továbbra is kiemelt fontosságúnak tartják majd azt, hogy programjaik helyes beosztásával megvédjék a konferenciái élményüket. ■

TEGYÉTEK ELSŐDLEGES FONTOSSÁGÚVÁ A KONFERENCIÁT!

„Határozzátok el most, hogy az általános konferenciát elsődleges fontosságúvá tesszitek az életetekben! Határozzátok el, hogy figyelmesen fogjátok hallgatni és követni a kapott tanításokat!”

Paul V. Johnson elder, a Hetvenektől: Az általános konferencia áldásai. *Liahóna*, 2005. nov. 52.

VASÁRNAPI ISKOLAI VÁLASZOK

Írta: Emma Addams

A kihívásaimra hajlamos vagyok hatalmas válaszokat keresni – arra kérni az Urat, hogy segítsen nekem megtalálni azt az egy dolgot, amivel mindent helyrehozhatok. Megtanultam azonban, hogy az ilyen megközelítés csupán túlbonyolítja a dolgokat.

Miközben az egyházközségem Evangéliumi tan osztályában tanítottam, elhatároztam magamban, hogy a tanítás során olyan mélyreható kérdéseket fogok feltenni, melyek elmélkedésre, valamint hatalmas, új és meglátásokkal teli válaszokra sarkallnak. Más szavakkal kifejezve, szerettem volna elkerülni, hogy újra ugyanazokat a vasárnapi iskolai válaszokat hallgassuk, melyeket látszólag az egyházközség tagjai minden héten ismételték.

Az újszövetségi leckére való felkészülésem során a „*megmaradni*” szó ostromolt és túnt fel újra és újra. A János 15:10 például így hangzik: „Ha az én parancsolataimat megtartjátok, *megmaradtok* az én szeretetemben; a miképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és *megmaradok* az ő szeretetében” (kiemelés hozzáadva).

Az Ő hatalmas közbenjáró imájában a Szabadító azért imádkozott, hogy a tanítványai „mindnyájan egyek legyenek; a mint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk”, és „én ő bennök, és te én bennem: hogy tökéletesen egygyé legyenek” (János 17:21, 23).

Leginkább az után kutattam, hogy miként tudnék egy lenni az Úrral, hogyan tudnék *megmaradni* az Ő szeretetében, és hogy ennek eredményeként miként tudnék egy kis plusz türelemre szert tenni – a türelemre, melyre olyan nagyon szükségem volt, hogy azokat a tanítási élményeimet, melyek eddig inkább kimerítettek, felvillanyozó és megszentelő élményekké változtassam.

Különös módon, miközben a *megmaradni* szó jelentésére és a naponta rám nehezedő kihívásokra kerestem a válaszokat, végül pontosan ugyanazokhoz a vasárnapi iskolai válaszokhoz jutottam, melyeket megpróbáltam elkerülni. Személyes kihívásaimra a szentírások olvasása, a napi imádkozás, a családtagok és mások szolgálata, valamint a templomi szertartásokon és az egyházi gyűléseken való részvétel jelentették a választ. Megtanultam, hogy ezek az egyszerű válaszok jelentik a legnagyobb különbséget a kitarás és a türelemmel való kitarás között.

A vasárnapi iskolai válaszok valóban a legjobb válaszok. ■

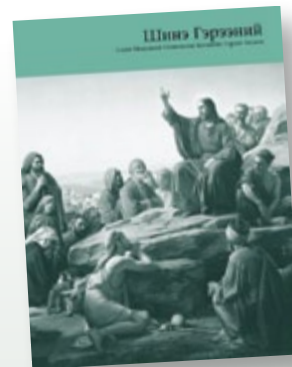
HITÜNK TÁPLÁLÁSA

„A szolgálat, a tanulmányozás, az ima és a hódolat négy alapvető dolog annak tökéletesítésére, ami hiányzik a hitünkéből (lásd 1 Thessalonikabeliek 3:10).

Ha felhagyunk hitünknek e négy mód bármelyikével való táplálásával, sebezhetővé válunk...

Egy egyre keményebb szívű világban az Úr a tudatunk eléréséhez »a Léleknek kardját« használja, »a mely az Isten beszéde« (Efézusbeliek 6:17; lásd még Járom 1:12). A hallásunkat, azonban – ahogyan azt már oly sokszor hallottuk – hittel és keresztyéni szolgálattal kell párosítanunk (lásd Zsidók 4:2).”

Neal A. Maxwell elder (1926–2004) a Tizenkét Apostol Kvórumából, „Lest Ye Be Wearied and Faint in Your Minds,” *Ensign*, May 1991, 88.

AZ EGYHÁZ ÁLTAL JÓVÁHAGYOTT ANYAGOK HASZNÁLATA

„A tanítók és a vezetők a szentírásokat, az utolsó napi próféták tanításait, valamint a jóváhagyott tananyagot használják az evangélium tanainak tanításához és az azokról tett bizonyághoz. Az egyes osztályok és kvórumok számára jóváhagyott tananyagok az aktuális *Utasítások a tananyaghoz* című kiadványban vannak felsorolva. A tanítók és a vezetők szükség szerint kiegészíthetik a tananyagot az egyházi folyóiratokkal, különösen az *Ensign* és a *Liahóna* konferenciaival.”

2. kézikönyv: *Az egyház igazgatása* (2010). 5.5.4.

AZ előrelátó életmód FELKÉSZÍT BENNÜNKET A JÖVŐRE

Az utolsó napi szentek hisznek abban, hogy felkészültek és önellátónak kell lennünk. Hiszünk abban, hogy fel kell készülnünk a tanulmányok terén a munkavállalás érdekében, anyagilag a nehezebb napokra, valamint fizikailag a természeti csapásokra és más kihívásokra. És ami a legfontosabb, hisszük, hogy fel kell készülnünk lelkileg Jézus Krisztus második eljövételére, valamint arra, hogy újra Mennyei Atyánkkal élhessünk. A felkészülés effajta megközelítését hívjuk előrelátó életmódnak.

Az előrelátó élet a valódi örökkévaló természetünket tükrözi, hogy az emberek „önmaguk cselekedjenek, és ne velük cselekedjenek” (2 Nefi 2:26). Az Úr azt akarja, hogy felelősségteljesek és függetlenek legyünk (lásd T&Sz 78:14). Azért akarja, hogy előrelátóan éljünk, mert tudja, milyenné válunk e folyamat közben: felelősségteljesé, nagylelkűvé, éretté és kedvessé. Minél inkább önellátóak vagyunk, annál jobban tudunk segíteni családtagjainknak és másoknak is. Hogyan tudnánk etetni az éhezőket, ha mi magunk is éhezünk? Hogyan tudnánk tudást átadni valakinek, ha mi magunk is híján vagyunk a tudásnak? Hogyan tudnánk mások hitét építeni, ha mi magunk is híján vagyunk a hitnek?

Az előrelátó életmód alapelvei a következők:

- Felkészülés. „Készüljete fel... arra, ami eljövendő, mert közel van az Úr” (T&Sz 1:12).
- Szorgalom. „Ne legyél tétlen” (T&Sz 42:42).
- Tanulás, „még hozzá tanulmányozás és hit által is” (T&Sz 88:118).

Amikor az egyháztagok minden tőlük telhetőt megtesznek azért, hogy gondoskodjanak magukról, ám ennek ellenére mégsem tudják megteremteni az alapvető szükségleteket, először a családtagjaikhoz fordulnak segítségért. Amennyiben ez sem elegendő, az egyház is segíthet. A püspökök és gyülekezeti elnökök az Úr tárházának forrásait használva segíthetnek az egyháztagoknak (lásd T&Sz 82:18–19). Az egyház által nyújtott bármilyen segítség célja az, hogy segítse az egyháztagokat abban, hogy képesek legyenek magukon segíteni, valamint hogy munkára ösztönözze őket az életükben. ■

További információért
lásd: 1 Mózes 41; T&Sz
38:30.

„Mindannyian felelősek vagyunk azért, hogy gondoskodjunk magunkról és családjainkról, mind lelki, mind pedig fizikai értelemben. Előrelátóan gondoskodni annyit jelent, hogy gyakorolnunk kell az előrelátó életmód alapelveit: a lehetőségeink határain belül élvezzük az életet, érzük be azzal, amink van, kerüljük a túlzott adósságot, és szorgalmasan takarékoskodunk a nehezebb időszakok vészhelyzeteire.”

Robert D. Hales, a Tizenkét Apostol Kórumából: Előrelátóan gondoskodni a fizikai és lelki szükségletekről. *Liahóna*, 2009. máj. 8.

Az önellátás megteremtése érdekében az alábbi területeken van tennivalónk:

Lelki erő: Bízunk az Úrban; tartjuk be a parancsolatokat; naponta imádkozunk és tanulmányozzuk a szentírásokat; szolgálunk másokat.

Testi egészség: Tartjuk be a Bölcsesség szavát; sportoljunk; aludjunk eleget; legyünk tiszták és ápoltak.

Iskolázottság: Legyünk tanultak; tegyünk szert különféle készségekre a munka terén; „a legjobb könyvek-ből” (T&S 88:118) tanuljunk.

Munkavállalás: Dolgozzunk, hogy gondoskodni tudjunk saját és családtagjaink szükségleteiről.

Házi raktározás: Tartalékoljunk tiszta ivóvizet, és apránként tegyünk félre olyan élelmiszereket, melyeket rendszeresen fogyasztunk, valamint olyan tartós élelmiszereket, mint például a gabona és babfélék.

Pénzügyek: Fizessünk tizedet és más felajánlásokot; kerüljük a szükségtelen adósságot; apránként hozzunk létre pénzügyi tartalékokot.

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Egyesekben felmerülhet a kérdés, hogy vajon az utolsó napi szentek titkos élelmiszerkészleteket halmoznak-e fel. Valójában ételt és vizet raktározunk, hogy felkészüljünk az olyan időszakokra, amikor egyáltalán nem vagy csak korlátozottan áll rendelkezésre tiszta víz, vagy amikor a családi kassa üresebb a kellenénél. Azok, akik ételt raktároznak el, sokkal nagyobb biztonságban érzik magukat vészhelyzetekben, és jobban képesek segíteni a családtagjaiknak és szomszédaiknak a válságos időszakban.

Kis és egyszerű dolgok

„...kis és egyszerű dolgok visznek véghez nagyszerű dolgokat” (Alma 37:6).

EMLÉKEZÉS NAGYSZERŰ ÉLETEKRE

Newel K. Whitney (1795–1850)

Bal alsó betét: Newel K. Whitney gravírozott portréja. Jobb alsó betét: a Newel K. Whitney bolt felső szintje az ohioi Kirtlandben, ahol a próféták iskoláját és az egyházi gyűléseket tartották. Lent: a Whitney bolt.

Newel Kimball Whitney az Egyesült Államokbeli Vermontban született, 1795. február 5-én. Tehetséges üzletember volt, aki barátságot kötött és üzleti kapcsolatot alakított ki Sidney Gilberttel. Eleinte sokat utaztak üzleti célból. Newel az egyik ilyen út során találkozott Elizabeth Ann Smithszel az ohioi Kirtlandben. Newel három éven át udvarolt Ann-nek, majd 1823-ban házasságot kötöttek.

Newel és Ann együtt keresték az igazságot, és egy ideig részt vettek a campbellita mozgalomban, amely azt állította, hogy visszaállította az ősi kereszténységet. Egyik este

Newel és Ann imádkozott, hogy „megtud[ják] az Úrtól, hogyan nyerhet[ik] el a Szentlélek ajándékát”. Ann így írta le a látomást, melyet imájukra kaptak válaszként: „A Lélek megpihent rajtunk, és egy felhő beárnyékolta a házat. [. . .] Ezután a felhőből egy hangot hallottunk, mely így szólt: »Készüljetek, hogy befogadjátok az Úr szavát, mert közeledik.«”¹

Ezen imájuk után nem sokkal, 1830 októberében, utolsó napi szent misszionáriusok érkeztek Kirtlandbe. Newel és Ann novemberben megkeresztelkedtek. Csupán néhány hónappal később

Joseph és Emma Smith kopogtatott Whitney-ék ajtaján. Amikor Joseph üdvözölte Newelt, és a nevéen szólította, Newel nem tudta a próféta nevét, ezért Joseph így válaszolt: „Én vagyok Joseph, a próféta; te imádkoztál ide engem, nos, mit kívánsz hát tőlem?”² Whitney-ék ezután több héten át szállást adtak Smithéknek, és gondoskodtak számukra egy otthonról, 1832 szeptemberében.

Newel, azon felül, hogy Smith-éknek szálláshelyet adott, az üzlete felső szintjét teljes egészében átengedte az egyháznak használatra. Az egyház vezetői a Whitney boltban tartották gyűléseiket és a próféták iskoláját.

1831 decemberében Newelt elhívták az egyház második püspökének, később pedig az egyház pénzügyi igazgatójaként szolgált, így segítve az egyháznak pénzügyei irányításában és abban, hogy kikerüljön az adósságból. 1838 őszén Whitney-ék a Missouri állambeli Far Westbe költöztek, ahol Newelt újra püspöknek hívták el, majd tíz évvel később családjával átkelt a síkságon, hogy Salt Lake Citybe jusson, ahol az egyház elnöklő püspöke lett.

Newel 1850. szeptember 24-én hunyt el Salt Lake Cityben, légzőszervi betegségben.

JEGYZETEK

1. Elizabeth Ann Whitney, quoted in Edward Tullidge, *The Women of Mormonism* (1877), 41–42.
2. Joseph Smith, quoted in Elizabeth Ann Whitney, “A Leaf from an Autobiography,” *Woman’s Exponent*, Aug. 15, 1878, 51.

Dan Jones (1810–1862)

Az egyház megszervezése óta több mint egymillió misszionáriust hívtak el szolgálatra, ám Dan Jones több volt mint egy a millióból. A walesi misszionáriusról Gordon B. Hinckley elnök (1910–2008) ezt mondta: „A megtértek számát tekintve Dan Jones minden bizonnyal az egyház történetének hat legsikeresebb misszionáriusa közé tartozik.”¹

Mielőtt elhívták volna misszionáriusnak Dan Walesből az Egyesült Államokba vándorolt, és a Mississippi folyón az *Iowa leánya* nevű gőzhajón dolgozott, amely számos utolsó napi szentet szállított az Illinois állambeli Nauvooba. 1843-ban csatlakozott az egyházhoz, és szoros barátságba került Joseph Smith prófétával.

Dan missziói beteljesítették Joseph Smith utolsóként lejegyzett próféciáját. A Joseph Smith próféta halálát megelőző estén a próféta lövéseket hallott a Carthage börtön ablaka alatt, ezért úgy döntött, éjjel a földön alszik. Ott volt mellette Dan Jones is. A próféta megkérdezte Dantól, hogy fél-e a haláltól. Ő így válaszolt: „Úgy gondolja, eljött az ideje? Egy ilyen ügy érdekében való munkálkodás során nem hiszem, hogy a halál túlságosan rémisztő lehet.” Ekkor Joseph a

következőket prófétálta: „Látni fogja még Waleset, és halála előtt még teljesíteni fogja az ön számára kijelölt küldetést.”²

A próféta ígérete 1845-ben teljesedett be, amikor Dant és a feleségét, Jane-t, elhívták, hogy Walesben szolgáljanak. Dan kommunikációs tehetségét arra használta, hogy nagy meggyőződéssel tanítsa az evangéliumot. Folyékonyan beszélt a walesi és az angol nyelvet, és szemtanúk feljegyzése szerint oly meggyőzően tudott beszélni, hogy bármelyik nyelven órákra le tudta kötni hallgatósága figyelmét.

Míg Walesben szolgált, Dan utolsó napi szent folyóiratokat, röpiratokat és könyveket adott ki walesi nyelven. Dan Jones irányítása alatt a walesi misszionáriusok 29 gyülekezetet hoztak létre, és közel 1000 embert kereszteltek meg

minden évben az első missziója idején. 1852-ben hívták el második missziójára Walesbe, és az egyházat érő fokozott üldöztetés ellenére mintegy 2000 embert kereszteltek meg négy év alatt.

Miután visszatért Utahba, Dan számos walesinek segített Utahba vándorolni. Az 51. életében bekövetkezett haláláig körülbelül 5000 embernek segített eljutni az Egyesült Államok nyugati felére.

JEGYZETEK

1. Gordon B. Hinckley, “The Thing of Most Worth,” *Tambuli*, Mar. 1994, 8; *Ensign*, Sept. 1993, 7.
2. Joseph Smith, in *History of the Church*, 6:601.

Balról jobbra: Dan Jones, walesi misszionárius arcképe. Egy, a Dan Jones által irányítotthoz hasonló gőzhajó kikötni készül az Illinois állambeli Nauvooban. Dan Jones walesi bevándorlóknak segít.

Taníts

ERKÖLCSÖSSÉGRE ÉS ERÉNYRE!

Írta: **Matthew O. Richardson**

második tanácsos a Vasárnapi Iskola Általános Elnökségében

A szülők hatféle stratégiát is alkalmazhatnak arra, hogy gyermekeiket a nemi intimitásról tanítsák.

A bban a kiváltságban volt részem, hogy világszerte és az élet minden területéről találkozhattam fiatalokkal és fiatal felnőttekkel. Az egyik alkalommal igen lenyűgöző tinédzserek egy csoportjával beszélgettem az erényről, erkölcsi tisztaságról és erkölcsös életéről. Miután elmondtam nekik, hogy mennyire lenyűgöztek a hozzászólásaik, magabiztosságuk, megjelenésük és viselkedésük, ezt kérdeztem tőlük: „Hogyan váltatok ennyire kifejezővé, biztossá a válaszaitokban, és hogyan tudtok ennyire fesztelenül megközelíteni egy ilyen érzékeny témát?” Az egyik fiatal nő habozás nélkül így felelt: „Vannak szüleim, akik tanítanak.” A többiek egyetértően bólogattak. Ez az egyszerű, mégis igen meghatározó élmény kihangsúlyozza, hogy a szülők milyen hatást gyakorolnak gyermekeik életére – különösképpen azon szerepükben, hogy az erényről, erkölcsi tisztaságról, nemi intimitásról és helyénvaló kapcsolatokról tanítsanak.

Sajnos azonban lehet, hogy számos szülő nem olyan jól tanítja gyermekeit a nemiséggel kapcsolatos kérdésekben, mint ahogyan azt tehetné. Például, egy tevékeny fiatal egyedülálló utolsó napi szentek között végzett 200 fős kutatást tanulmányozva azt fedeztem fel, hogy csupán 15 százalékuk gondolta úgy, hogy a szülei jelentik a szexualitással kapcsolatos információk elsődleges forrását. Ezek a fiatal egyháztagok

azt mondták, hogy e fontos témáról elsősorban barátaiktól vagy kortársaiktól, az internetről, a médiából, filmekből, könyvekből, távolabbi rokonoktól vagy az egyházi vezetőiktől tanultak.

E téma tanítása természetesen nem egyszerű feladat. Úgy vélem azonban, hogy a szülők a legjobb tanítók e szent tantételek átadásához. A következő stratégiák segíteni fognak nektek abban, hogy olyan egyszerű, hatékony és tartós alapelveket és gyakorlatokat fejlesszettek ki, melyek a hatékony tanulást és tanítást segítik elő – különösképpen akkor, amikor a gyermekeiteknek arról tanítotok, hogy miként éljenek erényes és erkölcsös életet.

A tanítást és a tanulást már korán el kell kezdeni. Azok a szülők, akik a gyermekeiket hatékonyan tanítják a nemiséggel kapcsolatos témákban, tudják, hogy a legtöbb gyermek e témákkal már sokkal fiatalabb korában találkozik, mint azt a szülők szeretnék vagy várnák. Számos gyermek kerül kapcsolatba az interneten valamilyen szexuális tartalommal már akár 11 éves korában, néhányan pedig még fiatalabban. A különféle szórakoztató rendezvények, sportesemények, reklámok, de még a közösségi média is egyre jobban hemzseg az erkölcstelen képektől és célozgatásoktól.

Néhány szülő felteszi a kérdést: „Mikor kezdjek el beszélni a szexualitással kapcsolatos dolgokról?” Nos, ez a gyermek életkorától, érettségétől és a konkrét helyzettől is függ. Amikor a szülők imádságos lélekkel és gondosan figyelik gyermekeik viselkedését, meghallgatják gyermekeiket, és időt szánnak annak fontolóra vételére és megállapítására, hogy mikor és mit tanítsanak, lelki útmutatást fognak kapni ehhez. Én például emlékszem, hogy fiam még alig volt öt éves, amikor feltett nekem néhány anatómiai kérdést. Bár kicsit elbátortalanodtam, nyilvánvalóvá vált, hogy megfelelő időpont volt ez egy kis beszélgetéshez. Mikor azonban elgondolkodtam azon, hogy miként válaszoljak, világossá vált, hogy *nem* ez volt a megfelelő alkalom arra, hogy

a fiammal minden szexualitással kapcsolatos témát átbeszéljek.

A tanítás és a tanulás gyakran történjen. A tanulás inkább egy folyamat, mintsem egy egyszeri esemény. Arra az eseményre, amikor eljön az ideje, hogy gyermekeinket a nemiségről és más hasonló témákról tanítsuk, sokan csak „a nagy beszélgetésként” utalnak. Akár szándékos ez, akár nem, a kifejezés arra utal, hogy a szülők ezt a beszélgetést egyszeri alkalommal ejtik meg. A gyermek számára ez nem a legideálisabb mód a tanulásra. A Szabadító azt tanította, hogy „sort sorra, előírást előírásra” tanulunk (2 Nefi 28:30). Nagyobb sikerrel járunk tanítás terén, ha gyermekeinkkel a témát az életkoruk és érettségük előrehaladtával újra elővesszük. Azok a szülők, akik megértik ezt az alapelvet, szellemileg, érzelmileg és lelkiileg is felkészítik magukat arra, hogy gyermekeiket kisgyermekkor és serdülőkor alatt tanítsák a nemiséggel kapcsolatos témákban.

A hatékony tanulás és tanítás a tanító és a tanuló közötti kapcsolattól függ.

Amikor gyermekeiket a nemiséggel kapcsolatos témákról kell tanítaniuk, a legtöbb szülő szinte kizárólag amiatt aggódik, hogy *mit* mondjon majd. Habár ez is fontos, a hatékony tanítás és tanulás messze túlmutat a beszéden és a tudásanyag átadásán. Valójában a szülők gyermekeik tanításához való hozzáállásának *módja* sokkal fontosabb, mint az, hogy mit is fognak mondani. Kutatások is megerősítik azt a következtetést, miszerint azok a szülők vannak leginkább hatással gyermekeikre a nemiséggel kapcsolatos dolgok kezelésében, akik nyíltan kommunikálnak, szeretetet és törődést mutatnak, és aktív részesei a gyermekek életének.¹

A fiatal utolsó napi szentek között végzett nem reprezentatív kutatásommal kapcsolatos megjegyzések zöme sorozatosan arra a kívánságra irányult, hogy a fiatalok szülei bárcsak nyíltabbak és hajlandóbbak lennének beszélni a szexualitással kapcsolatos témákról. E fiatal felnőttek elmondták, nem csak hogy szeretnék, hogy a szüleik a folyamat részesei legyenek, hanem azt is szeretnék, ha a szülők „inkább

Azok a szülők vannak leginkább hatással gyermekeikre a nemiséggel kapcsolatos dolgok kezelésében, akik nyíltan kommunikálnak, szeretetet és törődést mutatnak, és aktív részesei a gyermekek életének.

beszélgetnének és nem csupán *prédikálnának* nekik”. „Természetes”, „hétköznapi”, „kényelmes” és sokkal kevésbé „kínos” beszélgetésekre vágytak. Ez arra kellene, hogy ösztönözze a szülőket, hogy keményebben munkálkodjanak azon, hogy elérhetőek, megközelíthetőek, természetesekek és nyugodtak legyenek egy konkrét témával, helyzettel vagy akár időzítéssel kapcsolatban. Ha meg kellene határozni az árat, amit a szülőknek azért kell fizetniük, hogy hatékonyan tudják tanítani a gyermekeiket azokban a témákban, melyek a leginkább számítanak, akkor az az lenne, hogy úgy kell viselkedniük, hogy a gyermekek kényelmesen és biztonságban érezzék magukat, amikor e témákról szeretnének beszélni – különösképpen a személyesebb jellegűekről.

A tanítás és tanulás akkor a leghatékonyabb, amikor annak tárgya aktuális és valós. A mi megközelítésünkől függően a nemiséggel kapcsolatos tanítást kínosnak, irreálisnak, gyakorlatlanak vagy akár még kioktatónak is érezhetjük. A siker kulcsa annak felismerése, hogy a gyermekek legtöbb kérdése és aggodalma a valós életből vett helyzetekre és megfigyelésekre adott reakció. Ha odafigyelünk a gyermekeinkre, meghallgatjuk és figyelemmel kísérjük őket, meg fogjuk tudni állapítani, hogy mit kell tanítanunk.

A filmek, stílusok, aktuális divatörületek, tévéműsorok, reklámok vagy dalszövegek számos lehetőséget biztosítanak arra, hogy az erkölcsi normákról beszéljünk. További lehetőségek adódnak, amikor figyelemmel kísérjük gyermekeink másokkal való kapcsolatait és párbeszédeit, valamint azt, hogy a kortársaik miként öltözködnek, milyen nyelvezetet használnak, mennyire érzik magukat alárendeltnek a másik nemi kapcsolatokban, vagy megfigyeljük a közösségünkben az erkölcsösség és erkölcsi normák értelmezésének egyre változó jellegét. Számos életszerű lehetőség kínálkozik arra, hogy az erkölcsösségről és érényességről *beszéljünk* a gyermekeinkkel.

Az életszerű tanítás legfontosabb szempontja talán az, hogy a szülők a saját életükkel mutassanak példát az erkölcsösség, visszafogottság és érényesség terén. A gyermekek szívesebben odafigyelnek és hajlandóbbak megfogadni a szüleik tanácsait, amikor azokat a szülők jó példája követi.

Ha odafigyelünk a gyermekeinkre, meghallgatjuk és figyelemmel kísérjük őket, meg fogjuk tudni állapítani, hogy mit kell tanítanunk.

Ennek ellenkezője is igaz. Robert D. Hales elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, ezt mondta: „A cselekedeteink számos módon hangosabban szólnak, mint a szavaink. Brigham Young elnök (1801–1877) azt tanította: »[Gyermekeinknek] olyan példát kell állítanunk, melyet szeretnénk, ha követnének. Vajon értjük ezt? Mily gyakran látunk olyan szülőket, akik engedelmességet, jó viselkedést, kedves beszédet, kellemes megjelenést, édes hangot és sugárzó tekintetet követelnek egy gyermektől vagy gyermekektől, miközben ők maguk keserűek és házsártosak. Mily következetlen és ésszerűtlen dolog ez!» Gyermekeink észreveszik az ilyesfajta következetlenségeket bennünk, és talán még igazolásra is lelnek, hogy hasonlóan cselekedjenek.”²

A tanulók, akkor tanulnak a legjobban, amikor értik, hogy a tanító mit tanít. Túl sok fiatal és fiatal felnőtt fejezi ki frusztráltságát amiatt, hogy a szüleik, sőt még az egyházi vezetők is hajlamosak bizonyos „kódszavakat” és burkolt üzeneteket használni, melyek tulajdonképpen a válaszok helyett csak további kérdéseket vetnek fel, és több feszültséget generálnak, mint megnyugvást. Ez különösen igaz, amikor szexualitással kapcsolatos témákról van szó.

Amikor egy fiatal egyedülálló felnőttek egyházközségének püspökeként szolgáltam, gyakran kérdezték tőlem, hogy mit jelent a „petting” kifejezés. Az egyházközségem hithű tagjait tanították arról, hogy kerüljék a pettinget, azt azonban soha nem tanították meg nekik, hogy az tulajdonképpen mit is jelent. Nehéz volt számukra egy olyan utasítást betartani, amit nem is értettek.

Marion G. Romney elnök (1897–1988), az Első Elnökség egykori első tanácsosa elmagyarázta, hogy nem elég úgy tanítani, hogy mások megértsék, amit tanítunk, hanem úgy kell tanítanunk, hogy semmiképpen se értsék félre azt.³ Ahelyett, hogy kódnyelven vagy szlengeket használva beszéljünk, sokkal nagyobb sikerrel fogunk járni, ha a megfelelő és helyénvaló kifejezéseket használjuk. Mindez elősegíti a megértést és tiszteletet alakít ki.

Nézzük csak meg, hogy Richard G. Scott elder a Tizenkét Apostol Kvórumából hogyan tanított hatékonyan az erkölcsi alapelvekről és normákról. Ezt mondta: „A házasság kötelékein kívüli bármilyen szexuális intimitás – úgy

értem, bármilyen szándékos érintkezés valaki más szent testrészével, ruhában vagy anélkül – bűn, és Isten megtiltotta azt. Az is véték, ha saját testünkben szándékosan serkentjük ezeket az érzéseket.”⁴

Ahhoz, hogy hatékonyan taníthassunk, meg kell győződnünk arról, hogy azok, akiket tanítunk, értik az üzenetet. Az olyan egyszerű kérdések, mint „Ez megválaszolta a kérdésem?” vagy „Ezt sikerült elég jól elmagyaráznom?” vagy „Van még bármilyen kérdésem?”, nagyon hasznosak.

A tanulók megtérése akkor következik be, amikor a tanítók az üzenetet örökkévaló tanokkal és normákkal kötik össze. Akkor történik hatékony evangéliumi oktatás, amikor ahelyett, hogy csupán a témára vonatkozó „életigazságokra” összpontosítunk, ezeket az „örök élet igazságaival” kötjük össze. Amikor a testünkről beszélünk, például arról is szólhatunk, hogy egy szerető Mennyei Atya miként teremtette a testünket, és hogy az Ő elvárásai szerint és azokat tiszteletben tartva hogyan viszonyuljunk az Ő teremtményeihez.

Bár a világot elárasztja az erkölcstelenség,

továbbra is van remény az eljövendő nemzedékek számára. E remény középpontjában azok a szülők állnak, akik a legjobb tudásuk szerint tanítják a felnövekvő nemzedéket arra, hogy erényesek és erkölcsösek legyenek. Azok a szülők, akik a gyermekeiket az erényességre és erkölcsös életre tanítják, arra töreksenek, hogy saját tudásukat is növeljék és fejlesszék tanítási képességeiket. Eközben pedig felismerik, hogy az „Úr megnöveli [képességeiket], ha úgy [tanítanak], ahogy Ő parancsolta”. Tulajdonképpen a „szeretet munkája ez – lehetőség másoknak segíteni, hogy igazlelkűen éljenek [az önrendelkezésükkel], Krisztushoz jöjjenek, és elnyerjék az örök élet áldásait”⁵. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Bonita F. Stanton and James Burns, “Sustaining and Broadening Intervention Effect: Social Norms, Core Values, and Parents,” in *Reducing Adolescent Risk: Toward an Integrated Approach*, ed. Daniel Romer (2003), 193–200.
2. Robert D. Hales, “Our Parental Duty to God and to the Rising Generation,” *Liahona*, Aug. 2010, 74.
3. Lásd Jacob de Jager, “Let There Be No Misunderstanding,” *Ensign*, Nov. 1978, 67.
4. Lásd Richard G. Scott: Komoly kérdések, komoly válaszok. *Liahona*, 1997. szept. 31.
5. *Tanítás, nincs nagyobb elhívás* (2000). 4.

Az életszerű tanítás legfontosabb szempontja talán az, hogy a szülők a saját életükkel mutassanak példát az erkölcsösség, visszafogottság és erényesség terén.

Tanítsunk IGAZLELKŰSÉGRE AZ OTTHONAINKBAN!

A szülők számára felelősség és áldás, hogy gyermekeiket az igazlelkű életre taníthatják és képezhetik.

Írta: Delbert L. Stapley elder (1896–1978)

a Tizenkét Apostol Kvórumából

Delbert L. Stapley elder 1896. december 11-én született az Egyesült Államokban, Arizona államban. A Tizenkét Apostol Kvóruma tagjaként 1950. október 5-én választották el, amely pozícióban egészen 1978. augusztus 19-én bekövetkezett haláláig szolgált. A következő beszéde 1977. február 1-én hangzott el a Brigham Young Egyetemen. A beszéd teljes változata angol nyelven a speeches.byu.edu címen tekinthető meg.

A szülőknek még az előtt van lehetőségük gyermekeiket tanítani és jellemüket formálni, mielőtt Sátánnak hatalmában állna megkísérteni őket, és mielőtt még elérnék a nyolc éves kort, amikor is felelősségre vonhatóvá válnak Isten előtt. [...] Az Úr lehetőségként biztosította a szülőknek e becses éveket, a gyermek életének első éveit, amikor a gyermekek még nem vonhatók felelősségre mindazon dolgokért, amit mondanak vagy tesznek. A szülők számára felelősség és áldás, hogy gyermekeiket az igazlelkű életre taníthatják és képezhetik.

Az igazlelkűség és vallás otthon történő tanításának leghatékonyabb módja a

példamutatás. A szülők a saját életüket remélhetőleg makulátlanul tisztán tartották, és ezáltal hatékonyan használhatják életük példáját saját gyermekeik tanítása és képzése során. [David O. McKay elnök (1873–1970) azt tanította:] „Amikor Istenbe vetett hitről tanítasz, te magad is mutass hitet; ha imáról tanítasz, te magad is imádkozz; ...ha mértékletességre tanítod őket, te magad is tartózkodj a mértéktelenségtől; ha azt szeretnéd, hogy a gyermeked erényes, önmegtartóztató, dicséretre méltó életet éljen, akkor te magad állíts példát neki mindezek terén.”¹ Ha így tesztek, e tanításaitok sokkal nagyobb hatást fognak gyakorolni a gyermekeitekre, ők pedig, mivel ilyen szülői útmutatásban részesültek, képesek lesznek felvértezni magukat Sátán kísértéseivel szemben, akinek az a célja, hogy tönkregye az életüket, amint elérik a felelősségre vonhatóság életkorát. A szülőknek kötelességük, hogy olyanok legyenek, amilyenné szeretnék hogy a gyermekeik is váljanak az előzékenység, az őszinteség, az önmérséklet és a bátorság terén, hogy mindig jót cselekedjenek. A példamutatás jóval hatékonyabb eszköz a szónoklatnál.

A mindennapi otthoni életnek összhangban kell lennie az egyházunk tantételeivel és normáival. Az üzleti ügyeink legyenek összhangban a vallásunkkal. A gyermekek igen könnyen felismerik a hamisságot. John Milton egyszer azt mondta, hogy a képmutatás az egyetlen olyan bűn, amely egyedül Isten figyelmét nem kerüli el. A gyermekek azonban érzékenyek a nem helyénvaló dolgokra, és zokon veszik a kétszínűséget és a hamis állításokat. Tudjuk, hogy a gyermekekre sokkal nagyobb hatással vannak a mindennapi életvitelünk prédikációi, mint a kimondott szónoklatok. A szülők mindig legyenek nyíltak a gyermekeikkel, tartsák be

a nekik tett ígéreteiket, és mindig mondjanak igazat. Csakis a következetes szülő nyeri el gyermeke bizalmát. Amikor egy gyermek úgy érzi, hogy tiszteled és viszonzod a bizalmát, nem fog visszaélni vele, és nem fog szégyent hozni a nevedre...

A szülők soha ne veszekedjenek gyermekeik előtt. Néha veszekedés alakul ki, amikor az egyik fél a gyermeket megpróbálja helyreigazítani vagy megszigorítani. Az egyik szülő helyteleníti, míg a másik ezt kifogásolja. Az otthon egyesítő hatása, legalábbis a gyermek szempontjából, ilyenkor érvényét veszti. A szülőknek egységet kell alkotniuk abban, hogy milyen irányba szeretnék a gyermeket terelni, máskülönben összezavarodhat, és ennek következtében tévútra térhet. Richard L. Evans ezt mondta: „A szülők közötti megosztottság igazságtalan és zavaró, és meggyengíti a család alapjait. Azoknak, akikre a gyermeknek iránymutatásért kellene tekintenie, egységet kell alkotniuk ezen útmutatás terén.”² Tudjuk, hogy a gyermekek érzékenyek a családi hangulatra és érzésekre; érezhetnek olyan feszültséget és nézeteltéréseket, melyeket nem mindig értenek vagy tudnak hova tenni...

A gyermeknek joga van azt érezni, hogy otthonában menedékhelyre, a védelem helyére lelhet a külvilág veszélyei és gonoszságai

elől. E szükséglet kielégítéséhez pedig a családi egység és osztatlanság elengedhetetlen. Az otthonon kívül nincs még egy hely, ahol ebben az életben igaz és tartós boldogságra tudnánk lelni. Az otthonunk igenis lehet egy darabka mennyország; igen, én úgy képzelem a mennyet, mint egy ideális földi család tovább folytatódását.³ [...]

Az evangélium, ahogyan azt tanítjuk, igaz. Krisztus él, Isten él, és dicsőséges lakhelyeket készít az Ő összes hithű és elkötelezett gyermekének. Már most kezdjétek el megtervezni azt az otthont és családot, melyre vágytok, és hogy miként fogtok gondoskodni gyermekeitek szükségleteiről, hogy azon az igazlelkű ösvényen tartsátok őket, mely a családot az örök élethez vezet egy celestialis otthonban. Drága fivérem és nővérem, Isten áldjon meg mindannyiótokat! Azt hiszem, értitek, hogy az elhangzottakból sok minden vonatkozik rátok. Az otthonotok megszervezése és szent módon történő vezetése pedig nagyon fontos azon fiatalok számára, akik azért jönnek, hogy megáldják az életeteket. ■

Nagybetűs írásmód és központosítás szabványosítva.

JEGYZETEK

1. David O. McKay, *Secrets of a Happy Life*, comp. Llewelyn R. McKay (1967), 11.
2. *Richard Evans' Quote Book* (1975), 23.
3. Lásd David O. McKay, *Gospel Ideals* (1953), 490.

A gyermeknek joga van azt érezni, hogy otthonában menedékhelyre, a védelem helyére lelhet a külvilág veszélyei és gonoszságai elől. E szükséglet kielégítéséhez pedig a családi egység és osztatlanság elengedhetetlen.

SEGÍTENI A FIATALOKNAK, HOGY LELKI ÉLMÉNYEKBE LEGYEN RÉSZÜK

Senki sem erőltetheti rád, hogy lelki élményeid legyenek, de ahogyan ezek a szülők és vezetők is felfedezték, számos olyan élményt lehet teremteni, melyek megtéréshez vezetnek.

Amikor az ukrainai Vjacseszláv és Zoja Gulko elkezdtek érdeklődni az egyház iránt, 13 éves lányuk, Kira, nem nagyon örült neki. Nem akart részt venni a misszionáriusi leckéken, így amikor az elderek eljöttek hozzájuk, édesanyja elmondása szerint „tüntetőleg magára zárta a szobája ajtaját”.

Gulko testvér és felesége, akik végül csatlakoztak az egyházhoz, úgy vélték, hogy ha képesek lehetőséget teremteni arra, hogy Kira érezze a Lelket, az talán megérinti az ő szívét is. Mivel Gulko nőtestvér bizonyossága azzal kezdődött, hogy részt vett egy másik személy keresztelésén, megkérte Kirát, jöjjön el az ő keresztelésére, csupán azért, hogy segítsen neki utána az öltözködésben. Meglepetésére Kira elfogadta a felkérést.

„Végül megtörtént! – emlékszik vissza Gulko nőtestvér. – Mennyei Atyánk igen csodálatos módon munkálkodik.” Kira *valóban érezte* a Lelket, szülei keresztelése után egy héttel

pedig beleegyezett abba, hogy a misszionáriusokkal találkozzon. Elkezdte olvasni a Mormon könyvét. Néhány héttel később Gulko nőtestvér észrevett egy kis cetlit Kira asztalán, melyen egy idézet állt a 2 Nefi 2:25-ből. Saját keresztelőjük után két és fél hónappal pedig a Gulko házaspár részt vehetett a lányuk keresztelésén. Mára, 20 évvel később, Kira már férjes asszony. Férjével, Dave-vel templomi házasságot kötöttek, két fiukat pedig az evangélium szerint nevelik. Hithűen szolgált számos elhívásban is, és a mai napig tevékeny az egyházban.

Zoja elmondta, hogy ezen az élményen keresztül olyan létfontosságú leckét tanult meg, mely legalább annyira érvényes azokra a szülőkre, akik egész életükben egyháztagok voltak, mint új egyháztagokként rá és férjére: a szülők és vezetők nem kényszeríthetik gyermekeiket az evangéliumba, viszont *meghívhatják* őket olyan helyekre, és teremthetnek olyan élményeket, melyek során a fiataloknak saját lelki élményekben lehet részük. Ezek az élmények pedig megtéréshez vezethetnek.

Mégis mi a legjobb módszer az ilyesfajta élmények megteremtésére? A világ különböző pontjain élő szülők és vezetők megosztják, hogy náluk mi működött.

Isten szavát vonatkoztassuk napjainkból vett példákra és a fiatalok életére.

Adjunk lehetőséget a fiataloknak a szolgálatra!

A brazíliai São Paulóban lévő Cotia Cövek Granja Viana Egyházközségében igen nagy volt az aktivitási arány a fiatal férfiak körében. Vezetőik azonban felfigyeltek arra, hogy néhányuk személyes kihívásokkal küszködik, és csak nehezen tud eleget tenni papsági kötelességeinek.

Miután a püspökség és a Fiatal Férfiak vezetősége tanácskoztak erről, úgy döntöttek, hogy a tevékenységeiket a szórakozás helyett inkább a szolgálat irányába terelik. Ennek során például meglátogattak kevésbé tevékeny kvórumtagokat, részt vettek a misszionáriusi tanításokon, valamint úrvacsorát vittek azoknak az egyháztagnak, akik nem tudtak részt venni a vasárnapi gyűléseken. Ezek a tevékenységek lehetőséget adtak a fiatal férfiaknak arra, hogy cselekedetekre fordítsák a hitoktatáson és vasárnap tanult tantételeket (lásd 2 Nefi 2:26).

Az egyik papsági vezető ezt mondta: „Ezek a lelki tevékenységek igen nagy változást hoztak.

Csak ámultunk, amikor például az egyik böjti vasárnapon az összes fiatal férfi kiment bizonyosságot tenni. Eközben pedig sokan közülük könnyes szemmel idézték fel azt a lelkületet, melyet ezen alkalmakkor éreztek. Az egyik fiatal férfi megosztotta azt az élményét, amikor egyházközségünk egyik idősebb tagjának vittek úrvacsorát, aki már három éve ágyhoz kötött volt. Felesége, egy hithű nőtestvér, nagy örömmel és reménnyel fogadta a fiatalokat. A szertartás után megosztotta velük örömét, melyet a problémáik és kihívásaik ellenére az evangéliumnak köszönhetően érez az életében. Érezték a Lelket, és rájöttek arra, hogy az evangélium valóban képes változást hozni az emberek életében. Mindez pedig olyan meghatározó élmény volt számukra, hogy még hosszú évekig fognak emlékezni rá – sőt, talán egész életükben.”

Megemlítette, hogy még soha nem tapasztalt ilyen reakciót egyetlen „egyházi sportesemény vagy közös tevékenység” során sem, és ez az élmény megtanította őt arra, milyen fontos olyan lehetőségeket teremteni, melyek során a fiatalok érezhetik a Lelket.

„A társas tevékenységek fontosak – folytatta –, a lelki élmények azonban létfontosságúak a fiatalok saját bizonyosságának kiépítéséhez.”

A Franciaországi Angers Cövek Rennes Egyházközségében Delphine Letort nőtestvér, aki a Fiatal Nők elnöke, minden vasárnap egy üres üdvözlőlapot adott a jelenlévő fiatal nőknek, és megkérte őket, hogy válasszanak ki valakit a kortársaik közül, aki akkor nem volt ott a gyűlésen, és írjanak neki. A fiatal nők egy személyes, baráti üzenet kíséretében leírták gondolataikat az éppen aktuális leckével kapcsolatban, hogy mit tanultak, és mi inspirálta őket. Ezután Letort nőtestvér vagy az egyik tanácsosa postára adta a lapokat azoknak, akik azon a héten nem voltak ott a gyűléseken.

Ez a tevékenység egyszerű volt, de igen hatásos, mondja, de nem csupán azért, mert így

*Ma élő és ősi próféták szavait
használva tanítsunk.*

azok, akik nem voltak ott, tudhatták, hogy valaki gondol rájuk, hanem azért is, mert azok, akik az üzeneteket írták, ezáltal elkezdtek jobban odafigyelni másokra.

„Kis dolgokból lesznek a nagy csodák – mondja (lásd Alma 37:6). – Megtapasztaltuk ennek megnyilvánulását. A fiatal nőket bátorítottuk, ez a élmény pedig hozzájárult bizonyosságuk növekedéséhez.”

A fiatalokat kapcsoljuk össze Isten szavával!

Alma azt tanította, hogy Isten szavának prédikálása igen nagy hatással bír (lásd Alma 31:5). David Elmer, egy Texas állambeli Fiatal Férfiak vezető, tudta ezt, és szeretett volna az általa vezetett fiatal férfiaknak egy olyan kalandos cserkészprogramot biztosítani, mely olyan jelentőségteljes élményt nyújt számukra, ami segít nekik felkészülni a jövőjükre.

Elmer testvér imádságos lélekkel fontolóra vette, mit is osszon meg velük, majd úgy érezte, hogy Neil L. Andersen elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma egyik tagjának beszédét válassza. A kirándulás során Elmer testvér ebből az üzenetből tanított és elmesélte Andersen elder történetét Sidney Goingről, az új-zélandi rögbilegendáról, aki sportolói karrierjét tette parkolópályára azért, hogy missziót szolgálhasson. „Missziótok szent lehetőség lesz arra, hogy másokat Krisztushoz hozzatok, és segítsetek felkészülni a Szabadító második eljövételére”¹ – mondja Andersen elder.

Ez az élmény nagyon nagy erővel hatott – mondja Elmer testvér –, mivel egy élő próféta szavaiból tanított. Az áhítat után az összes fiatal férfi és az ő vezetőik is ráírták nevüket egy rögbilabdára, azon elkötelezettségük kifejezéséeként, hogy missziót fognak szolgálni, és hogy kézzel fogható emlékeztetőként szolgáljon mindarra, amit tanultak és éreztek. Aznap este számos apa és vezető maradt fenn, hogy a fiatal férfiakkal arról beszélgessenek, az ő missziójuk milyen hatással volt az életükre.

Elmer testvér ezt mondta: „A mi Istenünk egy személyes Isten, és ismeri az Ő fiatal gyermekeit. Ismeri az életüket és a kihívásaikat, és hogy mi történik ezekkel a gyerekekkel. Soha nem tudhatod, miként munkálkodik az életükben. Ezért mi, vezetők, felkészülünk arra, hogy olyan légkört teremtsünk nekik, ahol érezhetik a Lelket. Mindezt megtehetjük a szentírások és a próféták szavai által is, de az Úr lesz az, nem pedig mi, aki a szívükben fog munkálkodikni.”

Legyünk következetesek!

Elmer testvér azt mondja, hogy a fiatal férfiak még valamire emlékeznek a kirándulásukról: az evangéliumi tanulmányozásuk következetes volt.

„Úgy éreztem, a felelősségem egy része az volt, hogy olyan élményeket biztosítsak számukra, mely során érezhetik a Lelket. Ehhez pedig meg kellett tennem a saját részemet is, hogy mindezt megtervezsem – mondja. – David A. Bednar elder az életünk lelki mintáinak létrehozásáról tanított, mint például a szentírás-tanulmányozás és ima, valamint a családi est.² Mi pedig ez alatt az egy hét alatt megtartottuk ezeket a lelki mintákat. Csoportosan imádkoztunk. A fiatal férfiaknak kiadtuk feladatként, hogy valamelyikük reggelente készüljön fel egy 10 perces áhítattal, a vezetők és édesapáik pedig az esti áhítatokra készültek fel.

Mindennek az volt a lényege, hogy bár távol voltak az otthonaiktól, és a tevékenységek is eltértek kicsit a megszokottól, a lelki mintáinkat ugyanúgy követték. Lehet, hogy a fiatal férfiak nem emlékeztek minden leckére, azt azonban remélem, hogy annak mintájára viszont igen, hogy naponta tartottunk áhítatokat, imádkoztunk, és tanulmányoztuk a szentírásokat.”

*Keressünk hétköznapi tanítási pillanatokot
a mindennapos tevékenységek során.*

A Fülöp-szigeteki Myra Bocobo Garcia szintén ismeri a következetesség értékét, és tudja, hogy a tanítás az otthonban kezdődik. Garcia nőtestvér és férje, Edwin, három fiú és hat lány szülei. A gyermekek életkora 8 és 22 év között mozog, és mindegyikük számos jó tevékenységen vesz részt. Bár ez azt jelenti, hogy sok különböző helyen akadhat dolguk, a család keményen megdolgozik azért, hogy következetesen minden vacsora alkalmával együtt legyenek.

„A főzés, az étel jókedvű előkészítése, valamint az együtt étkezés az egyik legjobb mód arra, hogy egy helyre gyűjtsük a gyermekeinket” – mondja Garcia nőtestvér. Megjegyezte, hogy a vacsora remek alkalom a felfrissülésre, az egymással való kapcsolatteremtésre, és hogy felismerjük az Úr áldásait.

Használjuk ki a már meglévő lehetőségeket a tanításra és az odafigyelésre!

Jocely Fielden a kanadai Új-Skóciából azt mondja, hogy a legfontosabb leckéket hat

gyermeke felnevelése során tanulta meg, akik most már 20 és 30 év közöttiek. Eközben pedig nem csupán közvetlenül tanította őket, hanem „olyan légkör megteremtésével is, ahol a gyermekek saját maguk tanulhatják meg az örök igazságokat.

Nem kell azonnal dönteni helyettük vagy megválaszolni az összes kérdésüket – mondja. Ehelyett azt javasolja, hogy a gyermekeket irányítsuk a „szentírásokhoz vagy a prófétákhoz útmutatásért és válaszokért”. Majd hozzátette: „Ezután pedig állj készen, hogy megbeszéljétek, amit találtak.” Sőt, amikor gyermekei kérdéseket tesznek fel neki, néha ő is egy kérdéssel felel nekik: „Mit gondolsz, mit kellene tenned?”

„Bízz abban, hogy helyes döntéseket fognak hozni – mondja. – Amikor segítünk a gyermekeinknek felismerni a Lelket az életükben a számos tanítási pillanat közben, melyben közösen van részünk naponta, és amikor tudják, hogy a Lélek milyen érzésekkel jár, az egyfajta katalizátorként arra ösztönzi őket, hogy további lelki élményekre törekedjenek, ami által pedig megerősödik bizonyosságuk Mennyei Atyánk és Fia, Jézus Krisztus valóságáról. Mindez egy láncreakciót indít el: minél jobban érzik azt a világosságot és megnyugvást, amit a Lélek hoz, annál jobban fognak vágyani arra, hogy olyan dolgokat tegyenek, melyek által az életükben még bőségesebben érezhetik a Lelket.”

Rámutatott arra, hogy a családja életében azok a tantételek voltak a leghatékonyabbak, melyekről az egyházi vezetők is folyamatosan tanítanak. Például azt mondja, hogy míg néhány tanítás olyan formális beszélgetések során történik, mint a családi est, családi szentírás-tanulmányozás és családi ima, a Lélek arra is ösztönözheti a szülőket, hogy ők keressenek olyan pillanatokot, amikor taníthatnak.³

„A mi családjunkban például olyan alkalomkor történik evangéliumi tanítás, amikor

Hogyan maradtam erős az evangéliumban

Írta: Tua Rogers

12 éves koromban keresztelkedtem meg, és sokáig én voltam az egyetlen egyháztag a családomban. Ez nem volt mindig könnyű, de szerencsére olyan jó vezetőkkel áldattam meg, akik segítettek nekem az utam során, hogy megtanuljam az evangélium tanait, és azt, hogy azokkal miként erősíthetem meg és tehetem jobbra az életem. Azon döntésemnek köszönhetően, hogy hűen kitartok a hitem mellett, hatalmas áldásokat tapasztaltam az életemben, jóval később pedig a családtagjaim életében is.

Hadd említsek meg néhány dolgot, ami segített abban, hogy erős maradjak:

- Maradj közel Mennyei Atyánkhoz ima és szentírás-tanulmányozás által! Ő mindig tudja, hogy milyen helyzetekkel nézünk szembe. Az, hogy közel maradtam hozzá, segített emlékezni arra, hogy ki is vagyok.
- Kövesd az egyházi vezetőid tanácsát! A próféták és apostolok tanácsaiban rejlő igazságokat a saját életemben is megtapasztaltam.
- Tudd, hogy az evangélium szerinti élet egy jobb élethez vezet itt és az örökkévalóságban is! Ez abban segített, hogy meg tudjam

tartani a hitemet és a normáimat. A vezetők arra buzdítottak, hogy vegyek részt templomi szertartásokon, ez pedig segített lelki szememmel meglátni az örök életet.

- Olyan jó barátokkal vedd magad körül, akik osztoznak a normáidban! Én olyan jó barátokkal áldattam meg, akik könnyűvé tették számomra, hogy jó döntéseket hozzak, és megtartsam a hitemet.
- Maradj közel a családnak! Imádom a családom, és erős kapcsolatot akartam kiépíteni velük.
- Éld az életet! Kövesd a normákat, és vegyél részt egyházi programokon! Mindezek segítenek hited kimutatásában, és abban, hogy jó döntéseket hozz. A jó döntések gyakran könnyebbé és minden alkalommal boldogabbá teszik az életet.

sétálni megyünk, utazunk valahová, kosárlabdázunk, együtt vacsorázunk, együtt dolgozunk, éneklünk, vagy másoknak nyújtunk valamilyen szolgálatot – mondja. – Az evangéliumi témákról való természetes beszélgetés általában más tevékenységek során szokott előfordulni.”

Munkálkodjunk együtt egy közös cél érdekében!

Nem sokkal azután, hogy lediplomázott a hawaii Brigham Young Egyetemről, KaYan Danise Mok visszatért Hong Kongba, és elhívást kapott, hogy a Fiatal Nők elnökeként szolgáljon. Miközben próbált visszazökkenni az otthoni életbe, dolgozni kezdett, további tanulmányokra készült, és buzgón imádkozott sugalmazásért, hogy segíthessen a fiatal nőknek olyan bizonyosságra szert tenni, ami felkészítheti őket a jövőre.

Egyik vasárnap, miközben az örökkévaló látásmódról tanított, Mok nőtestvér arra érzett sugalmazást, hogy együtt olvasson a Mormon könyvből egy konkrét fiatal nővel, aki akkor éppen ott volt a vasárnapi gyűléseken.

„A tanácsosommal azonnal tervet készítettünk, hogy csapatban hogyan fogjuk kiolvasni a Mormon könyvét ezzel a fiatal nővel – mondja Mok nőtestvér. – A lány habozás nélkül elfogadta a kihívást, mivel együtt dolgoztunk a cél elérésén.”

Azóta Mok nőtestvér, a tanácsosai és ez a fiatal nő egyfajta szöveges emlékeztető rendszert hoztak létre a Facebookon, mellyel emlékeztetik egymást az olvasásra, és melyen keresztül megosztják egymással a tanultakat.

Mok nőtestvér elmondta, hogy a szentírás-tanulmányozás milyen figyelemre méltó változást hozott ennek a fiatal nőnek az életébe. Továbbá Mok nőtestvér maga is áldásokra lelt, miközben munkába menet naponta olvasta a szentírásokat a vonaton. Így folytatta: „Én is éreztem a Lelket, és válaszokat kaptam az imáimra, miközben az életem egyre haladt előre.

Tapasztalatom szerint néhány fiatal bizonytalan és amiatt aggódik, hogy vajon képes lesz-e bizonyosságot szerezni, és olyan lelki élményekben részesülni, mint mások. Együtt munkálkodva azonban a cselekedeteink által biztosíthatjuk őket arról, hogy ez a módszer működik, és mi minden lépésben támogatjuk őket.” ■

JEGYZETEK

1. Neil L. Andersen: A világ felkészítése a második eljövételre. *Liahóna*, 2011. máj. 50.
2. Lásd David A. Bednar: Szorgalmasabbak és gondosabbak otthon. *Liahóna*, 2009. nov. 17–20.
3. Lásd például Robert D. Hales: Isten iránti kötelességünk: a szülők és vezetők küldetése a felnövekvő nemzedék életében. *Liahóna*, 2010. máj. 95–98.; David A. Bednar: Szorgalmasabbak és gondosabbak otthon. *Liahóna*, 2009. nov. 17–20.

Írta: Paul B.
Pieper elder
a Hetvenektől

ALMA KÖNYVE: NAPJAINKRA SZÓLÓ LECKÉK

A nefiták hithűen kitartottak napjaik megpróbáltatásai közepette, és tanúbizonysággként szolgálnak arra, hogy az Úr biztosítja számunkra azokat az áldásokat és védelmet, melyre napjaink kihívásai során szükségünk van.

Uralkodásának végén Móziás király azt javasolta, hogy az egyeduralom helyét egy olyan rendszer vegye át, ahol a bírakat a nép választja meg. Az általa javasolt rendszer Isten törvényein alapult volna, melynek bírát a nép választotta ki.

E rendszer alapját az önrendelkezés alkotta, melyben egyetlen király helyett az egyének feladata és felelőssége lenne, hogy a törvények szerint járjanak el. Mivel „nem mindennapos az, hogy a nép hangja olyasmit kívánjon, ami ellenkezik azzal, ami helyes” (Móziás 29:26), egy ilyen rendszer jobban védelmezi az egyének jogait, valamint a társadalom egészének igazlelkűségét.

Móziás javaslatának hatására az emberek „rendkívül sóvárogtak rá, hogy minden embernek egyenlő esélye legyen szerte az országban; igen, és minden ember kifejezte hajlandóságát, hogy a saját bűneiért feleljen” (Móziás 29:38).

Alma könyve e nép történetét tartalmazza az új rendszer bevezetése utáni 40 évnyi időszakból. Alma könyvének utolsó fejezetei – 43-tól 62-ig – olyan időszakról számolnak be, melyben igen erőteljes kihívások és megpróbáltatások érték a népet. E rövid 19 év alatt az emberek politikai beharcoknak, külső fenyegetéseknek és szinte állandó fegyveres összecsapásoknak voltak kitéve.

A kormányzati rendszert kétszer is olyan emberek fenyegették meg, akik saját magukat királlyá akarták tenni, a népet pedig meg akarták fosztani azon joguktól, hogy maguk válasszák ki a vezetőiket, és szabadon hódolhassanak. Ezzel egy időben a népnek a lámániták számos külső támadásától kellett megvédenie magát, akik elszántan törekedtek a nefita kormányzás megsemmisítésére, valamint a nefiták leigázására.

E számos kihívás okozta gazdasági zűrzavar, bár konkrétan nem említi a könyv,

Valamennyi nehézségük közepette az igazlelkű nefiták képesek voltak erőt meríteni abból a tényből, hogy indítékaik megfelelőek voltak. Egyetlen szándékuk az volt, hogy „megvédjék magukat, és családjaikat, és földjeiket, az országukat és jogaikat, és vallásukat”.

minden biztonnal jelentős kihívást jelentett a nép számára. Mormon a szent feljegyzés összeállítása közben úgy érezte, hogy részletesen be kell számolnia erről az időszakról. Sőt, ha a nefiták 1000 éves történelmének többi részét is ilyen részletesen ismertette volna, akkor a Mormon könyve több mint 2500 oldalas lenne.

Ezra Taft Benson elnök (1899–1994) ezt tanította:

„A Mormon könyvét nekünk írták, a mi időnkre. A nefitáknak soha nem volt meg ez a könyv, és az ősi lámánitáknak sem. Nekünk szánták. [...] Isten sugalmazására, aki mindent kezdettől fogva lát, [Mormon] évszázadokat felölelő feljegyzésekből készített kivonatot, olyan történeteket, beszédeket és eseményeket válogatva ki azokból, amelyek a legtöbb segítséget nyújtják majd nekünk. [...]

Állandóan fel kellene tennünk magunknak a kérdést:

»Miért sugalmazta az Úr Mormonnak (vagy Moróninak vagy Almának), hogy vegye bele ezt a feljegyzésébe? Milyen leckét tanulhatok meg ebből, ami segít nekem ezen a napon és ebben a korban élni?»¹

Napjainkban az utolsó napi szentek világszerte számos ugyanolyan kihívással néznek szembe, mint a nefiták a saját korszakukban, többek közt, hogy meg akarják őket fosztani azon joguktól, hogy szabadon gyakorolják a vallásukat, és felszólaljanak olyan témákban, melyek fontosak a mai társadalmunkban. Néhány utolsó napi szent már érezte a külső támadások és harcok fenyegetését, melyek nemzetük és szabadságuk elpusztítására irányultak.

A nefiták hatalmas erőfeszítések és áldozathozatal árán, valamint az Úr segítségével szerencsére képesek voltak legyőzni a kihívásaikat. Néhány lecke abból, hogy ők miként reagáltak sikeresen az őket érő nehézségekre, nekünk is iránymutatást és bátorságot adhat napjaink kihívásainak legyőzéséhez.

1. Legyenek megfelelő vágyaink és indítékaink!

Valamennyi nehézségük közepette az igazlelkű nefiták képesek voltak erőt meríteni abból a tényből, hogy indítékuk megfelelőek voltak. Egyetlen szándékuk az volt, hogy „megvédjék magukat, és családjaikat, és földjeiket, az országukat és jogaikat, és vallásukat” (Alma 43:47). Arra vágytak, hogy fenntartsák önrendelkezésüket – annak jogát, hogy igazlelkűen cselekedjenek, és felelősek legyenek a saját viselkedésükért –, és ne egy király írja elő nekik, hogy miként viselkedjenek. Csupán fenn akarták tartani a törvény

adta egyenlőséget, különösképpen azt, hogy szabadon hódolhassanak Istennek, és fenntarthassák az egyházukat (lásd Alma 43:9, 45).

A különféle társadalmakban mindig is lesznek olyan erők, melyek a közvélemény manipulálására törekednek, hogy általa személyes gyarapodásra tegyenek szert. Nagy a kísértés arra, hogy átvegyük szándékaikat, és a harc egyfajta hatalmi összecsapásba menjen át. Az Úr útja azonban az, hogy a nefitákhoz hasonlóan mindig kizárólag tiszta vágyakkal és indítékkal cselekedjünk. Amikor így tettek, az lehetővé tette számukra, hogy a menny segítségét kérve „az Úr erejével” legyőzzék a kihívásaikat (Alma 46:20; lásd még Alma 60:16; 61:18).

Hasonlóképpen a napjaink kihívásaira adott reakcióinkban nekünk is állandóan meg kell vizsgálnunk a szívünket, és meg kell győződnünk arról, hogy vágyaink és szándékaink tiszták és Jézus Krisztus evangéliumán alapszanak. Amennyiben önzésből (vagy másokat manipulálva erre), személyes gyarapodás vágyából, vagy pedig mások lebecsülésével cselekszünk, nem fog rendelkezésünkre állni a szükséges mennyei segítség a kihívásaink legyőzésére.

2. Legyünk kedvesek és nagylelkűek a kevésbé szerencsésekkel szemben!

Amikor korábbi ellenségeiket, Anti-Nefi-Lehi népét a pusztulás fenyegette, a nefiták megszavazták, hogy új lakhelyet biztosítanak számukra, ahol újra felépíthetik életüket, és hogy védelmükbe veszik őket (lásd Alma 17:21–22; 43:11–12). Mivel az anti-nefi-lehiták megesküdtek, hogy soha többé nem fognak fegyvert, javaik nagy részét a nefitáknak adták seregeik fenntartására e kritikus időszakban (lásd Alma 43:13). Arról azonban nincs feljegyzés, hogy a nefiták a tiszteleten és szereteten kívül bármivel is fenyegették volna ezeket a bevándorlókat, annak ellenére, hogy könnyű politikai célponttá válhattak volna azok számára, akik viszályt akartak szítani.

A kedves bánásmódot, melyben Ammon népének (ahogyan később nevezték őket) része volt, a nefitáknak olyan viszonzásban volt részük, mely hozzájárult a történelem egyik leginspirálóbb csoportjának, a 2000 ifjú harcos hadseregének megalakításához. Ironikus módon e fiatal férfiak szolgálata lehetett a nefita társadalom korai pusztulástól való megmentésének kulcsa.

A kedvességre és szűkséget szenvedőkkel szemben tanúsított nagylelkűségre való hajlandóság fontos tényező volt a nefita nemzet fenntartásában, és lehetővé tette a nefiták számára, hogy saját megpróbáltatásaik során a menny áldásait élvezhessék. A kedves bánásmódért, melyben Ammon népe a nefiták között részesült, viszonzásképp végül hozzájárult a 2000 ifjú harcos hadseregének megalakításához.

Belső viszályok, külső támadások és gazdasági kihívások közepette hajlamosak vagyunk negatívan hozzáállni azokhoz, akik „nem olyanok, mint mi”. Könnyen kritikussá és bíraskodóvá válunk velük szemben. Néhányan meg is kérdőjelezhetik ezen emberek társadalom iránti hűségét, az abban betöltött értékét, valamint a gazdasági jólétünkre gyakorolt hatását. Az ilyesfajta negatív reakciók nincsenek összhangban a Szabadító azon utasításával, hogy úgy szeressük felebarátainkat, mint saját magunkat, és így csak nézeteltérést, viszályt és megosztottságot teremtenek. Ha Ammon népét nem fogadták volna be a nefita társadalomba, akkor az a felnövekvő nemzedékben talán egyfajta neheztelést alakíthatott volna ki a hála helyett. A 2000 hithű harcos megteremtése helyett az új nemzedék elidegenült és újra csatlakozott volna a lámánitákhoz.

A kedvességre és szükségét szenvedőkkel szemben tanúsított nagylelkűségekre való hajlandóság fontos tényező volt a nefita nemzet fenntartásában, és lehetővé tette a nefiták számára, hogy saját megpróbáltatásaik során a menny áldásait élvezhessék. Isten népének napjainkban is hasonló áldásokra van szüksége.

3. Hallgassunk a sugalmazott vezetőkre és kövessük őket!

Az Úr ismerte a nefitákat ért kihívásokat, és sugalmazott vezetőket nevelt közöttük, akik segítettek nekik legyőzni a nehézségeket. Moróni kapitány is egy harcos volt, azonban sugalmazást kapott arra, hogy védelemül mellvértekkel, pajzsokkal és sisakokkal, valamint vastag ruházattal lássa el népét (lásd Alma 43:19). Ennek eredményeként a nefiták a lámánitáknál sokkal jobban teljesítettek a harcban (lásd Alma 43:37–38). Moróni később arra utasította a népet, hogy földsáncokat emeljenek a városaik körül, azokra pedig gerendákat helyezzenek és cölöpökből kereteket építsenek (lásd Alma 50:1–3). E sugalmazott előkészületek segítettek megóvni a nefitákat a pusztulástól.

Míg Moróni a harcra készülődött, Hélamán és fiverei Isten igéjét prédikálták, és igazlelkűsége buzdították a népet, hogy az Úr Lelke megóvhassa és vezérelhesse őket. Mivel a nefiták hallgattak sugalmazott vezetőik fizikai és lelki iránymutatásaira, megmenekültek. Hanyatlás és szenvedés csak akkor következett be, amikor belső viszályok támadtak, és a nép megtagadta, hogy engedelmeskedjen a sugalmazott figyelmeztetéseknek.

Áldottak vagyunk, hogy egy olyan időszakban élhetünk, amikor az Úr élő profétákat, látnokokat és kinyilatkoztatókat hívott el, hogy figyelmeztessenek bennünket, és irányt mutassanak nekünk napjaink kihívásaiban. 1998-ban Gordon B. Hinckley elnök (1910–2008) sugalmazott utasítással és figyelmeztetéssel látta el az egyház tagjait:

„Itt az idő, hogy rendbe tegyük a házunkat.

Népünk közül sokan alig jönnek ki jövedelmükből. Sőt, egyesek kölcsönökből tengetik életüket. [...]

A gazdasági rendszer törekeny dolog. [...] Viharos idők előjeleit lehet látni, melyekre jobb lesz, ha figyelünk.”²

Nemrég beszélgettem egy férfival, aki hallotta Hinckley elnök szavait és a lélek sugalmazásait. Feleségével úgy döntöttek, hogy eladják befektetéseiket, kifizetik az otthonukat és kilábalnak az adósságból.

Ez az férfi ma teljesen önellátó. A gazdaság ezt követő csökkenő irányvonala csak csekély mértékben voltak hatással a családjára. Sőt, az önellátás tette lehetővé ő és a felesége számára, hogy missziót tudjanak szolgálni.

Thomas S. Monson elnököt a mi időnkre hívták el. Élete és tanításai jelentik azt az üzenetet, melyet Isten küldött, hogy napjainkban megvédjen és megáldjon bennünket. Egy olyan időszakban, amikor sokak amiatt aggódnak, hogy mijük nincs, Monson elnök arra tanít bennünket, hogy legyünk hálásak azért a számtalan áldásért, mellyel az Úr megáldott bennünket. Egy olyan időszakban, amikor sokan a saját problémáikra összpontosítanak, Monson elnök arra buzdít bennünket, hogy felkarolva mentsünk meg másokat, és mások megáldása által feledkezzünk meg önmagunkról. Monson elnök útmutatásainak megszívlelése biztosítani fogja a családunk számára azt a védelmet és azokat az áldásokat, melyekre napjainkban van szükségünk.

Hálás vagyok, hogy egy olyan időszakban élhetek, amikor az evangélium visszaállított. Hálás vagyok, hogy az Úr a mi napjainkra előkészítette a Mormon könyvét. A nefiták hithűen kitartottak napjaik megpróbáltatásai közepette, és tanúbizonyiságként szolgálnak arra, hogy az Úr biztosítja számunkra azokat az áldásokat és védelmet, melyre napjaink kihívásai során szükségünk van. ■

JEGYZETEK

1. Ezra Taft Benson, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign*, Nov. 1986, 6.
2. Lásd Gordon B. Hinckley: A fiúkhoz és a férfiakhoz. *Liahóna*, 1999. jan. 65.

Mivel a nefiták hallgattak a Morónihoz hasonló sugalmazott vezetőik fizikai és lelki iránymutatásaira, megmenekültek. Hanyatlás és szenvedés csak akkor következett be, amikor belső viszályok támadtak, és a nép megtagadta, hogy engedelmeskedjen a sugalmazott figyelmeztetéseknek.

HOGYAN MARADJUNK ÉLETBEN

ELLENSÉGES TERÜLETEN

Írta: Boyd K. Packer elnök

a Tizenkét Apostol
Kvórumának elnöke

Az egyház ifjúsági hitoktatásának 100 éves fennállását ünnepeljük. Szeretnék gondolatban visszatérni azokhoz a korai napokhoz, amikor még nagyon kevés forrás állt rendelkezésre ehhez a programhoz.

E szerény kezdetek óta mára 143 országban 375 008 tanuló jár ifjúsági hitoktatásra, akiket több mint 38 000 önkéntes és teljes idejű hitoktató tanít világszerte. Sokat fordítunk a fiataljainkra. Ismerjük az értékeiteket és a lehetőségeiteket.

A bölcsesség segít legyőzni az ellenséget

Úgy beszélek most hozzátok, mint aki látta már a múltat, és felkészít benneteket a jövőre.

Ellenséges területen nevelkedtek. Amikor lelkileg érette váltok, megértitek, az ellenség hogyan vette birtokába a körülöttetek lévő világot. Ott van az otthonokban, a szórakoztatóiparban, a médiában, a nyelvezetben – mindenben, ami

körülvesz benneteket. A legtöbb esetben észrevétlen a jelenléte.

El szeretném mondani nektek, mi az, ami a legbecsebb és a legkívánatosabb. A szentírás így szól: „A bölcsesség kezdete ez: szerezz bölcseséget,” és hozzátenném, hogy „minden keresményedből szerezz értelmet” (Példabeszédek 4:7). Nincs vesztegetni való időm, és nektek sincs. Úgyhogy figyeljete!

Nagyon élénken él bennem a pillanat, amikor elhatároztam, hogy hitoktató leszek. A második világháború alatt a húszas éveimben jártam, és a légierő pilótája voltam. Ie Shima kicsiny szigetén állomásoztam. Ez az apró, különálló sziget, mely kb. akkora mint egy levélbélyeg, Okinawa északi csücske közelében található.

Egy magányos nyári estén egy sziklán ücsörögve néztem a naplementét. Elgondolkodtam, mihez kezdek majd az életemmel a háború után, ha olyan szerencsém lesz, hogy túléltem. Mi akarok lenni? Akkor este határoztam el, hogy hitoktató leszek. Azzal érveltem, hogy az oktatók mindig tanulnak. A tanulás pedig az élet egyik alapvető célja.

Először 1949-ben tanítottam ifjúsági hitoktatást Brigham Cityben. Gimnáziumi éveim alatt én is oda jártam hitoktatásra.

Eredetileg három tanfolyam indult az ifjúsági hitoktatás keretén belül: Ószövetség, Újszövetség és Egyháztörténet. Az én kiváltságom volt, hogy kora reggeli tanfolyam formájában bevezethettem a Mormon könyve kurzust. A háborúból visszatérve magammal hoztam a Mormon könyvéről szerzett bizonyosságomat, valamint arról szerzett tapasztalataimat, hogy miként működik a Szentlélek ajándéka.

A Szentlélek ajándéka az ellenség területén is megvédelmez benneteket

Egész életetekben tanítottak benneteket a Szentlélek ajándékáról, de vannak dolgok, melyeket nem tudunk megtanítani. Az út hátralevő részét egyedül kell megtennetek, hogy felfedezétek magatokban, a Szentlélek miként válhat útmutató és védelmező befolyássá.

A folyamat ugyanaz a fiatal férfiak és a fiatal nők számára is. Annak felfedezése, hogy a Szentlélek miként működik az életetekben, életre szóló kutatást jelent. Ha már egyszer ezt sikerült felfedezned magadnak, akkor majd úgy élhetsz ellenséges területen, hogy ott nem tudnak becsapni vagy elpusztítani. Ennek az egyháznak egyetlen tagja sem fog – és ebbe beletartoztok ti is – úgy komoly hibát elkövetni, hogy előtte ne kapna figyelmeztetést a Szentlélek sugalmazásai által.

Olykor, amikor hibáztatok, talán azt mondtátok magatoknak: „Tudtam, hogy nem szabadott volna ezt megtennem. Éreztem, hogy nem helyes.” Vagy esetleg azt: „Tudtam, hogy meg *kellett* volna tennem. Egyszerűen, nem volt elég bátorságom cselekedni!” Ezek a benyomások a Szentlélektől származnak, és a jó irányba igyekeznek terelni, vagy éppen a sérüléstől próbálnak megmenteni.

Vannak bizonyos dolgok, melyeket nem szabad megtennetek, ha azt szeretnétek, hogy a kommunikációs csatorna nyitva maradjon. Nem hazudhattok vagy csalhattok vagy lophattok vagy nem lehettek erkölcstelenek úgy, hogy ezekben a csatornáknak ne keletkezne zavar. Ne menjetek olyan helyekre, ahol a környezet megakadályozza a lelki kommunikációt.

Meg kell tanulnotok, hogyan tudjátok felkutatni a számotokra elérhető erőt és irányt, majd pedig történjen bármi, követnetek kell azt az ösvényt.

A „feladatlistátok” első helyére kerüljön az *ima*. Az esetek többségében az imáitok csendesek lesznek. Akár gondolhattok is egy imát.

Mennyei Atyáttal mindig közvetlen kommunikációs csatornátok lehet. Ne hagyjátok, hogy az ellenség meggyőzzön titeket arról, hogy senki nem figyel a csatorna túlsó végén. Az imáitok mindig meghallgatásra találnak. Soha nem vagytok egyedül!

Gondoskodjatok a testetekről! Legyetek tiszták! „Nem tudjátok-é, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek?” (1 Korinthusbeliek 3:16).

Olvasátok el figyelmesen a Tan és a szövetségek 89. szakaszában található ígéreteket. A Bölcsesség szava nem tökéletes egészséget ígér, hanem azt, hogy megerősödnek a bennetek lévő lelki receptorok.

Kerüljétek el a tetoválást és az olyan, ehhez hasonló dolgokat, melyek elcsúfítják a testeteket. Testeteket Isten képére teremtették.

A prófétai tanács megtanít az igazságra

Most pedig egyenes stílusban egy másik témáról is szeretnék beszélni.

Tudjuk, hogy a nemünk már a halandóság előtti világban alapvető jellemvonásunk volt.¹ „[A] lélek és a test az ember lénye” (T&Sz 88:15). A nemiség kérdésével és az erkölcsösséggel kapcsolatos valamennyi témával komolyan foglalkoznak a Fivérek.

Néhányan talán úgy érzitek, vagy azt mondták nektek, hogy zavaros érzésekkel születettetek, és nem bűn, ha

engedtek ezeknek a kísértéseknek. A tanokból tudjuk, hogy ha ez igaz lenne, akkor eltörölték volna az önrendelkezéseket – ez azonban nem történhet meg. Mindig választhattok, hogy követitek a Szentlélek sugalmazásait, és erkölcsileg tiszta, erénnyel teli életet éltek.

Gordon B. Hinckley elnök a következőket jelentette be egy általános konferencián: „Az emberek tudakozódnak álláspontunk felől azokkal kapcsolatban, akik magukat homoszexuálisnak vagy lesbikusnak tekintik. A válaszom az, hogy Isten fiaiként és leányaiként szeretjük őket. Lehet, hogy vannak bizonyos hajlamaik, melyek erőteljesek, s amelyeket nehéz kordában tartani. A legtöbb ember ki van téve alkalmanként ilyen vagy olyan kísértésnek. Amennyiben nem cselekszenek e hajlamok szerint, akkor az egyház többi tagjához hasonlóan élhetik tovább az életüket. Ha azonban megszegik az erkölcsi tisztaság törvényét és az egyház erkölcsi normáit, akkor ki vannak téve az egyházi fegyelmezésnek csakúgy, mint bárki más.

Szeretnénk segítséget nyújtani..., megerősíteni őket, támogatni őket problémáikban, és segíteni nekik nehézségeikben. De nem nézhetjük tétlenül, ha erkölcstelenül viselkednek, ha megpróbálják támogatni, megvédeni és alkalmazni az úgynevezett azonos neműek közötti házasságot. Ha megengednénk ilyesmit, az azt jelentené, hogy könnyedén vesszük az Isten által jóváhagyott házasság nagyon komoly és szent alapját, valamint annak célját, a családok nevelését.”²

Hinckley elnök az egyház nevében beszélt.

Használjátok önrendelkezéseket arra, hogy biztonságos talajon maradjatok vagy ismét oda kerüljétek!

Az első ajándék, melyet Ádám és Éva kapott, az önrendelkezés volt: „[Magad] választhatsz, mert ez megadatott neked” (Mózes 3:17).

Nektek is megadatott ugyanez az önrendelkezés. Használjátok bölcsen arra, hogy megtagadjátok az elmétekbe furakodó bármilyen tisztátalan ösztön vagy szentségtelen kísértés szerint való cselekvést. Ne menjetek arra! Vagy ha már ott vagytok, gyertek vissza! „[T]artóztassátok meg magatokat minden istentelenségtől” (Moróni 10:32).

Ne bolygassátok a testetekben rejlő életet adó hatalmat sem egyedül, sem pedig bármely nem egy másik tagjával. Ez az egyház normája, és nem fog megváltozni. Ahogy érettebbé váltok, kísértést éreztek majd arra, hogy erkölcstelen tevékenységeket próbáljatok ki vagy fedeztetek fel. Ne tegyétek!

A kulcsszó a *fegyelem*. Az önfegyelem. A *fegyelem* szó angol megfelelője a *tanítvány* vagy *követő* kifejezésből ered. Légy a Szabadító tanítványa, követője, és akkor biztonságban leszel.

Néhányan talán azt gondolják: „Én már bűnös vagyok, mert már elkövettem ezt vagy azt a komoly vétet. Számomra már túl késő.” Soha sincs túl késő!

Tanultatok otthon és az ifjúsági hitoktatáson Jézus Krisztus engeszteléséről. Az engesztelés olyan, mint egy radír. El tudja törölni a bűntudatot és annak a hatását, amely miatt bűntudatot éreztek.

A bűntudat lelki fájdalom. Ne szenvedjétek krónikus fájdalomtól. Szabaduljatok meg tőle! Legyen vége! Tartsatok bűnbánatot, és ha szükséges, tartsatok bűnbánatot újra és újra és újra és újra, amíg át nem veszitek a magatok feletti irányítást az ellenségtől.

A tartós boldogság a gyakori bűnbánatból ered

Úgy tűnik, az élet megpróbáltatások és hibák sorozata. Írjátok fel a „gyakran tarts bűnbánatot” mondatot a teendő listájára. Ez olyan maradandó békét hoz majd számotokra, melyet semmilyen földi értékkel nem lehet megvásárolni. Az engesztelés megértése talán a legfontosabb igazság lesz, melyet ifjúságotok során megtanultok.

Ha olyan emberek társaságában vagytok, akik lehúznak titeket ahelyett, hogy felemelnének benneteket, hagyjátok ott őket, és keressetek másik közösséget. Előfordulhat az is, hogy esetenként egyedül maradtok és magányosak lesztek. Ekkor feltehetitek magatoknak ezt a fontos kérdést: „Amikor egyedül vagy, jó társaságban vagy?”

Talán nehéz lefejtetni magatokról egy olyan szokást, melyet már hagytatok, hogy átszöjje az életeteket. A hatalom azonban bennetek van. Ne keseredjétek el! Joseph Smith próféta azt tanította, hogy „mindenkinek, akinek teste van, hatalma van azok felett, akiknek nincsen”³. Ellen tudtok állni a kísértésnek!

Nem valószínű, hogy valaha is személyesen fogtok találkozni az ellenséggel; ő nem így mutatja meg magát. Ám ha még személyesen is jönne el hozzátok és kísértene meg benneteket, akkor is ti lennétek előnyben. Ha ragaszkodnátok az önrendelkezéseitekhez, ott kellene hagynia benneteket.

Használjátok ki az ifjúsági hitoktatás áldásait!

Nem vagytok átlagosak. Nagyon különlegesek vagytok. Egyenesen kivételesek. Honnan tudom ezt? Onnan, hogy olyan korban és helyre születettek, ahol Jézus Krisztus

evangéliuma része lehet az életeteknek otthonotok és Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tanításain keresztül. Ahogy maga az Úr mondta, ez „az egyetlen igaz és élő [egyház] az egész föld színén” (T&Sz 1:30).

Vannak még dolgok, melyeket hozzáadhatnánk a listához, de ti már tudjátok, mit kell, és mit nem kell tennetek az életetekben. Meg tudjátok különböztetni a helyeset a helytelenőtől, és nem kell minden dologban parancsolni nektek.

Ne tékozzátok el az ifjúsági hitoktatás éveit. Használjátok ki ezt a nagyszerű áldást, hogy tanulhattok az egyház tanairól és a próféták tanításaiból. Tanuljátok meg mindazt, ami a legértékesebb számotokra. Meg fog áldani benneteket és az utódaitokat sok nemzedéken át.

Néhány év múlva megházasodtok és gyermekeitek lesznek. Olyan házasságot kell kötnötök, melyet a tempomban pecsételtek össze. Imádkozunk, hogy idővel biztonságban letelepedjete egy családos egyházközségben vagy gyülekezetben.

Reménnyel és hittel haladjatok előre!

Ne féljete a jövőtől! Reménnyel és hittel haladjatok előre! Emlékezzete a Szentlélek mennyei ajándékára! Tanuljátok meg figyelni rá! Tanuljátok meg törekedni rá! Tanuljátok meg élni általa! Tanuljátok meg mindig Jézus Krisztus nevében imádkozni (lásd 3 Nefi 18:19–20)! Az Úr Lelke veletek lesz, és áldottak leszete.

Mély és erős hitünk van bennetek.

Bizonyágomat teszem nektek. Ezt a bizonyágot fiatal koromban szereztem meg. És ti – akárcsak bárki más – nem különböztök tőlem. Ugyanannyira jogotok van ehhez a bizonyághoz, ehhez a tanúsághoz, mint bárki másnak. És ha kiérdemlitek, megkapjátok. Az Úr áldásait kérem rá: ennek a tanúbizonyágnak az áldásait, hogy ez vezéreljen benneteket, miközben boldogsággal teli jövőtökön dolgoztok. ■

Részlet a hitoktatás százéves évfordulóján tartott műholdas közvetítésen elhangzott beszédből, 2012. január 22-én.

JEGYZETEK

1. Lásd A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.; lásd még Mózes 3:5; Ábrahám 3:22–23.
2. Gordon B. Hinckley: Mit kérdeznek rólunk az emberek? *Liahóna*, 1999. jan. 82–85.
3. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 220.

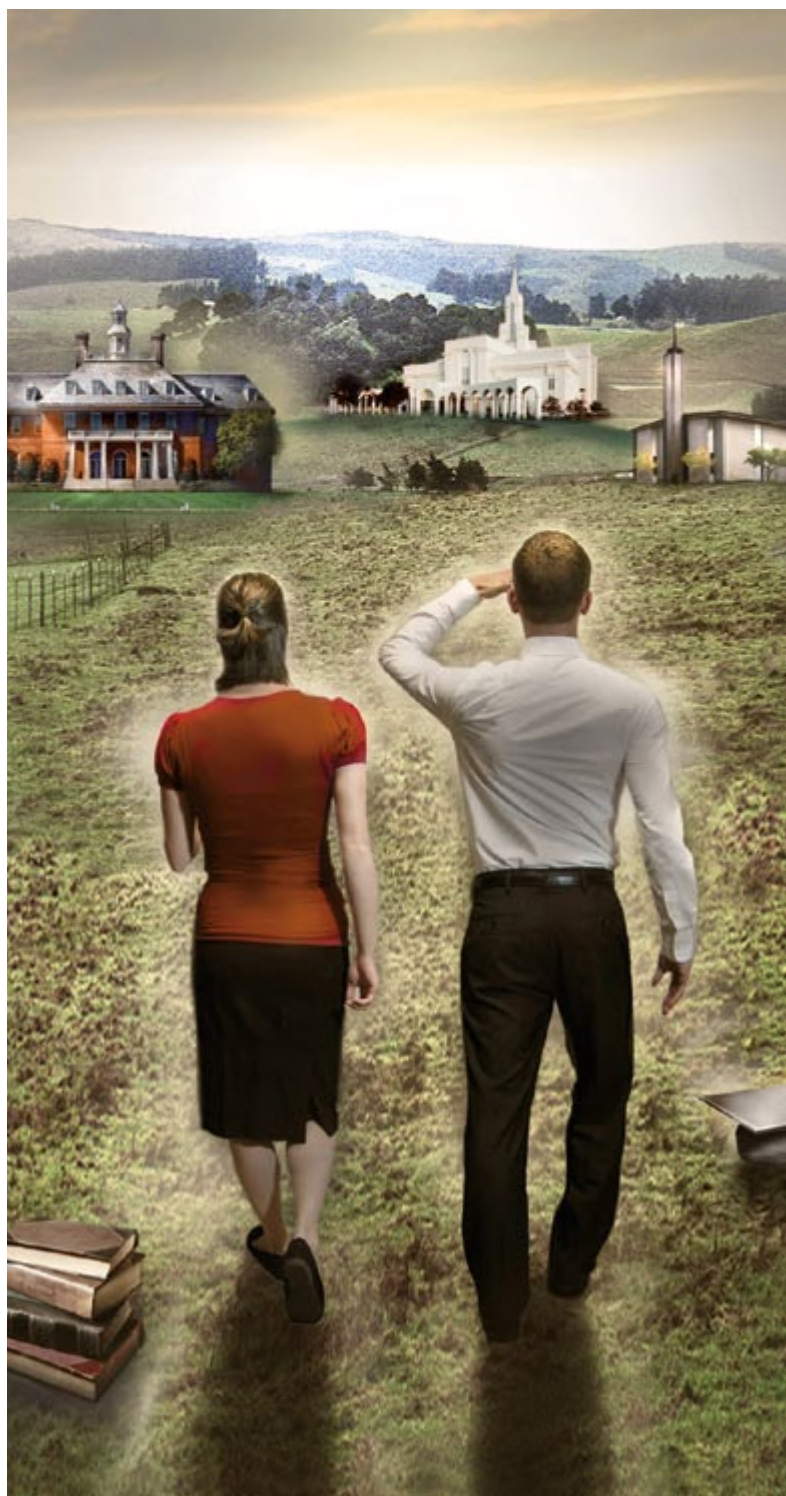

Nézd meg a teljes beszédet!

Nézd vagy hallgasd meg Packer elnök teljes beszédét a seminary.lds.org/history/centennial oldalon.

Ne tékozzátok el az ifjúsági hitoktatás éveit. Használjátok ki ezt a nagyszerű áldást, hogy tanulhattok az egyház tanairól és a próféták tanításaiból. Tanuljátok meg mindazt, ami a legértékesebb számotokra.

BÁTORSÁGÉRT IMÁDKOZTAM

A szüleim ugyan egyháztalok, de nem túl tevékenyek. Ez néha nézeteltérésekhez vezet, mivel úgy vélik, a családdal töltött idő minden más felett helyezkedik el, tehát a vasárnap-i istentiszteleten való részvétel, az egyházi elhívások felmagasztalása, és más hasonló tevékenységek csak ez után következhetnek.

Mivel vezető vagyok az Elemiben, és az egyházközségi kórusban is éneklek, az egyházi gyűléseim néha keresztezik a családi kötelességeket. Egy nap, amikor éppen arra készülődtem, hogy az Antananarivóban lévő gyülekezeti házukban megnézzem az általános konferencia egyik ülészakánának közvetítését, a szüleim emlékeztettek, hogy van egy vendégünk az otthonunkban.

„Választanod kell a családod és az egyház között – mondta édesanyám. – Vagy itt maradsz velünk és lemaradsz a konferenciáról, vagy elmész a konferenciára és büntetést kapsz.”

Úgy döntöttem, hogy nem kezdek el vitázni az édesanyámmal. Ehelyett egy pillanatra Mennyei Atyánkat szólítottam, és kértem, hogy adjon nekem erőt és bátorságot. Azt is kértem tőle, hogy segítsen tudnom, mit kell tennem. Otthon maradjak a családommal, vagy menjek el az egyházba és hallgassam a próféta szavait?

Amint befejeztem az imámat, éreztem a Szentlelket. Éreztem, ahogy a Lélek bátorságot ad nekem, hogy elmondjam az édesanyámnak, milyen fontos számomra elmenni és meghallgatni a prófétát. Úgy éreztem, el kell neki mondanom, hogy így nem csak a mostani életemre vonatkozóan kaphatok bölcs tanácsokat, hanem a jövőmre nézve is.

Isten képes csodákat művelni, így a szüleim szívét is meglágyította, és anélkül engedtek el az általános konferenciára, hogy ezért büntetést kaptam volna. Mindez igen

Amint befejeztem az imámat, éreztem, ahogy a Szentlélek arra bíztat, mondjam el édesanyámnak, milyen fontos számomra, hogy elmenjek és a prófétát hallgassam.

figyelemreméltó élmény volt az életemben. Megerősítette számomra a szentírásban lévő igazságot, miszerint „a Szentlélek hatalma által minden dolgot illetően tudhat[juk] az igazat” (Moróni 10:5).

Tudom, hogy ha cselekedeteinket az evangélium tantételeire alapozzuk és hallgatunk a Lélekre, mindig tudhatjuk, hogy jó döntéseket hoztunk. Ez az élmény megerősítette a bizonyosságomat abban, hogy Isten valóban figyel ránk, és hogy a Szentlélek segít bennünket az életünk során. ■
Fy Tianarivelo, Madagaszkár

AHOVÁ TARTOZOM

Mielőtt csatlakoztam az egyházhoz, az életem tele volt boldogtalansággal. Hétéves koromban a szüleim válása után az apám börtönbe került. Édesanyám alkoholista volt, és mindent elvesztett, ami csak fontos volt számára. Én egy nevelőcsaládhoz kerültem.

Mindezek miatt sokkal gyorsabban nőttem fel, mint a többi kortársam. Igazából soha nem találtam a helyem, ebből kifolyólag pedig állandóan lázadoztam. Amikor még mindig nagyon fiatal voltam, dohányozni kezdtem, és mindenféle olyan dolgot műveltem, amiről most már tudom, hogy ellenkezik a Bölcsesség szavával. Biztos voltam abban, hogy bukásra voltam ítélve ebben az életben.

Az egyetlen dolog, amiben örömet leltem az volt, ha segíthettem másoknak, bármi is volt az – akár egy közös takarítás, akár csak annyi, hogy meghallgattam valaki élettörténetét. Elszántam törekedtem arra, hogy az emberek tudják, számíthatnak rám. Egyik évben nyaralni mentem, és talákoztam egy idősebb asszonnyal, akit – úgy döntöttem – azzal fogok szolgálni, hogy meghallgatom a mondanivalóját. Keresztény ember volt, így a vallásról kezdett beszélni nekem.

Én azelőtt soha nem hittem Istenben. Időnként, amikor arra gondoltam, hogy *talán* mégis létezik, az addig velem történt minden rossz dologért Őt hibáztattam. Amikor azonban ez az asszony elmagyarázta nekem, hogy milyen fontos az Istenbe vetett hit, kíváncsi lettem. Mielőtt elment volna, mondott valamit, ami különösen érdekesen hangzott: „A mormonok követik Isten parancsolatait.”

Mivel addig még soha nem hallottam a mormonokról, hazatérve az interneten kezdtem keresgélni. A mormon.org oldalra érve rendeltem magamnak egy ingyenes példányt a Mormon könyvből. Néhány nap múlva megérkeztek a misszionáriusok.

Nem voltam biztos abban, hogy képes leszek elkezdni Istenben hinni, a misszionáriusok azonban segítettek felfedeznem, hogy nem csupán hinni tudok benne, hanem meg is ismerhetem Őt. Miközben elkezdtem imádkozni és a Mormon könyvét tanulmányozni, egy, a boldogság megtalálásához vezető csodálatos utazáson találtam magam. Felhagytam a dohányzással. Nem hibáztattam többé Istent, és elkezdtem hálát adni Neki az életem jó dolgaiért. Megtudtam, hogy az Ő Fia szenvedett a bűneimért, és minden olyan fájdalomért, melyet valaha is éreztem. 2007. október 28-án megkeresztelkedtem az Ő egyházába.

Ha személyesen nem tapasztaltam

volna meg a boldogságba történő kijózanodást, nem hittem volna el, hogy ez lehetséges. Ma imádom az elhívásomat az Elemiben, és hálás vagyok, hogy lehetőségem volt megszervezni egy szolgálati projektet egy fiatal egyedülálló felnőtteknek tartott konferencián Lengyelországban. Az, hogy az egyházi szolgálat által rendszeresen segíthetek másoknak, csak tovább növelte azt a boldogságot, melyet Jézus Krisztus evangéliumában találtam. Most mindent, amit csak teszek, a Jézus Krisztus iránti tiszta szeretetből teszem. Hiszem, hogy az élet gyönyörű, és még ha kihívásokkal nézünk is szembe, nem fogunk elveszni, ha követjük a Szabadítót.

Az asszonynak, akivel talákoztam igaza volt: az Istenbe vetett hit *létfontosságú*. Nem fogjuk megtalálni a helyünket ebben a világban, ha nem ismerjük Őt. Hálás vagyok, hogy végül van egy hely, ahová tartozhatok. ■

Dorota Musiał, Lengyelország

***Mondott valamit, ami különösen érdekesen hangzott:
„A mormonok követik Isten parancsolatait.”***

MESÉLJ AZ EGYHÁZADRÓL!

Egyszer, amikor a bátyámhoz utaztam látogatóba, a repülőgép hátsó részében kaptam helyet, ahol a légiutas-kísérők is ülnek. A gépnek ezen a részén egymással szemben vannak az ülések.

Bemutakoztam a körülöttem ülőknek, majd megemlítettem, hogy a Brigham Young Egyetemre fogok járni. Egy velem szemben ülő úr elmondta, hogy a lánya egyik jó barátja éppen most szolgál teljes idejű missziót. A lánya ugyan tudott egy keveset az egyházzal, ő maga azonban szinte semmit. A légiutas-kísérő azonnal kijelentette, hogy ő nem akarna „abba az egyházba” tartozni, mivel ott elnyomják a nőket. A férfi azt mondta, hogy ő is hallott valami hasonlót, mégpedig hogy az utolsó napi szent nőket kevesebbre értékelik, mint a férfiakat, hogy nem viselhetik a papságot vagy elnökölhetnek gyűléseken, és hogy az egyházban a férfiak dominálnak.

Aztán felém fordulva ezt kérdezte: „Önök mi a véleménye erről?” Mind a hét ember felém fordult, és a válaszomra várt.

A szívem erősebben kezdett verni. Kisgyermekként pont az ilyen alkalmak miatt tanultam meg kívülről a Hittételeket, tinédzserként és fiatal felnőttként pedig gyakoroltam, hogyan tegyek bizonyosságot Joseph Smith látomásáról és a Mormon könyvéről. Most azonban halvány fogalmam sem volt, hogyan válaszoljak ennek a férfinak a kérdésére. Csendben Mennyei Atyánkhoz imádkoztam útmutatásért.

Ezután pedig az elsőként eszembe jutott szavakat mondtam: „Önök egyszerűen nem hallottak még a

Segítőegyletről.” Arckifejezésük arra engedett következtetni, hogy ez valóban így van.

Majd így folytattam: „A papság a nőekkel karöltve működik, akik pedig mind tagjai a Segítőegyletnek. A Segítőegyletnek női elnöke van, aki a világszerte élő összes nő tevékenységét irányítja. A nők felelőssége az, hogy gyengédséget és jószívűséget hozzanak az egyháztagok, de különösen a saját családjuk életébe.”

A körülöttem lévő emberek figyelmesen hallgattak.

„Olyan furcsa időket élünk, amikor néhány nő azt akarja, hogy a nők férfiként gondolkodjanak és cselekedjenek. Mi azonban hisszük, hogy Isten megosztja a feladatokat. Mi azt várjuk a nőktől, hogy a nők között legyenek vezetők, otthonukat pedig férjünkkel

közösen vezessék. A férfiak sokszor támaszkodnak ránk tanácsért ezeken a területeken. Ez egy igazlelkű egyensúly. Ez teszi az egyházi szervezeteinket és otthonainkat sikeressé. Továbbá pedig valóban hisszük azt, hogy sem a férfi nincs nő nélkül, sem pedig a nő férfi nélkül az Úrban (lásd 1 Korinthusbeliek 11:11). Hiszük, hogy nem vagyunk teljesek egymás nélkül. Nem hisszük, hogy azért teremtettek bennünket, hogy versengjünk egymással, hanem hogy kiegészítsük egymást.”

Amikor befejeztem a mondanivalómat, áldottnak éreztem magam. Tudtam, hogy az általam elmondottak a Lélektől származtak. Körülöttem mindenki elégedettnek tűnt a válaszommal. Aztán az előbbi férfi ezt mondta: „Meséljen még nekünk az egyházáról!”

Ezután a következő két órában

Az elsőként eszembe jutott szavakat mondtam: „Önök egyszerűen nem hallottak még a Segítőegyletről.”

abban az örömteli lehetőségben volt részem, hogy beszélhettem a visszaállításról, kérdésekre válaszolhattam, és bizonyosságomat tehettem az evangéliumról, melyet annyira szeretek. ■

Shauna Moore, USA, Virginia

A MUNKÁT VAGY AZ EGYHÁZAT VÁLASSZAM?

Feleségemmel 1981-ben a Japán Tokió templomban kötöttünk házasságot. A házasságkötésünk utáni életünk eleinte nem volt könnyű. Hálás voltam, hogy van állásom, a kiadásainkat azonban csak nehezen tudtuk fedezni. Mennyei Atyánkhoz fordultunk segítségért, és minden tőlünk telhetőt megtettünk, hogy eltartsuk magunkat és befizessük a tizedünket. Tudtuk, hogy ha bízunk az Úrban, akkor Ő majd gondoskodik rólunk.

Az egyik héten a feleségem és az egyik barátom ugyanazt a hirdetést

vágta ki nekem az újságból. Egy álláshirdetés volt, melyben főállású angoltanárt kerestek.

Elküldtem a cégnek az önéletrajzomat, majd pedig behívtak egy állásinterjúra. A

beszélgetés végén az interjút készítő személy ezt mondta: „Az írta az önéletrajzában, hogy misszionáriusként

önkéntes munkában is része volt Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában. Ez akkor azt jelenti, hogy vasárnaponként Ön istentiszteletre jár, ugye? Ha döntenie kellene, hogy az egyházba menjen vagy dolgozzon vasárnap, melyiket választaná?”

Nehéz kérdés volt, mivel szükségem volt egy jobb állásra. Egy kis gondolkodás után azonban ezt feleltem: „Elmennék az egyházba.”

Az interjúztató bizonytalan mosollyal csak ennyit mondott: „Ó, értem.” Ezután azzal az ígérettel köszönt el tőlem, hogy a cég még aznap este meghozza a döntést, és majd hívjam fel őket az eredmény miatt. Amikor kiléptem az irodából, azt gondoltam, kudarcot vallottam.

Aznap este, amikor elérkezett az idő, hogy felhívjam őket, hatalmas félelemmel tárcsáztam a cég telefonszámát.

„Érdeklődni szeretnék az állásinterjú eredménye felől – mondtam a titkárnőnek. – Nem sikerült, ugye?”

Válasza megdöbbenett ugyan, de nagyon örültem neki.

„Szeretnék megkérni, hogy nálunk dolgozzon” – mondta.

Egy hónappal később, megtudtam, miért kaptam meg az állást. A titkárnő elmagyarázta nekem, hogy az állásinterjút készítő illető teljes idejű misszionáriusok szomszédságában lakik. Gyakran látta, ahogy a misszionáriusok már korán reggel szaporán felpattannak a biciklijükre, hogy elinduljanak dolgozni.

„Ezért úgy gondolta, hogy mivel Ön is ugyanabba az egyházba tartozik, ugyanolyan keményen dolgozna nálunk, mint ahogyan azok

Az interjúztató ezt kérdezte tőlem: „Ha döntenie kellene, hogy az egyházba menjen vagy dolgozzon vasárnap, melyiket választaná?”

a misszionáriusok dolgoznak az egyházukért – mondta. – Micsoda szerencse!”

Azóta mindig megvolt mindene a családnak, amire csak szükségünk volt.

Amikor visszagondolok erre a különleges élményre, bátorságot és megnyugvást érzek. Tudom, hogy Isten gyakran más embereken keresztül áldja meg gyermekeit. Nem tudom eléggé kifejezni, mennyire hálás vagyok a feleségemnek és a barátomnak a sugalmazásért, hogy megmutatták nekem azt a hirdetést; a misszionáriusokért és az ő nagyszerű példájukért; valamint kegyelmes, szerető és gondoskodó Mennyei Atyánkért, akinek hatalmában áll a mi javunkért megszentelni az élményeinket. ■

Kenya Ishii, Japán

Erkölcösség

EGY ERKÖLCSTELÉN VILÁGBAN

Az Egyházi Folyóiratok dolgozói találkoztak egy csoportnyi fiatal felnőttel a világ minden részéről, hogy megbeszéljék annak kihívásait és áldásait, hogy tiszták maradjunk egy olyan világban, mely nem értékeli, sőt még csúfot is űz az erkölcsösségből. Nyílt, őszinte és szívből jövő beszélgetésüket felemelőnek és inspirálóknak találtuk, és reméljük, hogy ti is felfedeztek valami olyat a gondolataikban, ami segít nektek még jobban értékelni a házasság és a testi intimitás szentségét.

Míg oly sok ember megpróbálja igazolni az erkölcstelen viselkedést, neked milyen evangéliumi igazságok segítenek abban, hogy megőrizd a nemi tisztaságodat?

Martin Isaksen, Norvégia: A szentírások azt mondják, hogy legyünk erkölcsösek. Ez nekem elég jó indok.

Lizzie Jenkins, USA, Kalifornia: Az erkölcsösség elhatározás kérdése. Aszerint élsz. Ez egy életforma.

Liz West, Anglia: Sokat segít nekem az, hogy megértem, ki vagyok, és hogy az élet többről szól a jelen pillanatnál vagy egyetlen éjszakánál. A szabadulás terve – még akkor is, ha tinédzserként nem tudtam részleteiben elmagyarázni – nagyon hasznos dolog. Az örökkévaló házasság elve csodálatos. Amikor az emberek megértik ezt az elhatározást, rájönnek, milyen nagyszerű az, hogy Isten ide helyezett bennünket családokba, és parancsolatokat adott nekünk, hogy ne csupán biztonságban éljünk,

hanem boldogak is legyünk. Amikor e tantételek szerint élek, és megosztom azokat a barátaimmal is, és azt mondom, hogy „Én nem fogok inni” vagy „Én nem fogok elmenni ebbe a buliba” vagy „Én nem fogom ezt megtenni”, akkor tisztelnek engem. Sőt, végül ki is állnak mellettem. Hatalmas erőt ad, hogy megértem, Isten gyermekeként milyen értékes vagyok, és hogy Mennyei Atyánk tudja, ki vagyok, és valóban törődik velem.

Anna (Anja) Vlaszova, Oroszország: Sokat segít, amikor arra gondolok, hogy egy mennyei család tagja vagyok. Nagyon szeretem és tiszteltem Istent, és nem akarok szégyent hozni rá a döntéseimmel.

Kaylie Whittemore, USA, Florida: Határozottan úgy vélem, hogy a családok szentségéről való tudás adott nekem erős elhatározást, hogy az erkölcsi tisztaság törvénye szerint éljek. Egy másik dolog pedig

annak felismerése, hogy amikor megszegjük a parancsolatokat, akkor az olyan negatív következményekkel jár, melyeket nem akarunk megtapasztalni.

Falande (Fae) Thomas, Haiti: Valóban sokat gondolkodtam azon, hogy az emberek hogyan mondhatják azt, hogy „Minek várni, amikor most is megkaphatsz mindent?”. Eltűnődtem, vajon az ilyen boldogság mennyire tud tartós lenni. Én inkább az erkölcsi tisztaság szerint élek, és a nap végén békességet érzek.

Hippolyte (Hip) Kouadio, Elefántcsontpart: Nekem a családról szóló kiáltvány nagyon sokat segít: „[K]ijelentjük, hogy Isten megparancsolta, hogy csak olyan férfi és nő között használható a szent nemzőerő, akik mint férj és feleség törvényes házasságot kötöttek.”¹

Egy másik dolog, ami sokat segít az, ahogyan a Fivérek elmagyarázták nekünk az erkölcsi tisztaságot. Figyelmeztetnek bennünket, hogy az erkölcstelenség hogyan kezdődik, és azt tanítják nekünk, hogy amikor megbecstelenítjük a testet, akkor a lélekkel is ugyanezt tesszük. Jeffrey R. Holland elder azt tanította, hogy a Szabadító megfizette az árat azért, hogy egy napon a mi testünk is feltámadhasson. Az Őáltala fizetett

„A Szabadító megfizette az árat azért, hogy egy napon a mi testünk is feltámadhasson. Az Őáltala fizetett árért leginkább úgy lehetünk hálásak, hogy tisztán tartjuk a testünket.”

árért leginkább úgy lehetünk hálásak, hogy tisztán tartjuk a testünket.²

Liz: Emlékszem egy konkrét beszélgetésre valakivel még 15 éves koromból. Arról beszélgettünk, hogy én miért nem hiszek az házasság előtti intimitásban, és emlékszem, hogy a lány ezt mondta: „Oké, de mi van akkor, ha csak úgy megtörténik a dolog? Mi van akkor, ha egy éjjel csak úgy...?” Én azonban tudtam, hogy van választásom. Nincs olyan, hogy valami csak úgy „megtörténik”.

Hihetetlen számomra, hogy Mennyei Atyánk önrendelkezést és parancsolatokat adott számunkra, hogy felszabadítson bennünket, Sátán pedig minden tőle telhetőt megtesz, hogy megkössön és korlátozzon bennünket. Az olyan helyzetek, melyekről a barátom is beszélt, hogy valami „megtörténhet”, olyan bulikon fordulnak elő, ahol az emberek alkoholt fogyasztanak és párosával mennek. Így én nem teszem ki magam ilyen helyzeteknek. A döntést, hogy igen vagy nem, nem a végén kell meghozni. Előtte kell választani, amikor felteszed magadnak a kérdést, hogy elmész-e a buliba.

Sokan, ha még időben nem gondolják át a dolgokat, és nem gondolkodnak a következményekre, azt fogják tenni, amit éppen az adott pillanat diktál. Ha azonban azt mondod: „Ezt a végeredményt akarom, és ezért ezt a döntést fogom meghozni”, akkor egy csomó problémát fogsz elkerülni.

Említettétek az önrendelkezést és a parancsolatokat. De a szövetségek – akár a keresztelési akár a templomi szövetségek – vajon segítenek-e a normáitok szerint élni?

Fae: A keresztelésem előtti életre gondolok, és hogy most, amikor megkötöttem ezeket a szövetségeket,

mennyivel több értelme van az egész életnek. Bámulatos, ahogyan az engesztelés által megbocsátást nyerhetünk. Amikor megemlékezem a szövetségeimről, arra gondolok, hogy miként tudnék bünbánatot tartani, jobbá válni, és előre haladni.

Anja: A templomban örökkévaló perspektívát látsz. A templom segít, amikor arra gondolsz, hogy az örökkévalóság nem csupán a máról szól, és így bölcsőbb döntéseket hozol.

Lizzie: Gyakran úgy hisszük, hogy az intimitás valamilyen rossz dolog, pedig nem így van. Csupán a megfelelő felhatalmazásnak, a megfelelő időben és a megfelelő személlyel kell szentesítenie azt. Erről szólnak a szövetségek. Elhatározásokat hozol. Azt mondod: „Készen állok az életem ezen lépésére.” A szövetségek segítenek nekem, mivel tudom, hogy az egyes dolgokat a megfelelő sorrendben teszem meg. És tudom, hogy ha megteszem mindazt, amit Mennyei Atyánk elvár, akkor boldogabb leszek.

Jonathan Tomasini, Franciaország: Nem lennék hű magamhoz és nem lennék hű Istenhez, ha megszegném a szövetségeimet. A házasságkötési szövetségek segítenek nekem meglátni azt, hogy egy olyasvalakit akarok a feleségemnek felajánlani, aki rendelkezik önuralommal; felkészítette magát, hogy jó férj legyen; és tisztán tartotta magát.

A világban számos – olykor igen meggyőző és összetett – vita folyik arról, hogy az erkölcsösség miatt idejétmúlt. Ti milyen vitákat hallottatok, és hogyan válaszoltatok azoknak, akik kérdőre vonták a normáitokat?

Lizzie: Emlékszem, amikor a középiskolai végzős évemben az egyik

A NORMA ÉS A KULCS

„Mindig is az önmegtartóztatás marad a norma a

házasság előtt, a házasságban pedig a teljes hűség. Bármennyire is ódivatúnak látszunk, bármennyire is elbagatellizálják a normákat, bármennyire is engednek mások a csábításnak, mi nem fogunk, mi nem tehetjük meg! [...]

Rátok ruházták a Szentlélek ajándékát. Amikor döntést kell hoznotok, beleegyező vagy figyelmeztető suttogást fogtok hallani. A Szentlélek eltávolíthat titeket a gonosztól, és visszahozhat benneteket, ha elkóboroltatok és letértetek az ösvényről. Soha ne felejtsetek el, hogy Isten fiai és lányai vagytok! Sátán nem tud mindörökké börtönbe zárni titeket. Mindig nálatok van a bűnbánat kulcsa, amely kinyitja a börtön ajtaját.”

Lásd Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke: „Az igazság zászlaja kibontatott”. *Liahóna*, 2003. nov. 26.

tanár el akart látni bennünket egy kis „tanáccsal”. Ő maga, annak idején középiskola után kötött házasságot, ami aztán elég rosszul is végződött, így alapvetően azt mondta nekünk, hogy „sok hal úszik a tengerben”. Arra gondolt, hogy sok minden van, amit kipróbálhatunk, és sokan vannak, akiket kipróbálhatunk. Emlékszem, mennyire sokkolt, hogy a tanárom ilyesmit mond. Azóta azt gondolom, hogy igen, valóban sok ember van, én viszont nem akarok sok embert.

Jonathan: Egy lány ismerősöm azt mondta, hogy amikor egy kapcsolatban van, tudni akarja, hogy szexuális értelemben összeillik-e az adott személlyel. Például elmondta, hogy egyszer járt valakivel, akit nagyon kedvelt, de miután intim kapcsolatba kerültek, már nem érezte, hogy passzolnának, a kapcsolatnak pedig vége lett. Vitáját erre az élményére alapozta, és elég meggyőzőnek tűnt. Végül azonban elmagyaráztam neki, hogy én hiszem, hogy valakit más módokon is jól meg lehet ismerni, és ha így teszel, és bizalmat építesz, miközben az erkölcsi tisztaság szerint élsz, akkor sokkal nagyobb lesz az összhang a házasságkötés után.

Anja: A leggyakoribb érvelés, amit mindig hallok az, hogy amikor két ember szereti egymás, akkor mindez belefér; az intimitás pedig csak a szeretet kifejezésre juttatása.

Martin: Amikor valakitől azt a kifogást hallok, hogy „Mi szeretjük egymást”, egy idézet jut eszembe Spencer W. Kimball elnöktől. Azt mondja, hogy amikor az emberek azt hiszik, hogy szerelmesek, a testi vágy gyakran belopódzik az ajtón.³ Ugyanez a helyzet sok olyan ember esetében is, akik intim kapcsolatba

kerülnek a házasság előtt: annak ellenére, hogy szeretik egymást, az még testi vágy marad. Ha valóban szeretnék egymást, akkor jobban tisztelnék egymást, és megértenék, hogy eljön a megfelelő ideje az intimitásnak is. Számomra a házasság előtti nemi kapcsolat azt mutatja, hogy nem is fogjátok majd egymást annyira támogatni, mint ahogyan azt gondoljátok. Ha már most sem vagytok képesek segíteni egymásnak a normáitok szerint élni, akkor később hogyan fogjátok egymást ebben támogatni?

Kaylie: Néhányan, akik nem hisznek Istenben, úgy érzik, hogy a Biblia és az erkölcsi tisztaság törvénye már idejét múlt dolgok. Volt néhány barátom a középiskolában, akik tulajdonképpen ateisták voltak, és volt egy olyan lány barátom is aki nem igazán hitt a vallása tanításaiban. Egyszerűen a kívánságai szerint élt, és azt tette, amit úgy érzett, hogy jó neki. Az ő szemszögéből nézve a testi intimitás önmagunk megjutalmazása, és bármi, ami megakadályozza ezt az örömet, az nem kívánatos.

Azt hiszem a barátomat meglepte, hogy én hiszek a Bibliában és Isten parancsolataiban, azonban segítettem neki megérteni, hogy én a parancsolatokra nem korlátozásként tekintek, hanem azért élek azok szerint, mert boldogabbá tesznek. Habár nem értettünk egyet, ő tisztelt engem, és jó barátok maradtunk.

Liz: Mindegyik ilyen vitára létezik válasz az evangélium alapvető tanítételeiben. Amikor hiszed, hogy van Isten, amikor hiszed, hogy van egy nagyobb terv, amikor hiszed, hogy van felelősség, amikor hiszed, hogy van valaki, aki szeret és törődik veled, és amikor hiszed, hogy Isten

gyermekként valódi értékkel rendelkezel, akkor sokkal nagyobb a valószínűsége annak, hogy értékesnek tartod magad, és tiszteled a tested. Amikor az emberek nem ismerik, vagy nem hisznek ezekben a tantételekben, akkor más emberekre tekintenek és más helyeket keresnek, hogy megtudják, mennyit is érnek?

Milyen hatások vagy példák segítettek nektek elkötelezni magatokat amellet, hogy az erkölcsi tisztaság törvénye szerint éljete?

Hip: Volt egy szobatársam, aki már eljegyezte a barátnőjét. Egy nap, amikor a közelgő esküvőjéről beszélgettünk, valaki ezt kérdezte: „Mit gondoltok, milyen elhatározás fog segíteni kettőtöknek, hogy erősek maradjatok?” Ő így válaszolt: „Az erkölcsi tisztaság törvényének be nem tartása tönkre fogja tenni a kapcsolatunkat. Úgy döntöttük hát, hogy semmi olyat

„Én a parancsolatokra nem korlátozásként tekintek, hanem azért élek azok szerint, mert boldogabbá tesznek.”

nem fogunk tenni, amit nem tennénk meg szívesen a püspökünk vagy a szüleink előtt sem.” Ez a válasz azóta is nagy hatással van rám.

Jonathan: Most, hogy fiatal felnőtt vagyok, könnyebb hallgatni a prófétákra és elgondolkodni az egyház vezetői által mondottakon. Azelőtt viszont hatalmas felelősség nyugszik a szüleinken és a családtagjainkon is. Az egyház információt és egy csomó nagyszerű dolgot tud biztosítani, a családom példamutatása azonban valóban segített nekem felismerni, hogy az evangélium egy jó dolog és boldoggá tesz bennünket.

Liz: Gyerekkoromban a korban leginkább hozzám illő legközelebbi egyháztag másfél órányira lakott tőlünk, így nem voltak más egyháztagok az iskolámban. Azt azonban nagyra értékeltém, hogy bár egyedül voltam, a vezetőim mindig eljöttek a közös tevékenységekre; mindig eljöttek az ifjúsági hitoktatásra; mindig eljöttek, hogy megtartsák az órát. Minden egyes alkalommal. Soha nem mondták azt, hogy „Hát, most csak egy tanulónk van, így ma nem lesz óra.” Biztos vagyok benne, hogy sok mindent tanultam, arra azonban határozottan emlékszem, hogy következetesek voltak. Nekik köszönhetően lehetőségem volt érezni a Lelket.

Azt hiszem, soha nem lehetünk elég hálásak a Szentlélek ajándékáért. Habár ott voltak a szüleim, a családom és a vezetőim, az iskolában egymagam voltam. A Lélek azonban velem volt. Így bármi is az, ami egy ember életében megtartja a Lelket, hatalmas hatással lesz az illetőre, hogy betartsa az erkölcsi tisztaság törvényét.

Lizzie: Rám az egyik legnagyobb hatást az gyakorolta, amikor bizonyosságot szereztem. Ha nincsenek elég mélyen a gyökereid az evangéliumban, akkor nagyon könnyű másik ösvényre térni. Ha azonban arról meggyőződve vágsz útnak, hogy szilárd evangéliumi alapokon állsz, akkor minden a helyére kerül.

Hip: Amikor fizikailag akarsz erős lenni, edzel, és ennek látod is az eredményét. Ha mindezt lelki értelemben alkalmazzuk, akkor lelkileg is edzenünk kell. A lelki edzéshez sok mindent kell tennünk: olvasnunk kell a szentírásokat, és minden tőlünk telhető meg kell tennünk azért, hogy a Lélek velünk legyen. Továbbá igazlelkű célokat kell kitűznünk, majd pedig munkálkodnunk kell azok elérésén. A célok eléréséhez pedig nem foghatunk egyedül hozzá. Muszáj, hogy az Úr is velünk legyen. Tőle kapjuk meg az erőt és a Lelket, hogy legyőzzük a kihívásainkat. Utána pedig követhetjük Thomas S. Monson elnök kérését:

„Ne engedjétek, hogy szenvedélyeitek elpusztítsák álmaidokat! Álljatok ellen a kísértéseknek!

Emlékezzetek a Mormon könyvében található szavakra: »[A] gonoszság sohasem volt boldogság.«⁴ ■

JEGYZETEK

1. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.
2. Lásd Jeffrey R. Holland, „Of Souls, Symbols, and Sacraments,” in *Brigham Young University 1987–88 Devotional and Fireside Speeches* (1988), 77–79.
3. „A bűn órájában a tiszta szeretet kitaszítja az egyik ajtón, míg a bujaság beoson a másikon. A szeretetet ekkor felváltja a testi vágy és a féktelen szenvedély, és elfogadottá válik a tan – melyet az ördög oly buzgón próbál megszilárdítani –, mely azt állítja, hogy igazolni lehet a tiltott szexuális kapcsolatokat” (*Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 279).
4. Lásd Thomas S. Monson elnök: Légy példa! *Liahóna*, 2005. máj. 113.

„Mit jelent tisztelni Isten papságát?”

Apapság az a hatalom, amely által Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus is munkálkodnak. Ez a legnagyobb hatalom ezen a földön. A papság által van lehetőség szertartások elvégzésére, áldások nyújtására, a templomi munka elvégzésére, az evangélium hirdetésére, valamint csodák művelésére.

A papságviselők a Szabadítót képviselik, így azzal tisztelik a papságot, hogy azt teszik, amit a Szabadító is tette, ha személyesen itt lenne. Azáltal tisztelik a papságot, hogy érdemesen élnek rá. Továbbá pedig a megfelelő öltözet, cselekedetek, beszéd, szolgálat és gondolatok révén.

A fiatal nők szintén tudják tisztelni a papságot azáltal, hogy megtartják a keresztelekor kötött szövetségeiket, és hogy áhítattal vesznek részt olyan papsági szertartásokban, mint például az úrvacsora vagy a templomi munka. Támogathatják édesapáikat, fivéreiket, valamint más papságviselőket a parancsolatok betartásában, és abban, hogy érdemesen éljenek a papsági kötelességeik elvégzéséhez.

Azáltal is tisztelhetjük a papságot, hogy hithűen szolgálunk az elhívásainkban; tiszteljük azokat, akik rendelkeznek a papsággal; tiszteljük a munkát, melyet általa végeznek; valamint tiszteletben tartjuk azokat a szertartásokat és szövetségeket, melyeket a papság segítségével nyerhetünk el.

Isten képviselőjéhez méltón viselkedj!

Amikor elkezdjük megérteni, milyen csodálatos is az, hogy Isten nekünk adta ezt az ajándékot, akkor a papság tisztelete egyszerűvé válik: cselekedj hálával és mutass tiszteletet az iránt az erő iránt, amelyet rád ruháztak! Kérdezd meg magadtól, hogy ha körülötted mindenki tudná, hogy Isten hatalmával rendelkezel, akkor vajon ismerőseid többre vagy kevesebbre tartanák-e Őt? Ezt jelenti a papság tisztelete – felismerni, hogy Isten képviselője vagy, és hogy minden tőled telhetőt megteszel, hogy

cselekedeteid által tiszteletet mutass azon bizalom iránt, melyet Ő beléd helyezett.

Mason R., 19 éves, USA, Colorado

Légy erényes!

Fiatal nőként mondhatnám, hogy nekem nem kell tisztelnem a papságot. Valójában azonban minden fiatal nőnek ezt kell tennie. Azáltal tiszteljük a papságot, hogy erényesek vagyunk. Azáltal tiszteljük a papságot, hogy segítünk a fiatal férfiaknak, hogy tiszta gondolataik legyenek. Visszafogottan öltözködünk, és a beszédünk is tiszta. Ezáltal segítünk a fiatal férfiaknak tisztelni a papságot, és mi magunk is tiszteljük azt.

Marisa B., 14 éves, USA, Arizona

Végezd az Isten iránti kötelességed!

Szerintem az egyik legjobb mód a papság tiszteletére az, hogy úgy cselekszünk, ahogyan azt az Úr is tenné, ha itt lenne a földön, mivel mi Jézus Krisztust képviseljük. Azt jelenti, hogy eleget teszünk minden kötelezettségnek és ígéretnek, amit Istennek tettünk, amikor elrendeltek bennünket a papságba. A papságot tiszteljük, amikor betartjuk az Ő parancsolatát, hogy keljünk fel és ragyogjunk, hogy világosságunk zászló lehessen a nemzetek számára (lásd T&S 115:5). Segítünk másokkal tudatni azt, hogy ma Istennek számos felhatalmazott szolgálója van a földön.

Bismarck B., 18 éves, Dominikai Köztársaság, Santo Domingo

Mutass tiszteletet a papság iránt!

Szerintem a papság tisztelete azt jelenti, hogy tiszteletteljesen és magabiztosan használjuk

annak hatalmát. Amikor olyan ároni papságviselők vannak az egyházközségben, akik legalább annyira tisztelik a papságot és az úrvacsorát, mint nálunk, akkor igazán nagyszerű élményekben lehet részed az úrvacsora osztása közben. Mindannyian fehér inget és nyakkendőt viselünk. Tudom, hogy ez igen nagy hatással van az egyházközségre, és rám is nagy hatást gyakorol. Tudom, hogy a papság viselése a legjobb dolog, ami valaha is történt velem.

Hansen B., 15 éves, USA, Texas

Emlékezz a Szabadítóra!

A papság Isten egyetlen igaz hatalma a földön, amely megmutatja a Hozzá visszavezető utat. Amikor a papság tiszteletére gondolunk, akkor Thomas S. Monson elnök és a többi apostol tanításainak követése jut eszünkbe. A legjobban úgy tudjuk tisztelni a papságot, hogy a nekünk tanítottak szerint cselekszünk, ami pedig lehetővé teszi számunkra, hogy emlékezzünk a Szabadítóra. Amikor emlékezünk Órá, Lelke velünk van. A Lélek társasága pedig lehetővé teszi számunkra, hogy a célon tartsuk a szemünket, és hogy példaként álljunk az evangéliumi normákban.

Vasárnapi iskolai osztály: Kylie E., Jaiten B., Joseph E., Alexandra R., Kaylie V., Alisha F. és Haylee W. (nincs a képen); USA, Idaho

Támogasd a papságot!

A papság tisztelete számomra azt jelenti, hogy a fiatal férfiak tisztelik és felmagasztalják ezt, az Úrtól kapott ajándékukat. Amikor látom, hogy egy fiatal férfi tiszteli a papságot, akkor sokkal nagyobb békességet érzek, és jobban tiszteltem azt a fiatal férfit is. Mennyei Atyánk rábízta a papságot, és úgy érzem, hogy egy fiatal férfinak nem csupán az a kötelessége, hogy viselje, hanem hogy fel is magasztalja azt.

Melinda B., 16 éves, USA, Washington

Ne add alább a normáidat!

A papság tisztelete azt jelenti, hogy nem teszed ki magad olyan helyzeteknek, melyek veszélyeztetnék a normáidat. Amikor az ifjúsági hitoktatáson az Ószövetséget tanulmányoztuk, az 1 Mózes 39-ben az egyiptomi József példájából megtudtuk, hogy ő a saját papságát azzal tartotta tiszteltben, hogy elszaladt Potifár felesége elől, amikor az felkínálta magát neki.

A fiatal nők úgy tudnak nekünk

segíteni a papságunk tisztelésében, hogy követik *A fiatalság erősségéért* füzetben található normákat, és visszafogottan öltözködnek.

Joseph B., 16 éves, USA, Texas

EZ SZENT DOLOG

„A fiatal férfiaknak [és] a fiatal nőknek... tisztelniük kell [a papságot] és fel kell ismerniük, hogy ez

szent dolog...; mert e felhatalmazás tisztaságával végzik az evangélium szertartásait szerte a világon, s minden szent helyen, [és] enélkül ezeket nem lehet elvégezni. Azoknak, akik viselik e felhatalmazást, magukban is tisztelniük kell ezt. Úgy kell élniük, hogy érdemesek legyenek a rájuk [ruházott] felhatalmazásra”.

Joseph F. Smith elnök (1838–1918), Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith (1999). 144.

KÖVETKEZŐ KÉRDÉS:

„Mit mondjak azoknak a nem egyháztagnak, akik megkérdezik, hogy néhány egyháztagnak miért nem a normák szerint él?”

Válaszaitokat november 15-ig küldhetitek el a liahona@ldschurch.org e-mail címre, vagy levélben az alábbi postacímre:

Liahona, Questions & Answers 11/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

A válaszok átszerkesztésre kerülhetnek terjedelem, illetve érthetőség szempontjából.

Az e-mail üzenetekben vagy levelekben, kérjük, mellékeljétek az alábbi információkat és engedélyt: (1) teljes nevetek, (2) születési dátumotok, (3) egyházközségetek vagy gyülekezetetek neve, (4) cöveketek vagy kerületetek neve, (5) írásos engedélyetek, illetve ha 18 éven aluliak vagytok, akkor születek írásos engedélye (ez lehet e-mail is), mely szerint közzé tehetjük a válaszokat, illetve a fényképeket.

LÉGY BÖLCS ,ÉS LÉGY, JÓ BARÁT!

Írta: Robert D. Hales elder

a Tizenkét Apostol
Kvórumából

Tanuljatok, és fiatalon tegyetek szert minél több tudásra, továbbá emeljétek fel és erősítsétek meg a körülöttetek lévőket!

Ha tényleg azt szeretnétek, hogy jó életetek legyen, akkor köves-
ségeket a következő szentírásban
található tanácsot: „[F]iatalon tanulj
bölcsséget; igen, fiatalon tanuld
meg betartani Isten parancsolatait”
(Alma 37:35). A tanulási folyamatot a
következőképpen lehet összefoglalni:

Mindannyian egy alapvető intel-
ligenciával indulunk. Ezt pedig az
osztálytermi tanulás és olvasás által
tovább gyarapítjuk. Aztán ott vannak
még az életben nyert tapasztala-
tok, majd pedig elérünk a negyedik
lépéshez: a bölcsséghez. A világ
itt meg is áll. Mi azonban rendelke-
zünk valamivel, amivel a világ nem:
a keresztelkedés és konfirmálás során
elnyerjük a Szentlélek ajándékát.
A törvények iránti hithűségünk, a
kereszteléskor magunkra vett szö-
vetségek, az úrvacsorai gyűlésen
való rendszeres és gyakori részvétel,
valamint a papsági és templomi

szövetségek által mindig velünk
lesz a Szentlélek ajándéka, hogy
tanítson és vezessen bennünket. A
Lélek cselekvésre indít. Mindannyian
rendelkezünk lelki ajándékokkal és
tehetségekkel (lásd T&Sz 46).

A bölcsség a lelki ajándékok-
kal párosítva hozza el a szívbeli
megértést. „A bölcsség kezdete
ez: szerezz bölcsest, és minden
keresményedből szerezz értelmet”
(Példabeszédek 4:7). Fontos, hogy
bölcsesteket és tudásokat már
fiatalon kiműveljétek.

Az én egyik fiatalkori élményem
megtanított nekem valamit a böl-
csességről. Városi fiú voltam, így
édesapám elküldött dolgozni a nagy-
bátyám birtokára Utah állam nyugati
részébe. Míg ott voltam, nem értet-
tem, hogy a tehenek, annak ellenére,
hogy több ezer holdnyi terület állt
a rendelkezésükre, miért akarták
mindenáron átdugni a fejüket a
szögesdróton, hogy a kerítésen kívüli
fűből legelésszenek. Elgondolkod-
tatok-e már valaha azon, hogy mi is
pontosan ilyenek vagyunk? Mindig
feszégetjük a határokat, különösen
fiatalabb korunkban. Emberi lények-
ként – természetes emberként – hajla-
mosak vagyunk a kerítésnek feszülve

átdugni a fejünket a szögesdróton.
Miért tesszük ezt?

Az életben olyan sok öröme
lehetünk anélkül is, hogy a hatá-
rokat feszegetnénk. Ne feledjük:
„A bölcsség kezdete ez”, ezzel a
bölcsséggel pedig „a hitleneknek
útjára ne menj, se ne járj a gonoszok
ösvényén. Hagyd el, át ne menj rajta;
térj el tőle, és menj tovább” (Példabe-
szédek 4:14–15). Ne menjetek közel!
Ne dugjátok át a fejetekeket a szöges-
drót kerítésen!

Vannak jó barátaitok?

Talán nektek is feltűnik, hogy a
bölcsestől szóló ezen tanításokon
felül a Példabeszédek könyve a jó
barátok választásáról is tanít: „A hit-
leneknek útjára ne menj, se ne járj a
gonoszok ösvényén” (Példabeszédek
4:14). „Fiam, ne járj egy úton ezekkel,
tartóztasd meg lábaidat ösvényüktől;
mert lábaik a gonoszra futnak...”
(Példabeszédek 1:15–16).

Tudod-e, hogyan tudsz jó baráto-
kat szerezni? Két tesztet is ajánlok eh-
hez. Ha alkalmazod őket, soha nem
fogsz idegen ösvényekre tévedni, és
megmaradsz „a szoros és keskeny ös-
vényen, mely az örök élethez vezet”
(2 Nefi 31:18).

1. A jó barátok megkönnyítik számodra a parancsolatok betartását, amikor együtt vagytok.

Az igaz barát megerősít, és segít az evangélium tanítélei szerint élned, ami pedig segíteni fog mindvégig kitanonod.

2. Egy igaz barát soha nem fog arra kényszeríteni, hogy válassz az ő útja és az Úr útja között, hogy ezáltal letérítsen a szoros és keskeny ösvényről.

A gonosznak nagy hatalma van ezen a földön és minden kívánsága az, hogy elbukjunk. Ha a barátaid a gonoszság ösvényeire vezetnek, hagyd ott őket most!

Bölcsen válaszold meg a barátaidat!

Legyetek világosság a világ számára, a körülöttetek lévőket pedig vezessétek az igazlelkűség ösvényén! Ők tőletek, hithű világítótornyoktól függnék.

ütköznek meg” (18–19-es versek).

Ők valóban nem tudják, hogy miért bukdácsolnak. Sem világossággal, sem pedig útmutatással nem rendelkeznek.

Tudjátok-e, mit eredményez, ha olyan világítótornyra hagyatkozunk, amelyik nem világít? Elveszünk a sötétségben.

Amikor egy pilóta repülés közben áramszünetet észlel, semmilyen jelzést nem lát, csak azokat a dolgokat, melyek elektromosság nélkül is működnek. Ilyenkor teljesen elveszettnek érzi magát, miközben egy egyszemélyes vadászgépben ül 12 000 méter

magasan, és csak felhők veszik körül. Semmilyen iránymutatásra nem számíthat. Nekem már volt részem ilyen élményben, és örülök, hogy most itt vagyok. Ez egy olyan élmény, amit soha nem fogok elfelejteni. Egy nap ti is találhatjátok magatokat ilyen helyzetben. Semmi sem olyan veszélyes, mint egy kialudt világítótorony, különösen ha annak fényére támaszkodtok.

Van-e valaki, aki a ti fényetekre támaszkodik, hogy vezesse őt? Legyetek jó példák! Legyetek világosság a világ számára, a körülöttetek lévőket pedig vezessétek az igazlelkűség ösvényén! Ők tőletek, hithű világítótornyoktól függnék. Legyetek ott, amikor valakinek szüksége van rátok.

A Lélek az az irányt mutató fény, mely örömet és boldogságot hoz számotokra. Soha ne veszítsük el a Lelket a viselkedésünk miatt! Ó, mennyire imádkozom azért, hogy soha ne legyünk egyedül és szomorúak ebben a „sötét és kietlen” világban (1 Nefi 8:4).

Az Úr áldásai legyenek veletek, miközben fiatalságotokban tanulásra, valamint tudásotok és bölcsességetek gyarapítására törekedtek. Kívánom továbbá, hogy engedelmesség és a Lélek világossága, a Szentlélek által nyerjeteek bölcsességet és megértést a szívetekben. Legyetek jó barátok! Emeljétek fel és erősítsétek meg a körülöttetek lévőket! Tegyétek a világot jobb helyé azáltal, hogy benne éltek! Segítsetek a barátaitoknak megmaradni az egyenes és szoros ösvényen! Segítsetek nekik kitanonni, és becsülettel visszatérni! ■

Te milyen barát vagy?

Most pedig egy nehéz kérdést fogok feltenni: milyen barát vagy *te magad*?

Az élet többről szól saját magunk megmentésénél. Azt a megbízást kaptuk, hogy emeljük fel és erősítsük meg a körülöttünk lévőket. Az Úr azt akarja, hogy mindannyian visszatérjünk Hozzá.

Világítótornyok vagytok, és nincs veszélyesebb egy alig pislákoló világítótornynál. Ne feledjétek, kik vagytok: világosság a világnak, a barátaitoknak, a fivéreiteknek és a nővéreiteknek. Ők mind rátok tekintenek.

A Példabeszédek 4. fejezete így folytatódik:

„Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig.

Az istentelenek útja pedig olyan, mint a homály, nem tudják miben

Mit **VEGYEK** fel a táncestre?

Írta: Crystal Martin

Nagy volt a kísértés, hogy a többieket kövessem, de rájöttem, hogy inkább példát kell mutatnom.

Tinédzser koromban néha nehéz volt az evangélium szerint élni. A környéken, ahol laktam, nem volt sok egyháztag, a nem egyháztag barátaim pedig sokszor megnehezítették számomra, hogy a megfelelő ösvényen maradjak.

„Ezt vedd fel! Ez kiemeli majd a szemed színét” – mondta egyikük a táncest előtt. Egy ujjatlan ruhát tartott előlem, melyet kölcsön akart adni nekem. Úgy döntöttem, hogy egy kis blézerral fogom majd felvenni.

Amikor odaértem a rendezvényre, mindenkin ujjatlan ruha volt, én pedig nagyon különcként éreztem magam. Amikor kezdett nagyon melegem lenni, a barátaim azt mondták, egyszerűen vegyem le a blézert, amely nélkül ráadásul még csinosabb is leszek.

Amint éppen kezdtem meggyőzni magam, hogy levegyem a blézert, a pátriárkai áldásom szavai jutottak eszembe. Az állt benne, hogy sok kísértés fog érni, és ha kudarcot vallok, akkor sokan fognak követni engem. Akkor jöttem rá, hogy a helyes ösvényen kell maradnom – nem csupán magam miatt, hanem azok miatt is, akik felnéznek rám. Úgy döntöttem, nem veszem le a blézert.

Néha kinevettek, amiért nem tettem meg mindazt, amit a többiek, én azonban erős maradtam, és ezért áldásokban részesültem. Később megtudtam, hogy sokan felnéztek rám. Néhány barátom még el is mondta nekem, hogy mennyire tisztelték azért, mert követtem a normáimat. Bocsánatot kértek tőlem, hogy akkor cukkoltak, amiért nem

csináltam mindazt, amit a többiek a középiskolában.

Mivel követtem az egyházi normákat, és megpróbáltam példát mutatni, misszionáriusi élményekben lehetett részem, és lehetőségem volt az evangéliumot tanítani másoknak. Ha nem maradtam volna a megfelelő ösvényen, akkor nem lettem volna képes másokra hatással lenni. ■

ÖLTÖZKÖDÉSI NORMÁK

„Soha ne engedj az öltözködési normáidból! Ne használj különleges alkalmakat kifogásként arra, hogy szemérmetlen legyél. [...] A fiatal nők kerüljék... az olyan ruhákat, melyek nem takarják a vállukat”.

A fiatalság erősségéért (füzet, 2011). 6, 7.

Öltözködés és megjelenés: „A SZENT LÉLEK VEZESSEN”

Írta:
Mary N. Cook
első tanácsos a
Fiatal Nők Általános
Elnökségében

Krisztus képviselőiként tiszteletet mutatunk a testünk iránt „mindig és mindenben, és minden helyen” azáltal, hogy betartunk bizonyos normákat.

Kim következetesen visszafogottan öltözködik. A minap kikértem a véleményét arról, hogy szerinte milyen egy visszafogott szoknya, blúz vagy fürdőruha. Ahelyett, hogy pontosan megadta volna a kivágások, szegélyek és ujjak hosszát, a visszafogottsággal kapcsolatos alapelvekről beszélgettünk, valamint arról, hogy milyen nehéz visszafogott, ugyanakkor csinos ruhát találni. Jól szórakoztunk, miközben vicces megoldásokat találtunk ki egy szoknya meghosszabbítására. Végül Kim ezt mondta: „Ha nem érzem jól magam, amikor először veszek fel valamit, akkor az általában azt jelenti, hogy a ruha nem helyénvaló, és nem fogom magam jól érezni benne. Megtanultam, hogy az ilyet soha ne vegyem meg. Egyszerűen csak visszateszem a polcra.”

Miközben Kim arra törekszik, hogy érdeemesen éljen, a Szentlélek is segítségére van a ruhái kiválasztásában. Szorgalmasan követi a visszafogottság normáit, és nem próbálja meg átalakítani az öltözködés és megjelenés szabályait. Tudja, hogy a teste egy templom (lásd 1 Korinthusbeliek 3:16), és hogy

kötelessége gondoskodni róla, valamint megvédeni és megfelelően felöltöztetni azt.

Amikor egy templomot építenek, nagy gondot fordítanak arra, hogy mind kívül, mind pedig belül védve legyen és csodálatos díszbe öltöztessék. A templomok tervezésének egyik kulcsa annak megértése, hogy a templom az Urat *képviseli* – ez az Ő háza. A templomokat szent építményekként *tiszteljük*, ahová csak az arra érdemesek léphetnek be. A templomokról azért beszélünk *áhítattal*, mert a szent szertartások és szövetségek, melyekben ott részesülünk, lehetővé teszik számunkra, hogy visszatérjünk Mennyei Atyánkhoz.

A tested becsesebb még a földön található legpompásabb templomnál is. Te Isten szeretett fia vagy lánya vagy! Ugyanezen alapelvek – az Úr képvisellete, tisztelet, áhítat – még inkább vonatkoznak arra a védelemre és gondoskodásra, melyet a saját tested iránt tanúsítasz.”

Őt képviseljük

Minden héten, amikor veszünk az úrvacsorából, a Szabadító nevét vesszük magunkra. Az Ő képviselői vagyunk itt a földön. A *fiatalság erősségéért* füzetben található egyik irányvonal így szól: „Öltözködéssel és megjelenéssel megmutathatod [az Úrnak], hogy tisztában vagy azzal, milyen értékes is a tested. Azt is megmutathatod, hogy Jézus Krisztus tanítványa vagy és szereted Őt.”¹

Amikor az egyik fiatal nő elolvasta ezt a kijelentést, elhatározta, hogy a szemérmelenségnek még a közelébe sem akar kerülni. Azonnal kiszanált minden olyan ruhát a szekrényéből, amely nem volt összeegyeztethető azzal, hogy a Szabadítót képviseljük. Ezt mondta: „A legokosabb, ha a boltban fel sem próbálok olyan ruhát, amit eleve nem is kellene viselnem. Miért tegyem ki magam a kísértésnek?” A képviselet e tantétele segített neki meghozni ezt a szilárd elhatározást.

Tisztelet

Krisztus képviselőiként tiszteletet mutatunk a testünk iránt „mindig és mindenben, és minden helyen” (Móziás 18:19) azáltal, hogy betartunk bizonyos normákat. Az Úr kikötötte, hogy csak azok léphetnek be a templomba, akik tiszták. Az a döntésed, hogy erényes vagy, azt bizonyítja, hogy tiszteled az Urat és a fizikai testedet.

Mások teste iránt is tiszteletet kell mutatnunk, és segítenünk kell nekik, hogy erényes életet éljenek. M. Russell Ballard elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, ezt mondta: „[A fiatal nőknek] meg kell érteniük, hogy amikor túl szűk, túl rövid vagy túl mélyen kivágott ruhát viselnek, az nemcsak helytelen üzenetet közvetít róluk az őket körülvevő fiatal férfiaknak, hanem saját elméjükben is elmélyíti azt a téves elképzelést, hogy a nő értéke kizárólag érzéki vonzerejétől függ. Ez viszont soha nem volt, és soha nem is lesz benne Isten hú leányának igazlelkű meghatározásában.”²

Fiatal nők, tiszteljétek a testeteket, és segítsetek másoknak, különösen a fiatal férfiaknak, hogy mindig erényes gondolataik és cselekedeteik legyenek. Tiszteljétek a testeteket, tudva azt, hogy a *mindennapi* igazlelkű élet *örökkévaló* értékekkel ruház fel benneteket.

Áhítat

Robert D. Hales elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, a következőt tanította

nekünk: „Ugyanúgy, ahogyan a templomkert is kifejezi azt a szentséget és áhítatot, ami a templomban van jelen, öltözködésünk is a bensőnk szépségét és tisztaságát tükrözi. Öltözködésünk megmutatja, hogy megfelelő tiszteletet mutatunk-e... az örökkévaló szer-tartások és szövetségek iránt, és hogy felkés-zítjük-e magunkat azok elnyerésére.”³

Amikor az úrvacsora szertartásában veszel részt, a Szabadító engesztelő áldozata iránti áhítatot mutatd ki azzal, hogy a legjobb „vasárnapi ruhádat” vedd fel. „A fiatal férfiak öltözködése és megjelenése legyen méltóságteljes, amikor kiszolgálják az úrvacsorát.”⁴ Fiatal nők, öltözzetek visszafogottan!

Emelkedj ki! Légy példa a visszafogott öltözködésben otthon, az iskolában, a strandon, táncesteken vagy sportolás közben. Kövesd Kim példáját, amikor ruhát választasz magadnak, és engedd, hogy a Szentlélek vezessen a döntéseidben. „Tedd fel magadnak a kérdést: »Jól érezném-e így magam az Úr jelenlétében?»”⁵

Ha ezen alapelvek szerint élsz – az Úr képviselete, tisztelet és áhítat –, amikor kiválasztod az öltözékedet, *ragyogni fogsz* (lásd T&Sz 115:5), miközben a Szabadító szeretett képviselője leszel. ■

JEGYZETEK

1. *A fiatalság erősségéért* (füzet, 2011). 6.
2. M. Russell Ballard: Anyák és leányok. *Liahona*, 2010. máj. 20.
3. Robert D. Hales, “Modesty: Reverence for the Lord,” *Liahona*, Aug. 2008, 20.
4. *A fiatalság erősségéért*, 8.
5. *A fiatalság erősségéért*, 8.

MEGERŐSÍTVE AZ IGE ÁLTAL

*Tinédzserek tesznek bizonyosságot
olyan alkalmakról, amikor
a szentírások vigaszt és
útmutatást adtak nekik.*

SENTÍRÁSOK A SZÜKSÉG IDEJÉRE

„A szentírások olyan fénynyalábokhoz hasonlíthatók, amelyek megvilágosítják az elménket és helyet biztosítanak a magasságból érkező útmutatásnak és sugalmazásnak. [...] A szentírások memorizálása hatalmas erőt adhat. Amikor szentírást memorizálunk, új barátságot kovácsolunk. Olyan, mintha megismernénk valakit, aki segíthet a bajban, sugalmazást és vigaszt nyújthat, és rávehet minket szükséges változásokra.”

Richard G. Scott elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából: **A szentírások ereje.** *Liahóna*, 2011. nov. 6.

Fiatalokat kértünk meg, hogy meséljenek nekünk olyan időszakokról, amikor egy kívülről megtanult szentírás hasznukra vált, ahogyan arról Richard G. Scott elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagja is beszélt a 2011. októberi általános konferencián (lásd széljegyzet). A következőkben néhány ilyen választ fogunk bemutatni.

Békesség a lelkenek

„Fiam, békesség lelkednek; gyötrelmed és sanyargattatásaid csak egy rövid pillanatnyiak” (TE&SZ 121:7).

A szentírás, mely az évek alatt a legnagyobb vigaszt nyújtotta számomra, a Tan és a szövetségek 121:7, amikor Joseph Smith próféta a Liberty börtönben könyörgött Mennyei Atyánkhoz segítségért. Ezt a verset az ifjúsági hitoktatáson tanultam meg, és akkor idézem fel, amikor vigasztalásra van szükségem. Emlékeztet arra, hogy Mennyei Atyám szeret engem, és tudatában van a megpróbáltatásaimnak. Arra használom ezt a szentírást, hogy békét hozzon számomra a gyengeség és reményvesztettség idején.

Segítségemre volt egy olyan alkalommal is, amikor egy buliban olyan légkör alakult ki, melyben tudtam, hogy nem kellene lennem. Udvariisan nemet mondtam a barátaimnak, amikor hívtak, hogy igyak és dohányozzak. Ez a vers adott nekem erőt, hogy kiálljak a hitelveimért.

Egyszer segített egy nehéz döntés meghozatalában is. Az egyik barátnőmmel már öt éve szinte elválaszthatatlankok voltunk. Együtt sportoltunk, együtt kirándultunk,

és minden hétvégén együtt lógtunk. Ő azonban egy olyan idősebb társasággal kezdett el időt tölteni, akiket én nem szerettem volna magam körül tudni. Végül arra kényszerítet, hogy válasszak, továbbra is barátnők maradunk-e, vagy pedig ragaszkodom a Bölcsesség szavával és az erkölcsi tisztasággal kapcsolatos hitelveimhez. Teljesen magamba roskadtam. Soha nem tudtam, hogy kiállni amellet, amiben hiszek, ilyen nehéz tud lenni. Aztán végül úgy döntöttem, hogy új barátokat szerzek, észben tartva Mennyei Atyánk Joseph Smithnek adott ígéretét, miszerint minden rendben lesz majd.

Semmiért sem éri meg alább adni a hitelveimet. Amikor pedig a jót választom, igaz és tartós boldogságban lehet részem. Ez a szentírás megerősítette a bizonyosságomat, és segítségemre volt a szükség idején.

Lauren J.

16 éves, USA, Arkansas

A gyenge dolgok erőssé tételnek

Hónapokkal a középiskolai felvételi előtt nem éreztem felkészültnek magam. Biztos voltam benne, hogy lehetetlen lesz jól teljesítenem. Így imában Mennyei Atyámhoz fordultam. Az imám közben a következő szavak jutottak eszembe: „[Ha] hozzám jönnek az emberek, akkor megmutatom nekik a gyengeségüket. Gyengeséget adok az embereknek, hogy alázasak legyenek; és kegyelmem elegendő minden olyan embernek, aki megalázkodik előttem; mert ha megalázkodik előttem és hisznek bennem, akkor erőssé teszem számukra a gyenge dolgokat” (Ether 12:27).

Rájöttem, hogy amikor erőért imádkozom Mennyei Atyámhoz, hogy meg tudjak birkózni a kihívásokkal és a vizsgával, Ő megáld engem, és segít legyőznöm a gyengeségeimet. A lehető legjobb döntés volt, hogy aggodalmamat az Úr elé vittem. Ő a legjobb tanító, és tudom, hogy Ő segített nekem.

Irvin O.

16 éves, El Salvador

Mindig imádkozz!

„Mindig imádkozz, hogy győztesként kerülj ki; igen, hogy legyőzhesd a Sátánt, és megmenekülhess a Sátán szolgálóinak kezeitől, amelyek munkáját fenntartják!” (T&S 10:5).

Ez a vers segít szembenézni a kísértésekkel. Amikor valami olyan dolog megtételére érzek kísértést, amiről tudom, hogy helytelen, azonnal ez a vers és annak üzenete ugrik be. Minden egyes alkalommal imádkozom, miután ezt a figyelmeztetést kapom, és ilyenkor megkapom a segítséget, hogy legyőzzem az aktuális kísértést.

Jesse F.

17 éves, USA, Utah

Veled vagyok

„Legyél türelmes a sanyargatásokban, mert sokban lesz részed; ám viseld el őket, mert lásd, én veled vagyok, egészen napjaid végéig!” (T&S 24:8).

E szentírás memorizálása mindig is áldást jelentett, különösen, amikor féltem vagy egyedül voltam. Amikor eszembe jut, bátorságot nyerek és jobban érzem magam. Fiatal férfiaként és fiatal nőkként szükségünk van útmutatásra és támogatásra. Különösen, amikor nehéz próbatételekkel és kihívásokkal nézünk szembe. Még akkor is, ha a jövő néha bizonytalannak vagy csüggesztőnek tűnik, tudom, hogy bízhatok az Úrban, és részesülhetek az Ő gyengéd ölelésében.

Kiskoromban azt tanították nekem otthon és az Elemiben, hogy az Úr mindig velem lesz, ha én is megteszem a magam részét. E tanításoknak és e szentírásnak köszönhetően tudom, hogy mindig számíthatok Őrá.

Sofia I.

15 éves, Uruguay

TÜZZ KI EGY CÉLT!

Tűzd ki célul, hogy kívülről megtanulsz néhány szentírást. Ezek lehetnek szentírás-memoriateretek az ifjúsági hitoktatásról, vagy általad választott versek, melyeket az Isten iránti kötelesség vagy a Személyes fejlődés program részeként tanulsz meg.

EGYENES ÉS KESKENY AZ ÚT

Sok út közül választhatunk, de csak egy
vezet el az örök élethez.

(Lásd 2 Nefi 9:41; 31:17-21; Alma 7:9)

Továbblépés az

Amikor eljön az ideje, hogy továbblépj a Fiatal Férfiakhoz vagy a Fiatal Nőkhöz, az alábbiakhoz hasonló élmények várnak majd rád.

MIT IS JELENT A FIATAL FÉRFIAKHOZ TARTOZNI?

Az ároni papság – másokat szolgálni a Szabadítóért

Úrvacsora kiosztása
Böjti felajánlások begyűjtése
Családod megerősítése

Isten iránti kötelesség

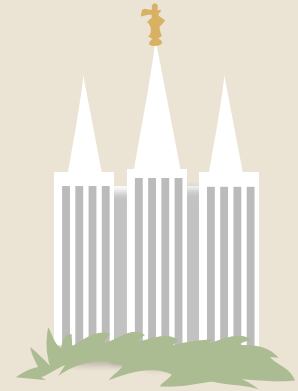
Új dolgok megtanulása és megtétele
Másokkal megosztani mindezt
Szorosabb kapcsolat kialakítása
Mennyei Atyánkkal

A fiatalság erősségeért

Normák, melyek erőssé tesznek

Saját magad felkészítése

Missziós szolgálatra
Házasságra és apaságra

Templomi szertartások

Keresztelkedés a halottakért
Felkészülés szövetségek megkötésére
Érezni a Szentlelket

Tevékenységek

Szolgálat a kvórumoddal
Szórakozás a közös tevékenységeken

Kedves elemis fiatal férfiak!

Amikor betöltitek a 12. életéveteget, elég idősek lesztek ahhoz, hogy elnyerjétek az ároni papságot. Ez nagyon fontos. Amikor Isten átadja nektek az Ő papságát, azt mondja nektek, hogy bízik bennetek. Szent kötelességetek lesz, hogy úgy szolgáltatok másokat, ahogyan azt a Szabadító is tenné.

Most kell elkezdenetek a felkészülést. Figyeljétek és hallgassátok a körülöttetek lévő papságviselőket, miközben megáldják az úrvacsorát, keresztelnek, áldásokat adnak, missziót szolgálnak, és családjukat vezetnek.

Mindig a töletek telhető legjobban éljétek az evangéliumi normák szerint. Így majd felkészültek lesztek arra a nagy-szerű napra, amikor elnyeritek az ároni papságot.

Őszinte tisztelettel,

David L. Beck

a Fiatal Férfiak általános elnöke

Elemiből

MIT IS JELENT A FIATAL NŐKHÖZ TARTOZNI?

Új barátok

Közös tanulás és szórakozás
Egymás támogatása

Hited növelése Jézus Krisztusban

Kiállni az igazságért és a tisztességért
Bizonyosság megosztása

A fiatalság erősségeért

Normák, melyek erőssé tesznek

Személyes fejlődés

Új dolgok megtanulása
Célok kitűzése, és erényesség növelése

Templomlátogatás

Keresztelkedés a halottakért
Érezni a Szentlelket
Felkészülés szövetségek megkötésére

Tevékenységek

Közös szolgálat
Szórakozás a közös
tevékenységeken

Saját magad felkészítése Isten leányaként

Hogy vezető és jó
példa légy
Hogy hithű feleség
és anya légy

Kedves elemis fiatal nők!

Nagyon izgatottan várjuk a napot, amikor csatlakoztok a Fiatal Nőkhöz. Ti Mennyei Atyánk becses leányai vagytok. A Fiatal Nőknél meg fogjátok tanulni, hogy mindig, mindenben és mindenhol az Ő tanújaként álljatok. Fogtok kapni egy nyakláncot, hogy emlékeztessen benneteket arra, hogy kiálljatok az igazságért és a tisztességért, és hogy a Szabadító világosságát sugározzátok az egész világ számára. A Személyes fejlődés füzetetek segíteni fog nektek a szentírások tanulmányozásában, célok kitűzésében, valamint abban, hogy fejlődjete a templom felé vezető úton. Mindezek pedig arra készítenek fel benneteket, hogy egy nap feleségek és anyák, valamint a nagyszerű vezetők legyetek a világban.

Őszinte tisztelettel,

Elaine S. Dalton

a Fiatal Nők általános elnöke

FÉNYKÉP © BUSATH PHOTOGRAPHY

Kedves barátnőm!

Üdvözetemet küldöm Mexikóból. Izgatottan olvastam leveled, és ahogy meséltél a közelgő születésnapodról. Úgy tűnik, mintha kicsit izgulnál kilépni az Elemiből. Elmesélhetek neked valamit arról, amikor én a Fial Nőkhöz mentem?

Én is nagyon izgultam, hogy kilépek az Elemiből. Aggódtam, hogy majd nem lesznek barátaim. Félttem, hogy majd én leszek a legfiatalabb lány, ahelyett, hogy a legidősebb lennék.

De minden jól alakult. A püspök tartott velem egy interjút a születésnapom előtt, és elmondta nekem, hogy a változás jó dolog lesz majd. Vasárnap azonban még mindig szégyenlős voltam, és az Elemiben maradtam. Szerencsére a Fial Nők egyik vezetője rám talált. Ezt mondta: „Gondoltam, hogy itt leszel. Na gyere, itt az ideje bemenni az órára.”

Diaz nőtestvér üdvözölt az óra elején, és adott nekem három könyvet, amit nagyon megszerettem: A Fialtság erősségeért, A Fial Nők személyes fejlődése könyveket, valamint egy naplót. Amikor körülnéztem a teremben, rájöttem, hogy néhány lányt már ismerek az Elemiből. Akiket pedig nem ismertem, azok odajöttek és üdvözöltek. Nemsokára a félelem helyett békességet éreztem.

Után pedig csak minden egyre jobb lett. A közös tevékenységek igen különlegesen voltak számomra, mivel megtanították, hogyan éljek az evangélium szerint, és hogyan segítsék a családomnak és a barátaimnak. A nyári tábor pedig egyszerűen csodálatos. Most a Babérkoszorú osztályban vagyok, és remélem, hamarosan sikerül befejeznem a Személyes fejlődés programot. Alig várom már, hogy viselhessem a Fial Nők medált, hogy emlékeztessen arra, milyen sokat fejlődtem és mennyivel közelebb kerültem Mennyei Atyámhoz az évek alatt.

Szóval, ne félj semmitől, drága barátom! Tárd ki a szárnyaidat, és repülj át a Fial Nőkhöz! Ígérem, nem fogod megbánni.

Szeretettel,
Maribel

Üdvözölni az élet egy új korszakát

Írta: Marissa Widdison

Gyeházi Folyóiratok

Olyan helyen élsz, ahol a fák megváltoztatják a színüket, hogy felkészüljenek a télre?

Ez a négy jó barát igen. Noah B., Dylan L., Patrick M. és Ben M. mindannyian a Prince Edward szigeten élnek, Kanada partjaitól keletre. A fákhhoz hasonlóan ezek a fiúk is az életük egy új korszakára készülnek. Egy éven belül egymás után töltik be a 12 éves kort, ami pedig azt jelenti, hogy búcsút intnek az Eleminek és üdvözlik a Fiatalférfiakat. A következőket mondták a növekedésről és a továbblépésről.

Légy önmagad!

Amikor Noah ideköltözött, új barátai segítettek neki hozzászokni a szigeten való élethez. Most, mint a csoport legidősebbje, ő segít nekik hozzászokni a Fiatalférfiak közötti élethez. „Aggódtam, hogy vajon majd befogadnak-e, és hogy

sikerül-e megismernem másokat – mondta Noah a Fiatalférfiaknál való kezdetekről. – A tevékenységek nagyon sokat segítettek.” Noah kedvenc elemis éneke Hélamán seregéről szól, és így látja a papsági kvórumot is – együtt és egységben.

Hogy mit tanácsol? „Légy önmagad!”

Tiszteld a papságot!

Patrick számára a papság elnyerése nem azt jelenti, hogy elérsz egy bizonyos életkort, hanem az érdemességet és a felkészültséget. „Nem azért nyered el a papságot, mert 12 éves lettél – mondta Patrick. – Felkészültnek kell lenned.”

Dylan tudja, milyen fontos a felkészülés. Megpróbál 15 perccel korábban érkezni az istentiszteletre, hogy lelkiileg felkészüljön az úrvacsora kiosztására. „Már három vagy négy alkalommal is osztottam az úrvacsorát, a Lélek pedig minden alkalommal megérintette a szívemet.

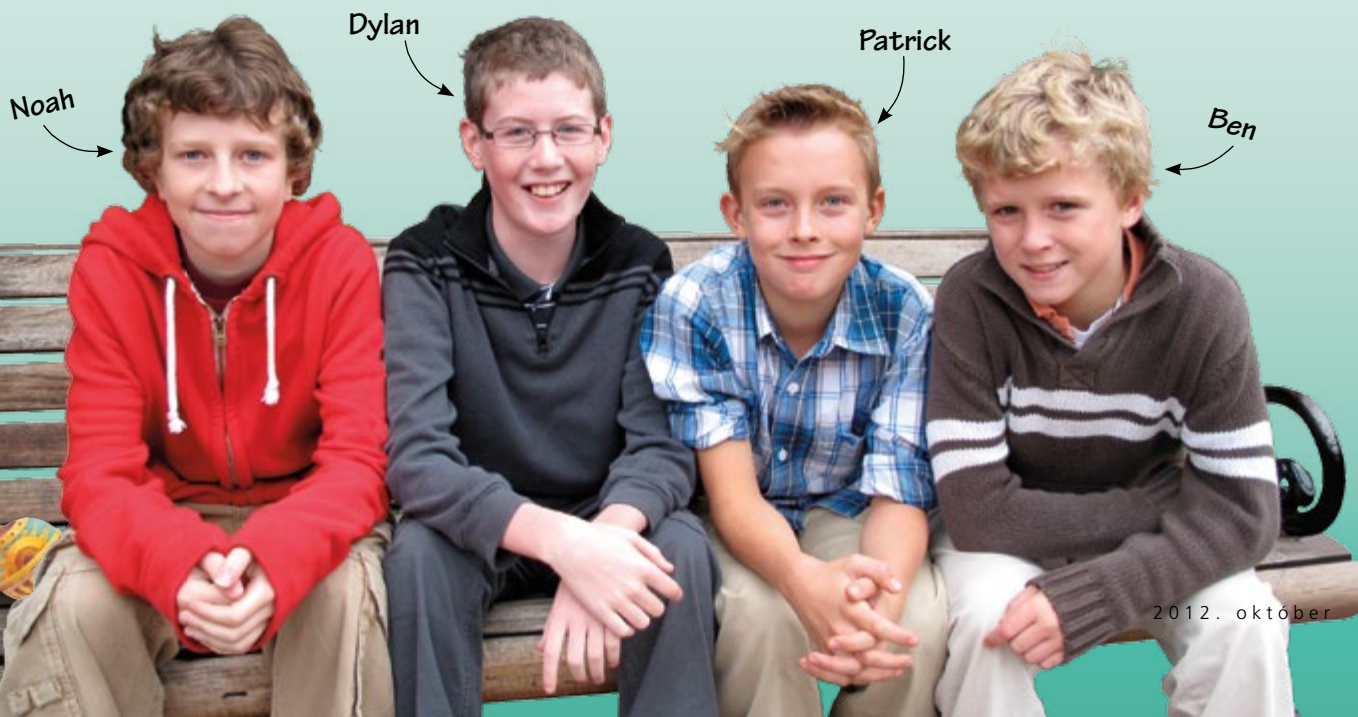
Nem hiszem, hogy valaha is hozzá fogok szokni” – mondta.

Ben azt mondta, hogy az úrvacsora kiosztása az utolsó vacsorára emlékezteti: „Jézus itt állt. Mi pedig ott állunk, ahol Jézus állt, és Ő azt akarja, hogy itt legyünk.”

Tekints a templomra!

Ben az Istenben vetett hit kitüntetés elnyerésén munkálkodik, és már nagyon várja, hogy első alkalommal végezhesen keresztkedéseket a halottakért. „Még nem voltam a templomban, de mások mindig bizonyosságot tesznek arról, hogy milyen meleg és jó érzéseik vannak, miután ott voltak” – mondta Ben.

Noah nemrég látogatott el először a templomba. Azt mondta, hogy a kvórumában lévő fiatal férfiak igazi családtagként bántak vele. „Lehet, hogy kicsit izgulsz majd, de az ott lévő emberek segíteni fognak neked – mondta. – Szívélyes fogadtatásban lesz részed.” ■

Jöjj el, Jézus

Egyszerűen ♩ = 72-84

A világ Szabadítója: Születése és feltámadása című egyházi produkcióból

1. Jöjj el, Jézus, a já - szol - ba; Meg-néz-het-jük ar - co - dat?
2. Vár-nak, Jézus, meg-tört szív-vel; Seb-zett lel-kű em-be - rek,
3. Jöjj el, Jézus, nagy Meg - vál - tónk; Ra - gyog-jon fel szent fé - nyed;

Hagyd el ér - tünk, nagy Je - ho - va, Meny-nye - i haj - lé - ko - dat!
Szent vagy, Bá - rány, sze - re - tet - tel; Ö - leld át a lel - kü - n - ke - t!
Gyer - me - ke - id le - szünk min - dig, Szá - rítsd fel köny-nye - in - ke - t!

Fel - vir - rad már a reg - gel, Jöjj, U - runk, Im - má - nu - el!
Győz - tes - ként jöjj a Föld - re; Jöjj el, légy a Ve - zé - rünk!
Győz - tes - ként jöjj a Föld - re; Jöjj el, légy a Ve - zé - rünk!

Jöjj el, Jézus, a já - szol - ba, Jöjj, Jézusunk, jöjj!
Tér - den áll - va üd - vöz - lünk majd; Jöjj, Jézusunk, jöjj!
Tér - den áll - va üd - vöz - lünk majd; Jöjj, Jézusunk, jöjj!

A világ Szabadítója: Születése és feltámadása című produkció szövege és zenéje az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvórumának irányításával készült.

© IRI, 2003. Minden jog fenntartva. Erről a dalról készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi egyházi és otthoni használatra. Ezt a megjegyzést minden másolaton fel kell tüntetni!

*Dallin H. Oaks
elder, a Tizenkét
Apostol Kvórumá-
ból, megosztotta
velünk néhány
gondolatát ez-
zel a témával
kapcsolatban.*

Miért FONTOS, hogy hithűen kövessem JÉZUS KRISZTUST, akárhol is vagyok?

Jézus Krisztus valóban
Isten Egyszülött és
Szeretett Fia.

Ő a Teremtőnk. Ő a
Világ Világossága. Ő a mi
Szabadítónk a bűntől és
a haláltól.

Ez a legfontosabb
ismeret a földön,
és ezt ti magatok is
tudhatjátok.

Mi Jézus Krisztus
követői vagyunk. Nem
létezik köztes állapot.

Ennek a leckének és tevékenységnek a segítségével többet tanulhatsz az Elemi e havi témájáról.

A papság áldásai mindenki számára elérhetőek

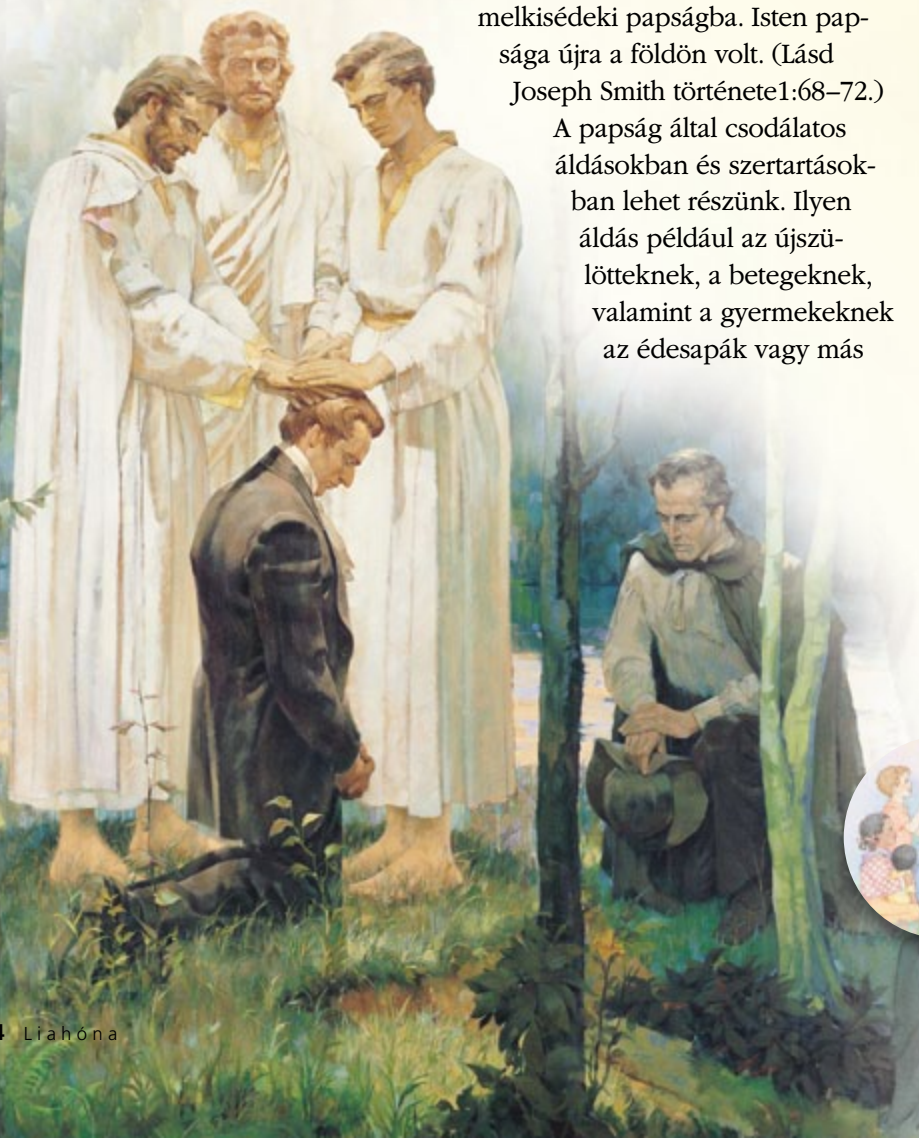
Amikor Joseph Smith a Mormon könyvét fordította, neki és írnokának, Oliver Cowderynek egy kérdése támadt. Elmentek az erdőbe, hogy imádkozzanak felőle. Miközben imádkoztak „a mennyből egy hírnök ereszkedett alá egy fényes felhőben”. Ez a

hírnök Keresztelő János volt. Kezeit Joseph és Oliver fejére tette, majd átadta nekik az ároni papságot. Keresztelő János ezután megparancsolta Josephnek és Olivernek, hogy kereszteljék meg egymást. Röviddel ezután Péter, Jakab és János apostol is eljött a földre, és Josephet és Olivert elrendelték a melkisédeki papságba. Isten papsága újra a földön volt. (Lásd Joseph Smith története 1:68–72.)

A papság által csodálatos áldásokban és szertartásokban lehet részünk. Ilyen áldás például az újszülötteknek, a betegeknek, valamint a gyermekeknek az édesapák vagy más

érdemes papságviselők által adott áldás is. Továbbá részesevünk kell bizonyos papsági szertartásokban ahhoz is, hogy visszatérhessünk Mennyei Atyánkhoz. E szertartások közé tartozik az alámerítéssel történő keresztelkedés, a Szentlélek ajándékának elnyerése, valamint a szent templomi szertartások, melyek a családokat az örökkévalóságra egymáshoz pecsételik. A templomban továbbá olyan emberekért is végezhetünk szertartásokat, akik az evangélium ismerete nélkül haltak meg. A papság áldásai mindenki számára elérhetőek. ■

Dal és szentírás

- Válassz egy dalt a papságról a *Gyermekek énekeskönyvéből*
- Tan és a szövetségek 84:35

VAJ TEVÉKENYSÉG

A papság segít az embereknek

A papság Isten hatalma, hogy szertartások és áldások által szolgálja és megáldja az embereket. Az alábbi képeken rajzold be magad a jelenetbe.

A papságviselők megáldják és kiosztják az úrvacsorát. Rajzold be magad a padra, miközben az úrvacsorából készülsz venni.

A papsági áldásokkal a betegeknek is lehet szolgálni. Rajzold be magad az ágyba, ahogy betegen fekszel.

Csak te

A Nagyértékű gyöngyben lapozz a Joseph Smith története 1:68–73-hoz. Az ott található versek segítségével töltsd ki az alábbi hiányzó részeket. Egy másik papírlapra pedig írd le, hogy mit tanultál ezekből a versekből.

1. Áron papsága „rendelkezik az _____ szolgálatételének, és a _____ evangéliumának... a kulcsaival”.
2. _____ keresztelkedett meg először.
3. Oliver Cowdery keresztele meg _____ -t.
4. Keresztelő János _____, _____ és _____ irányítása alatt cselekedett.
5. Péter, Jakab és János ráruházta a _____ papságot Josephre és Oliverre.

A családokat a templomi szertartások által egymáshoz lehet pecsételni. Rajzold le a családot a templom előtt.

A kereszteleés és a Szentlélek ajándékának adományozása papsági szertartások. Rajzold le magad, ahogy a medence előtt állsz.

Válaszok: 1. angyalok; bűnbánat; 2. Oliver Cowdery; 3. Joseph Smith; 4. Péter, Jakab és János; 5. melkisédek.

Dupla adag áldás

Találkozz Sophie-val és Elodie-val a madagaszkári Antananarivóból!

Írta: Richard M. Romney

Egyházi Folyóiratok

Akét tízéves ikernővér, Sophie és Elodie, Madagaszkáron él. Ez egy nagy sziget Afrika partjai mellett. A családnak van egy kedvenc igaz története. „Amikor az édesapám először találkozott a misszionáriusokkal, tudta, hogy az egyház igaz – mondja Elodie. – Azonnal megtért.” Édesanyjuk néhány hónappal később keresztelkedett meg.

A lányok születése előtt a szülők böjtöltek és imádkoztak, hogy lányuk születhessen. „Aztán egy helyett a Mamának kettő is lett” – mondja Sophie.

Egészen azóta ez dupla adag áldást jelent számukra. ■

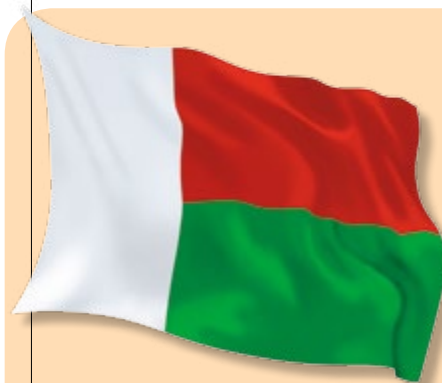

Sophie és Elodie családja három évig spórolt, hogy elutazhassanak a Dél-afrikai Johannesburg templomba, hogy egymáshoz pecsételjék őket. Több mint 2100 kilométert kellett utazniuk az Indiai-óceánon keresztül, hogy eljussanak oda.

*A lányok édesanyjának
orvosi rendelője van
az otthonuk mellett,
ők pedig segítenek
söprögetni és tisztán
tartani.*

*Madagaszkár zászlaján a fehér
a tisztaságot, a vörös a függet-
lenséget, a zöld pedig a reményt
jelképezi.*

*Sophie-nak és
Elodie-nak két
macskája van,
és imádnak
hozzájuk bújni.*

*A gyűrűs farkú maki és a
kameleon két Madagaszkáron
található állat.*

*Az ikrek szeretik a csa-
ládi estét együtt tölteni
a két bátyjukkal, az
unokahúgukkal, vala-
mint az édesapjukkal
és édesanyjukkal.*

Én nem KERESZTELKEDHETEK meg?

„És gyermekeik keresztelkedjenek meg bűneik bocsánatára, amikor nyolc évesek, és részesüljenek a kézrátételben” (T&S 68:27).

Nuno és Miriam, követitek Jézus Krisztus példáját és a jövő szombaton megkeresz-
telkedtek?” – kérdezte Silva nővér.

Paulo alig akart hinni a fülének. A nővér misszionáriusok éppen most kérték fel a 10 éves bátyját és nővérét, hogy keresztelkedjenek meg.

„Igen! Igen!” – válaszolták az ikrek boldogan.

Miriam egyfolytában csak mosolygott. Nuno pedig egy pacsit adott Lopes nővérnek. A nagymama a sarokból figyelte őket a nagy, piros karosszékéből, és melegség öntötte el a szívét.

A nővér misszionáriusok már hetek óta tanították Paulót és testvéreit a nagymama otthonában. Paulo São Miguel zöld és szellős szigetén lakott, 1600 kilométerre Portugália partjaitól. Paulo nagyon szerette kinyitni a nagymama bejárati ajtajának felső szárnyát, hogy érezhesse a tengeri fuvallatot, miközben figyelte, ahogy Lopes nővér és Silva nővér az utcán közelednek, hogy tanítsák nekik az evangéliumot.

A nővér misszionáriusok azt mondták, hogy a mai egy különleges lecke lesz. Most már Paulo is tudta, hogy miért. Nuno és Miriam meg fognak keresztelkedni, ahogyan azt Jézus is tanította. Paulo is szeretne volna követni a Szabadító példáját.

„Nővérek, én is megkeresztelkedhetnék jövő szombaton?” – kérdezte izgatottan, miközben a képes Mormon könyvét szorongatta.

Silva nővér mosolygott, de a fejét rázta. „Sajnálom, Paulo. Az Úr azt mondta nekünk, hogy csak nyolc éves korunk után keresztelkedjünk meg. Mivel te még csak hatéves vagy, még nem vagy felelősségre vonható a választásaidért.”

„De nővérek – tiltakozott Paulo –, én is imádkozom és olvasom a Mormon könyvét a családommal, ahogyan tanítottátok. Minden héten elmegyek az Elemibe a nagymammával és Mário nagybácsival. Tudom, hogy az egyház igaz. Nem keresztelkedhetnék meg Nunóval és Miriammal együtt?”

„Nagyon ügyes vagy, hogy a parancsolatok szerint élsz és tanulsz az evangéliumról – mondta Lopes nővér. – De még két évet kell várnod, mielőtt megkeresztelkedhetsz.”

Paulo torkát égető érzés fogta el, és forró könnyek gyűltek a szemébe. Felugrott és felszaladt a padlásra lévő szobájába, ahol a testvéreivel szokott aludni.

Miután a párnájába fordulva sírt

néhány percig, meghallotta, hogy valaki a lépcsőn közeledik felfelé. Mário nagybácsi leült Paulo ágyára.

„Mi történt Paulo?” – kérdezte Mário bácsi.

„Silva nővér és Lopes nővér azt mondták, hogy Nuno és Miriam megkeresztelkedhet, én viszont nem – mondta Paulo. – Én is az egyház tagja alakor lenni! Imádom a himnuszokat énekelni az úrvacsorai gyűlésen, és szeretek tanulni a szentírásokról az Elemiben. Nem akarok kimaradni ebből sem.”

„Paulo, így is lehetsz az egyház tagja, még akkor is, ha még nem vagy elég idős ahhoz, hogy megkeresztelkedj” – mondta gyengéden Mário bácsi.

„Hogyan?” – kérdezte szíjogva Paulo a párnájába fordulva.

„Nos, tudod, hogy az Elemi

éppen arra készül, hogy az úrvacsorai gyűlésen adjon elő egy műsort – mondta Mário bácsi. – Az elemis tanítód azt mondta, hogy önkénteseket keres, akik bizonyosságot tesznek majd a program során. Így is részt vehetsz az egyházi életben” – magyarázta Mário bácsi.

„Tényleg?” Paulo felült és a nagybátyja felé fordult. Elgondolkodott egy percre. „Talán Nuno és Miriam keresztelésén is bizonyosságot tehetem.”

„Ez nagyon jó ötlet – mondta Mário bácsi. – Annak ellenére, hogy a kereszteléshez még fiatal vagy, bizonyosságod az lehet.”

Paulo felugrott az ágyáról és leszaladt a lépcsőn.

„Hová mész, Paulo?” – kiáltott utána Mário bácsi.

„Megyek, hogy gyakoroljam a bizonyosságtételt a misszionáriusokkal

– kiáltott vissza Paulo boldogan.
– Addig is megosztom, amíg arra várok, hogy megkeresztelkedhessek.” ■

„A türelem tevékeny várakozást és kitartást jelent. Azt jelenti, hogy kitartunk valami mellett, és minden tőlünk telhető megteszünk – munkálkodva, reménykedve és hitet gyakorolva”.

Dieter F. Uchtdorf elnök, második tanácsos az Első Elnökségben:
Legyetek türelemmel! Liahóna,
2010. máj. 57.

Diakónusként öltözködni

Írta: Hilary M. Hendricks

Igaz történet alapján

5.

Én is fehér ingben és szép nadrágban akarok lenni. Én is úgy akarok öltözködni, mint a diakónusok.

Anya segített Zolinak felvenni a nadrágját, a fehér ingét és a nyakkendőjét.

6. Az úrvacsorai gyűlésen Zoli keresztbe font karral figyelte, ahogy a diakónusok kiosztják az úrvacsorát.

7. Amikor az egyik diakónus Zolihoz ért az úrvacsorával, Zoli kivett egy darab kenyeret, majd átnyújtotta édesanyjának a tálcat.

8. Anya Zolira mosolygott. A kisfiú boldog volt, hogy segíthetett. Úgy érezte magát, mint egy diakónus.

REJTETT KÉPEK

Zoli is úgy szeretne öltözködni, mint a diakónusok. Segíts neki megtalálni mindent, amire szüksége van, hogy úgy nézzen ki, mint egy diakónus.

A szabaduláshoz szükséges szertartásokban a papság által részesülünk.

„[M]indazok, akik befogadják ezt a papságot, engem fogadnak be, mondja az Úr” (T&Sz 84:35).

Brazil fiatalok összekapcsolják a családtörténetet és a templomi munkát

Írta: **Melissa Merrill**

Egyházi hírek és események

José A. Moscão azt vette észre, hogy a Brazíliai Campinas templomba érkező fiatalok sok időt töltenek „üresjáratban”.

Moscão testvér, a templom mellett található családtörténeti központ igazgatója, tudta, hogy a templomba utazó fiatalok zöme a nagy távolság miatt lakókocsikkal érkezik, és több napig marad. A keresztelőkápolnában zajló szekcióik és az étkezés között eltelt idő, valamint a templom többi szertartásán részt vevő szüleikre és vezetőikre való várakozás miatt sokat kellett várakozniuk.

De ő – gondolta – esetleg tudna ajánlani valamit a fiataloknak, akik a szabadidejüket a templom kertjében való lődörgéssel töltötték.

Így is tett.

Meghívás

Meghívta a fiatalokat a központba, és felajánlotta, hogy megtanítsa nekik, hogyan kell indexelni a FamilySearchben.

Kezdetben néhányuk bátortalan és vonakodó volt. Moscão testvér azonban azt mondta, hogy a fiatalokat nagyon megérintette az, amikor arról beszélt nekik, miként kell megmenteni az embereket a sötétségből, hogy az élő próféta szavainak való engedelmességgel világosságra hozzuk a neveiket (lásd David A. Bednar: *A gyermekek szíve atyáikhoz fordul*. *Liahóna*, 2011. nov. 24–27.).

Rámutatott arra is, mennyire fontos, hogy a templom és a családtörténeti központ ugyanannak a létesítménynek a része; mert ez fizikailag is kihangsúlyozza, hogy a templom és a családtörténeti munka egyetlen nagyszerű erőfeszítés két összetevője. Ezt jönnek megtanulni a fiatalok

a templomkerületből – tette hozzá George A. Oakes, a Brazíliai Campinas Templom elnöke.

„Mielőtt hangsúlyt kapott volna a családtörténeti munka és az indexelés, a templomi út főleg a halottakért végzett keresztelkedésről szólt. Most azonban az indexelés élménye is részévé vált a munkájuknak” – mondta Oakes elnök.

Bevezetés

Amikor a fiatalok eljönnek a központba, Moscão testvér és a központban önkéntes munkát végző misszionáriusok rövid orientációt tartanak a következő tantételek megbeszélésével:

- Szabadítókká válnak Sion hegyén (lásd Abdiás 1:21).
- Figyelmet fordítanak a próféta hívására (lásd „A gyermekek szíve atyáikhoz fordul”).
- Embereket mentenek meg a sötétségből. Levéltárak és templomok rég elfeledett poros anyakönyveinek sötétségéből. Az indexelés napfényre hozza ezeket a neveket, és egy kereshető adatbázis részévé teszik azokat, hogy a családjaik rájuk találhassanak.
- Ehhez a munkához csatlakozva egy másik formában is kivehetik részüket „az örök evangélium minden tárgya közül a legdicőségesebb[ikben], nevezetesen a halottakért végzett keresztelkedés[ben]” (T&Sz 128:17).
- Az idejüket a halottak megváltásának nagyszerű munkájára fogják fordítani, ami áldást hoz a családokra.
- Mindannyian Isten családjához tartozunk, ezért még a számukra ismeretlen nevek

A Brazíliai Campinas templom területében élő fiatalok a templomi utakon a keresztelvések közötti szünetekben részt vettek a FamilySearch indexelésben.

indexelésével is a saját családjukat segítik.

- Miután megértették, miként vehetnek részt az indexelésben, lehetőségük nyílik arra, hogy megtanítsák a családtagjaiknak és a többi fiatalnak az egyházközségükben vagy a gyülekezetükben, hogyan vehetnek részt ebben a munkában.

Moscão testvér és a misszionáriusok a központ számítógépein mutatják meg a fiataloknak, hogyan kezdjenek neki az indexelésnek, hogyan telepítsék és használják a programot, miután hazamentek. Moscão testvér azt mondta, hogy miután megértették, mit kell csinálniuk, „olyan lendülettel végzik a munkát, mint senki más”.

A munka iránti lelkesedés

A számok jól tükrözik ezt a lelkesedést. 2012 első két hónapjában a látogatók 6370 nevet indexeltek, ebből 3305 nevet a 12 és 18 év közötti fiatalok. Sőt, az egyre növekvő igényeket csak úgy tudják kielégíteni a Campinas-ban működő családtörténeti központban, hogy a 8-tól 18 óráig tartó rendes nyitva tartásukat meg kellett hosszabbítani este 22 óráig.

A fiatalok azonban akkor sem hagyják abba az indexelést, miután eltávoztak a templomból. Hazaérkezvén is folytatják azt a szerepüket, melyet Moscão testvér csak így nevez: „az egyház

több mint 170 000 aktív indexelőjének hadserege”.

A fiatalok közül sokan az indexeléssel teljesítik az Isten iránti kötelesség vagy a Személyes fejlődés programjában meghatározott céljaikat.

Jó hatást gyakorolni

Az év elején a 16 éves Isabela A., aki Brazíliában Vila Velhában lakik, az édesanyjával és a nővérével utazott a templomba. Az ott tartózkodásuk utolsó napja volt nagymamája halálának egy éves évfordulója. Isabela megkeresztelkedett nagymamájáért, az édesanyja pedig elvégezte érte a többi templomi szertartást.

„Az egész utazás során éreztem, hogy tennem kell valami jót – mesélte Isabela. Szerettem volna megtanulni indexelni, José Moscão testvér pedig segített nekem.

Amikor aztán megkeresztelkedtem a nagymamámért, a Lélek mélyen megérintett engem. Rájöttem, hogy nagyon sok ember van a fátyol túloldalán, akik hosszú ideje várnak, és nekik szükségük volt a segítségemre. Rájöttem, hogy tudok időt szakítani a szolgálataimra, és rengeteg mindent tehetek értük. Az indexelés a szeretet munkája.” ■

A történet további részletei megtalálhatók a news.lds.org honlapon.

Megszervezték az első cöveket Indiában

Írta: E. Jack elder és Pamela Kellerstrass nővér

Indiai Bangalore Misszió

Szinte kézzelfogható izgalom és hála töltötte be a levegőt, amikor 2012. május 27-én az indiai Hyderabadban a Novotel Konferencia-központban 1500 egyháztag és barát jelenlétében létrehozták az Indiai Hyderabad Cöveket, az ország első cöveket.

Az eseményen Dallin H. Oaks elder a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja elnökölt. Jelen volt még Donald L. Hallstrom elder a Hetvenek Elnökségéből, valamint Anthony D. Perkins elder a Hetvenektől, aki az Ázsia Terület elnökeként szolgál. A vezetők a feleségükkel együtt vettek részt a konferencián.

John Guttyt támogatták a cövek elnökeként, Suresh Natarajan lett az első tanácsosa, Rajaratnam Bushi pedig a második tanácsosa. India első pátriárkája a korábbi kerületi elnök Prasad Rao Gudey lett.

Randy D. Funk az Indiai Bangalore Misszió elnöke azt mondta a szenteknek, akik minden eddiginél nagyobb számban gyűltek össze Indiában: „Dicsőséges látványt nyújtotok ezen a történelmi jelentőségű napon, amelyre mindig emlékezni

Az újonnan létrehozott Indiai Hyderabad Cövek cövekelnöksége (balról jobbra): Suresh Natarajan, első tanácsos; John Gutty, elnök; Rajaratnam Bushi, második tanácsos

Közel 600 fiatal egyedülálló felnőtt gyűlt össze Indiából, Nepálból és Srí Lankáról, hogy részt vegyen az India első cövekének létrehozását megelőző gyűlésen

FÉNYKÉPEK: JAMES DAIRYPIE

fogunk. Soha nem fogjuk elfelejteni, hogy az Úr egy apostola járt nálunk.”

Perkins elder kifejezte az Ázsia Területi Elnökség szeretetét az indiai egyháztagok iránt, majd azt mondta: „Csodálatos munka kezd kibontakozni ebben az országban. Az egyház fejlődése és a cövek létrehozása örök evangéliumi tantételekkel és szilárd alapokon álló papsági mintákkal összhangban történik.”

Elmondta, hogy második tanúja volt az új cövelnökség elhívásának, és elmagyarázta, hogyan működik egy új cövek vezetőségének kinyilatkoztatáson alapuló kiválasztása. A Hetvenek tagjaként kapta meg a feladatot, és mindenféle előítélet vagy elfogultság nélkül érkezett meg. Az Úr módján érkezett, csakis az Ő Lelkétől kapott kinyilatkoztatásra támaszkodva. „Az Úr azt akarta, hogy Gutty elnök legyen a cövek elnök” – mondta Hallstrom elder.

Kristen Oaks, aki a férje kíséretében érkezett az eseményre, a gyermekek tanításáról beszélt, hogy azért higgyenek, „mert az anyá[ik] tudták ezt” (lásd Alma 56:48).

A gyűlés utolsó beszélőjeként Oaks elder kifejezte háláját Indiáért, azért az országért, ahol vallásszabadság van, és amely ország lehetővé teszi az egyház tagjai számára, hogy „összeüljenek és beszéljenek a hitünk tantételeiről”.

Oaks elder tanúbizonyosságát adta, hogy a Lélek tanúságot

tett neki arról, hogy azokat a vezetőket, akiket most elhívtak, az Úr készítette fel és választotta ki. Oaks elder szólt a cövek új felelősségeiről is.

Az Ószövetségben Ésaías próféta Izráelt egy olyan sátorhoz hasonlította, amely menedéket biztosított Izráel gyermekei számára. „Napjainkban az egyház a sátor. Mindannyian tudjuk, hogy a sátrat bizony ki kell feszíteni

és ígéreteket is tesz, melyekre hithűségünk arányában leszünk jogosultak.

Ahogy egyre növekszik az egyház Indiában, eljön majd az idő, amikor a próféta sugalmazást kap arra, hogy templom épüljön Indiában – folytatta Oaks elder. – Minden egyes cövekkel növekszik a valószínűsége, hogy egyszer templom épül az országban.

Oaks elder és más egyházi vezetők több száz, Indiából, Nepálból és Srí Lankáról érkezett egyházzal találkoztak a Hyderabadban tett látogatásuk során.

cövekkel. Mivel Hyderabad mostantól Sion cöveke, elvárják tőletek, hogy álljatok elő, és tized és misszionáriusok formájában nyújtsatok nagyobb támogatást.”

A cövek megalakulásával Hyderabadban az egyháztagok megkaphatják a pátriárkai áldásukat. Oaks elder elmagyarázta, mit tartalmaz a pátriárkai áldás, mely áldást „személyes szentírásnak” nevezett.

„A pátriárkai áldás megnevezi a leszármazási vonalakat Izráel törzseiben, ami által hatalmas áldásokban lehet részetek – mondta Oaks elder. – A pátriárkai áldás további áldásokat

Amikor az emberek érdeklődést és elkötelezettséget mutatnak, azt templom fogja követni.”

Oaks elder zárásként a következő áldást adta: „India nagyszerű földjén ebben az első cövekben megáldalak benneteket, hogy emlékeztek a most hallott tanításokra! Megáldalak benneteket, hogy emlékezzetek a szövetségekre, melyeket akkor kötöttetek, amikor megkeresztelkedtetek. Megáldalak benneteket emlékezőképességgel és Isten parancsolatainak betartására irányuló elkötelezettséggel, hogy élvezhessétek az Ő áldásait.” ■

Új MKK-t szentelt fel az apostol a Fülöp-szigeteken

A Fülöp-szigeteki Misszionáriusképző Központ, melyet Russell M. Nelson elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja szentelt fel 2012. május 20-án, mintegy 144 misszionárius befogadására képes. A misszionáriusok zöme a Fülöp-szigetektől, Kambodzsából, Hongkongból, Indiából, Indonéziából, Mongóliából, Pakisztánból, Srí Lankáról, Tajvanról és Thaiföldről érkezik. Ezek a misszionáriusok a saját országaik nyelvén részesülnek képzésben.

Az új központ két épülete egy előadótermet, tolmácsfülkéket, egy számítógéptermet, egy mosodát, a misszionáriusok hálószobáit, audiovizuális eszközökkel felszerelt tanítási szobákat, tantermeket és irodákat foglal magába.

Elder Nelson, az új létesítményt felszentelő imájában hálát adott Jézus Krisztus engeszteléséért, valamint azon hithű misszionáriusokért és egyháztagokért világszerte, akik szeretik és hithűen szolgálják az Urat. Áldást kért a Fülöp-szigeteki Köztársaságra, hogy „tárt karokkal fogadják” az Ur minden szolgáját, és imádkozott, hogy az ország népe megáldasson

Az új Fülöp-szigeteki Misszionáriusképző Központ, mely mintegy 144 misszionárius befogadására képes. A misszionáriusok a Fülöp-szigetektől, Kambodzsából, Hongkongból, Indiából, Indonéziából, Mongóliából, Pakisztánból, Srí Lankáról, Tajvanról és Thaiföldről érkeznek, és a saját nyelvükön részesülnek képzésben

FÉNYKÉPEK: NOEL MAGLAQUE

„szabadsággal és felelősségtudattal, hogy mind fizikailag, mind pedig lelkileg növekedhessen az igazságban”.

A Brazíliai Manaus templom a világ 138. és Brazília 6. temploma

Dieter F. Uchtdorf elnök, második tanácsos az Első Elnökségben, 2012. június 10-én felszentelte a Brazíliai Manaus templomot, mely a világ 138. és Brazília 6. temploma.

A Braziliában élő utolsó napi szenteket (akik több mint egymillióan vannak) az Amazonas-folyóhoz hasonlíthatnánk Uchtdorf elnök szerint, hiszen mindkettő mélyen és erős sodrással folyik.

Manaus nagy folyókkal és esőerdőkkel körülvett, elszigetelt városában élő szentek több mint 20 éven át rendkívül hosszú utat tettek meg azért, hogy eljuthassanak a Brazíliai São Paulo templomba. A körutazás 15 napig tartott csónakokkal és busszal. Később pedig a Venezuelai Caracas templomba jártak. Ezt az utat 8 nap alatt tették meg busszal.

Claudio R. M. Costa elder, a Hetvenek tagja, a Brazíliai Manaus Misszió elnökeként szolgált, amikor az 1990-ben megnyitott.

„Bízom benne, hogy a Manaus templom látogatottsága kimagaslóan nagy lesz minden áldott nap, hiszen ezek az emberek szeretik a templomot – mondta Costa elder. – A gyermekeiket is a templom szeretetére nevelik. Nagy becsben tartják a templomot.”

Szamoai egyháztagok ünnepelték a függetlenségük és az első cövek megalakulásának 50. évfordulóját

2012. június 1-jén, pénteken, a szamoai szentek más szamoaiakkal együtt részt vettek a függetlenségi ünnepség alkalmából rendezett felvonuláson Apia utcáin. Országuk ugyanis 1962-ban, ötven évvel ezelőtt vált függetlenné Új-Zélandtól.

Az ünnepi felvonuláson részt vettek különböző helyi szervezetek, iskolák, egyházak és nemzetközi szervezetek is. Az utolsó napi szent diákok több ezer nézelődőt szórakoztattak felvonuló zenekarukkal.

Ám a hétvége az utolsó napi szent szamoaiak számára más ünnepelnivalót is tartogatott: 50 éve történt az is, hogy az első cöveget megszervezték Apia városában.

Június 3-án vasárnap James J. Hamula elder és Kevin W. Pearson elder a Hetvenektől, akik mindketten a Csendes-óceáni Terület elnökségének tagjai, egy különleges gyűlésen szóltak az utolsó napi szentekhez és meghívott vendégeikhez, melyet műholddon keresztül is sugároztak országszerte a gyülekezeti házakban.

A szamoai utolsó napi szentek előre tekintenek, mert igyekeznek tovább szolgálni és erősíteni a családjaikat, a falvaikat és nemzetüket, mondta Hamula elder, aki területi elnökként szolgál. „Csodálatosan növekszik itt az egyházunk, családjaink is gyarapodnak, és a személyes életünkben is fejlődés mutatkozik, miközben Jézus Krisztus tanításainak és példájának követésére törekszünk” – mondta. ■

Építi a bizonyúságom

1967 óta szorgalmasan olvasom és tanulmányozom a *Liahóna* folyóiratot, mely segített a lelki fejlődésemben. Minden hónapban nagyon várom a folyóiratot, hogy tanulhassak, érezzem az Úr Lelkének suttagását, és építsem az evangéliumról való bizonyúságomat. Különösen tetszett a „Mennyei szülői mivoltunk kibontakoztatása és tisztelete” című cikk (*Liahona*, Feb. 2012, 80). Nagyon jól azonosulni tudtam a szerző szavaival, mert én is grafikus tervező vagyok.

Fabio Fajardo, Kolumbia

Tanító és barát

Szeretem a *Liahónát*. Tanít, támogat és helyes irányba tereli az életem. Amikor reggelente jó dolgokat olvasok, egész nap próbálok jobb lenni. A szeretetem és hitem is növekszik, amikor a folyóiratot olvasom. A barátaimnak is szoktam ajándékozni *Liahónát*. Nagyon köszönöm Önöknek ezt a fantasztikus tanítót és barátot!

Anasztasia Naprasnikova, Ukrajna

Visszajelzéseiket vagy javaslataikat a liahona@ldschurch.org címre küldhetik. A válaszok átszerkesztésre kerülhetnek terjedelem, illetve érthetőség szempontjából.

Az e lapszámában található cikkek és tevékenységek közül jó pár felhasználható a családi est alkalmával. A következőkben ismertetünk néhány példát.

„Az előrelátó életmód felkészít bennünket a jövőre”, 12. oldal:

Keresd ki a cikkben említett hat területet, melyekben önellátók lehetünk. Milyen vészhelyzetek és problémák kerülhetnek el, ha önellátást fejlesztünk ki ezeken a területeken? Buzdítsd a családtagjaidat arra, hogy imádságos lélekkel gondolják át, mely területeken van szükségük fejlődésre, és hogy tűzzenek ki olyan célokat, amelyek segítenek nekik önállóbbá válni ezeken a területeken.

„Erkölcösség egy erkölcstelen világban”, 42. oldal:

Beszéld át a családtagjaidal a cikkben feltett kérdéseket. Esetleg megoszthatsz velük olyan tan-tételeket és élményeket, melyek megerősítették az erkölcsi tisztaságról való bizonyúságodat. Beszéljétek meg, milyen módokon tudnátok alkalmazni a cikkben olvasható tanácsokat!

„Légy bölcs és légy jó barát!”,

48. oldal: Először is, olvassátok el Hales elder tesztjét ahhoz, hogy eldöntsük, ki a jó barát. Megbeszélhetitek, miért fontos jó barátnak lennünk. Kérd meg a családtagokat, gondoljanak ki három módot, amely által jobb barátokká válhatnak.

„Kedves barátnóm!”, 60. oldal, és „Üdvözölni az élet egy új korszakát”,

61. oldal: Olvass ezekről az elemis gyerekekről és arról, hogyan készülnek fel arra, hogy a Fiatall Nők és a Fiatall Férfiak osztályába lépjenek. Családként megbeszélhetitek, mit tettek ezek a gyerekek a felkészülésükért. Családként megbeszélhetitek, mit tettek ezek a gyerekek a felkészülésükért. Kérd meg a családtagokat, hogy olvassák el a *Személyes fejlődés* vagy az *Isten iránti kötelesség* füzeteket, és keressenek bennük olyan tevékenységeket, melyeket szívesen elvégeznének a jövőben.

Egy családi est, két lecke

Egyik este a szüleim és az anyai nagyszüleim eljöttek hozzánk a családi estre. Mindhárom gyermekem szeret szerepelni, és ezen az estén a hétéves fiamon volt a sor, hogy megtartsa a leckét. Készítettünk egy kis szemléltetőt, feltettünk képeket a természéről, valamint tanulmányoztuk és átismételtük, amiről tanítani fog. A fiam készen állt, és nagyon izgatott volt.

A lecke során mindannyian nagyon figyeltünk arra, amit a fiam magyarázott. Amikor végzett, a hároméves Samuel úgy döntött, ő is szeretne tanítani. Így hát fogta a képeket és a szemléltetőket, és újra elrendezte azokat az asztalon.

Kedves kis hangján, néha kicsit pöszén Samuel is leadott nekünk egy családi est leckét. És bár nem készült fel előtte, jól figyelt. Elmagyarázta nekünk, hogyan teremtett a föld, és beszélt arról, hogy Jézus Krisztus mindannyiunkat szeret.

Csak ámultunk, mikor láttuk, milyen könnyedén megtartotta a tanítást, akárcsak a testvére. A szüleim és a nagyszüleim meglepődtek és nagyon boldogok voltak. Mindannyian láttuk, mennyire szeretik az evangéliumot ezek a gyerekek, és hogy Jézus Krisztus mennyire szereti őket.

Lizabeth Sánchez Fajardo, Mexikó

MINDIG LESZ RÉSZÜNK JÓ DOLGOKBAN

Írta: Caitlin A. Rush

Egy szokásos péntek este volt. A legkedvesebb barátaimmal éppen egy filmnézés után üldögéltünk a lakásomban, hol halkán cseverészve, hol pedig hangosan nevetve. Egyfajta kellemes meglepedettség töltötte be a levegőt, én pedig egyfolytában csak mosolyogtam, miközben különféle történetek és gondolatok hangoztak el a szobában. Néhány ott lévő barátomat még csak pár hónapja ismertem, a többieket viszont amióta csak élek, immár 25 éve.

Az este során az egyik régebbi barátommal történeteket kezdtünk mesélni azokról a barátainkról, akiket évekkkel ezelőtt, még az egyetemen ismertünk meg. Miközben így beszélgettünk, arra gondoltam, hogy mennyire hiányoznak ezek a barátok, milyen jól éreztük magunkat együtt, és milyen közel álltunk egymáshoz. Most pedig, hogy levizsgáztunk, szétszéledtünk a világban, és olyan helyzetekben találjuk magunkat, melyekre soha nem is számítottunk. E veszteségre gondolva, egy pillanatra felsóhajtottam, majd körülnéztem, és látva a nevető arcokat, melyek abban a pillanatban vettek körül, hirtelen a következő gondolat jutott eszembe: *mindig lesz részünk jó dolgokban.*

Ez az egyszerű gondolat tulajdonképpen elég mély értelemmel bírt számomra, mivel mindig is nehezen viseltem a változást, és csak nehezen tudtam elengedni a jó dolgokat. Hiányzik a múlt, még akkor is, ha az még éppen a jelen, és elszántan igyekszem élvezni az adott pillanatokat, melyekben tudatosan és eltökélten élek. Tudom, hogy mikor van részem valami jóban. Akkor aztán meg akarom ragadni és nem akarom elengedni. Ez a lustálkodós, boldog péntek este pedig pont

Olyasvalakiként, aki nem szereti, hogy a jelenből nagyon hamar múlt lesz, hálás vagyok azért az emlékeztetőért, hogy egyszerűen csak élvezzem a jelent és tekintsek a jövőre.

egy ilyen jó pillanat volt. Általában, amikor felismerem, hogy valami milyen jó, azonnal azon kezd járni az eszem, hogy minden múlandó, és végső soron a körülmények vagy az idő vasfoga teljesen fel fogja emészteni.

Ezen az estén azonban nem éreztem ezt a belső sajnálkozást. Egyszerűen csak ültem ott, körülöttem a barátokkal, akiket szeretek, és tudtam azt, hogy néhány jó dolognak természetesen véget is kell érnie, és hogy bár kétségtelenül lesz számos nehézség a jövőben, mindig lesz részünk jó dolgokban. És ez mindig is így lesz – ha hagyom. Ha azok, akiket szeretek, egyszer csak odébb állnak, az űrt olyan új és csodálatos emberek és élmények töltik majd be, melyeket eddig el sem tudtam képzelni.

Néha nehéz továbbhaladni, de muszáj. Ez azonban nem azt jelenti, hogy elfelejtjük a barátságokat, az emlékeket pedig szándékosan elhalványítjuk. Sokkal inkább azt jelenti, hogy a szívünket még több boldogság és még több élmény felé tárjuk ki.

Néhány héttel ezután az emlékezetes péntek után, a fiatal egyedülálló gyülekezetében, ahová én is járok, felmentették a gyülekezeti elnökséget. Ahogyan ezt egy kis gyülekezet bármely tagja tanúsíthatja, nehéz volt arra gondolni, mi fog történni a gyülekezettel most, hogy már nem támaszkodhatunk ezekre a férfiakra és feleségükre, akikben annyira bízunk, és akiket annyira megszerettünk. Én azonban lehunytam szemem, és elismételtem magamban a szavakat, melyek azon a pénteken jutottak eszembe: *mindig lesz részünk jó dolgokban.* Vigaszt éreztem, valamint azt, hogy készen állok a változásra.

A változás az Úr útja. Azt akarja, hogy boldogok legyünk, fejlődjünk és izgatottan nézzünk elébe annak, amikor tovább kell lépünk az életben. Az élet egy utazás, és miközben élvezük a jelent és felkészülünk az elkerülhetetlen kihíváskora, optimistán kell előre haladnunk, és ki kell tárnunk a szívünket azon élmények és jó dolgok előtt, melyekkel minden bizonytalansággal találkozunk utunk során. ■

Idén a *Liahóna* több számában is találhatsz majd Mormon könyvebeli szentírás-figurákat. Ahhoz, hogy tartósak és könnyen használhatóak legyenek, vágd ki és ragaszd rá őket kartonpapírra, papírzacskóra vagy hurkapálcikákra. Az egyes szettekét tárold borítékban vagy zacskóban a történet címét és a szentírást tartalmazó kártyával együtt, hogy tudd, hol találod meg a figurákhoz tartozó történeteket.

Kövek

Jézus Krisztus

Járed fivére

Bárkák

A járeditákat elvezetik az ígéret földjére

Ether 1–3, 6

Az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma azt tanította, hogy „a sikeres házasságok és családok a hit, az ima, a bűnbánat, a megbocsátás, a tisztelet, a szeretet, az együttérés, a munka és a tartalmas szabadidős tevékenységek tantételeire épülnek, és azok által tartatnak fenn” (A család: Kiáltvány a világhoz). Ötletekért, hogy miként alkalmazhatod ezeket a tantételeket a saját életedben és a családotban, lásd a 4, 16, 20, 22. oldalakat.

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA